

Kardinal Pietro Parolin u Zagrebu

Papin državni tajnik blagoslovio Veliku dvoranu u novom dijelu Hrvatskoga katoličkog sveučilišta, održao Lectio magistralis - Na susretu s novinarima istaknuo je da je „kardinal Stepinac bio branitelj istine, a to je posvjedočio ne samo svojim riječima i naukom, već je za to položio i vlastiti život. Stoga nam je drago ustvrditi da je njegova svetost već potvrđena procesom beatifikacije. Vjernici katolici u Hrvatskoj Stepinca mogu častiti kao blaženika i zazivati ga kao prijatelja Božjega te ga promatrati kao uzora i svjedoka u našem vremenu” – Razgovarao je s predsjednicom RH Kolindom Grabar-Kitarović i premijerom Andrejem Plenkovićem – Susreo se s predstavnicima drugih vjeroispovijesti u Apostolskoj nuncijaturi i s hrvatskim biskupima u sjedištu HBK te predvodio svečano euharistijsko slavlje u zagrebačkoj katedrali

U Dubrovniku proslavljena 25. obljetnica oslobođenja hrvatskog juga

Svečano euharistijsko slavlje u katedrali Gospe Velike predvodio nadbiskup Želimir Puljić - Biskup Jure Bogdan u propovijedi istaknuo značenje slobode, povezanost zapovijedi ljubavi prema Bogu i čovjeku te potrebu služenja istini u svim izazovima sadašnjosti

Riječki znanstveni mostovi o beskonačnosti i besmrtnosti

Međunarodni interdisciplinarni simpozij održan na Teologiji u Rijeci

Domovinske vijesti

„Svećenici glagoljaši i njihova ostavština”
Svečani zavjeti s. Marije Ane od Srca Isusova
Dani crkvene glazbe 2017.
52. sjednica Upravnog vijeća Hrvatskog Caritasa i sastanak ravnatelja Caritasa iz Hrvatske i BiH
Susret biskupa Komarice i premijera Plenkovića
Isusovačka služba za izbjeglice predstavila projekt „I get you”
Susret dubrovačkog biskupa i hrvatske predsjednice
„Riječ Reformacije” s naglaskom na dijalog o Bibliji
Molitveni susret u Duhu Asiza
Vjernici Šibenske biskupije hodočastili u Porečku i Pulsku biskupiju
„Uloga vjeroučitelja u pastoralu Roma”
Nadbiskupijski susret obitelji u Đakovu
Hvar: Posvećenje koludrice s. Marije Gabrijele Stažić
Vladika Kekić za svećenika zareadio Romana Stupjaka

Crkva u Hrvata

Misa na mariborskom groblju Dobrava
Biskup Petanjak posjetio Mazibu - misijsku postaju u nastajanju
U kondžilskom svetištu Vrhbosanska nadbiskupija posvećena Bezgrešnom Srcu Marijinu
IX. simpozij Stopama pobijenih u Širokim Brijegu
Proslavljena pedeseta obljetnica misije Mainz

Inozemne vijesti

U Novom Sadu održano plenarno zasjedanje MBK sv. Ćirila i Metoda
Papa razgovarao s astronautima na Međunarodnoj svemirskoj postaji
Papa primio anglikanskoga primasa

Prilog dokumenti

Raj – cilj naše nade
Bez ljubavi i život i vjera ostaju neplodni

Domovinske vijesti

„Svećenici glagoljaši i njihova ostavština“

Znanstveni kolokvij održan u Zavodu za povijesne znanosti HAZU-a u Zadru

Zadar, 20.10.2017. (IKA) – „Svećenici glagoljaši i njihova ostavština“ naziv je znanstvenog kolokvija koji je u petak 20. listopada održan u dvorani Zavoda za povijesne znanosti HAZU-a u Zadru. Organizatori su Hrvatska akademija znanosti i umjetnosti - Zavod za povijesne znanosti u Zadru i Udruga glagoljaša Zadar, a suorganizatori Odjel za informacijske znanosti Sveučilišta u Zadru i Provincija franjevac trećoredaca glagoljaša.

Bogatu i zaslužnu, a javnosti nedovoljno poznatu duhovnu i materijalnu baštinu svećenika glagoljaša koji su živjeli snažnu povezanost s narodom te su bili čuvari vjerskog i nacionalnog hrvatskog identiteta, predstavilo je jedanaestero znanstvenika i stručnjaka u izlaganjima: Kristijan Juran: 'Svećenici glagoljaši na području Šibenske biskupije u vrijeme biskupa Vicencija Arrignonija (1599. – 1626.)'; Ivica Vigato: 'Grafetičke posebnosti rukopisa don Franića Frtunića sa Silbe iz 17. st.'; Zdenko Dundović: 'Usporedba svakodnevnog života svećenika glagoljaša na otocima i u zaleđu u 18. st. (Zadarska i Ninska biskupija); Tomislav Galović: 'Dva popa glagoljaša iz Dubašnice na otoku Krku i njihove škole: Ivan Kraljić Skutlić i Pavao Milovčić Jurović'; Grozdana Franov Živković: 'Glagoljaš don Jure Čubanov (Lukoran, oko 1754. – Lukoran, 22. 10. 1830.)'; Mate Bobanović: 'Glagoljaška ostavština don Luke Jelića'; Ante Gverić: 'Kad glagoljica uzrokuje sukobe: slučaj don Lovre Dražića i nadbiskupa Grgura Rajčevića'; Danijela Deković: 'Rukopisna građa don Kazimira Perkovića pohranjena u Zavičajnom muzeju Biograd na Moru'; Izak Špralja: 'Tri svećenika glagoljaša koji su prenijeli napjev Oče naš iz svećeničke pjevačke službe u pučko liturgijsko pjevanje'; Pavao Kero: 'Zadarski glagoljaši 20. stoljeća'; Marijana Tomić: 'Izvori podataka o zadarskim svećenicima glagoljašima, njihovo povezivanje i vidljivost kroz portal Pisana baština i Leksikon pisane baštine'. Predavanja su predstavila mnoge povijesne izvore i preslike ugovora, vlastoručno pisanih bilješki, razmišljanja svećenika glagoljaša, pri čemu se iščitava cjelokupna povijest naroda te predstavlja kronika življenja i svakodnevice hrvatskog čovjeka u crkvenom, duhovnom, materijalnom, kulturnom, gospodarskom, socijalnom, političkom i društvenom smislu.

Fra Izak Špralja rekao je kako su sve do Drugoga vatikanskog sabora Otče naš na misi na dotadašnjem hrvatskom liturgijskom (crkvenoslavenskom) jeziku pjevala trojica župnika te su potaknuli vjernike da u obnovljenom obredu na suvremenom hrvatskom liturgijskom jeziku pjevaju Oče naš hrvatskim napjevom. To su don Šime Maronić, župnik u Žmanu na Dugom otoku (1936.-1971.), don Marko Cvitanović, župnik u Pašmanu (1930.-1966.) i don Ivo Bareša, župnik u Zatonu kod Šibenika (1938. - 1992.). „To je jedinstvena pojava u povijesti u glagoljaškoj glazbenoj baštini, a s pogledom na povijest hrvatske glazbe to je veliki glazbeni dar hrvatskoj glazbi. Sačuvani glagoljaški napjev Otče naš u misi veliko je glazbeno otkriće i obogaćenje naše glagoljaške glazbene predaje“, rekao je fra Izak. Dr. Kero pokazao je na koji je način više zadarskih svećenika glagoljaša sredinom 20. st. nastavilo tradiciju čuvanja i obrade glagoljskih tekstova. To su bili don Vladislav Cvitanović, don Ante Strgačić, don Petar Vlasanović, don Amos Rube Filipi i don Leonardo-Riko Finka. Oni su popisali sve kodekse sa zadarskog područja do

kojih su mogli doći i istraživali pojedinačne glagoljske dokumente te o njima objavljivali članke. Glagoljaš Blaž Jurišić istraživao je glagoljske kodekse i tekstove otoka Vrgade, a u novije vrijeme Nediljko Grbin skupio je veliki broj glagoljskih dokumenata, istraživao je brojne arhive, priređivao izložbe i tečajeve čitanja i pisanja glagoljice. Rad tih glagoljaša dokazuje da je Zadar bio jedno od glavnih središta glagoljice u prošlosti, rekao je dr. Kero.

Upućeni su i prigodni govori organizatora. Prof. Danijela Deković, predsjednica Udruge glagoljaša Zadar, koja vodi i Malu školu glagoljice u OŠ Sv. Filip i Jakov, rekla je da se tim kolokvijem koji će sljedeće godine biti organiziran i kao veći međunarodni znanstveni skup, želi izvući popove glagoljaše iz prašine zaboravnosti i reći tko su oni bili, u čemu je njihova važnost za hrvatsku kulturu, hrvatsku crkvenu povijest, pučko pjevanje, glagoljaštvo. „U dosadašnjim istraživanjima uvijek se izvlače dokumenti i zapisi svećenika glagoljaša pri čemu se oni spomenu usput, površno. Ispravnije je reći popovi glagoljaši, jer su i oni sami sebe nazivali popovima. Pop nije bio pogrdan naziv nego je značio počast za čovjeka. Najljepše što se čovjeku moglo reći je bilo pop glagoljaš. Želimo osvjetliti njihov način života i njihov život prikazati ljudima. Jer oni su živjeli s običnim ljudima i s njima su dijelili svoju sudbinu. Nisu im bili samo svećenici, nego i prijatelji, notari, učili su ljude pisati, pisali su im dokumente. Stoga je bitno obraditi baštinu popova glagoljaša kako bismo dobili cjelokupni uvid u povijest“, rekla je Deković, istaknuvši kako istraživanja pokazuju da je zadarsko područje i Zadarska nadbiskupija bila mjesto gdje je glagoljica s Likom i Kravatom nastala i odatle se dalje širila. „Brojni materijalni dokazi pokazuju da je Zadar centar i rasadnik glagoljaštva. To ne treba čuditi jer je povijesno, zadarski prostor mjesto nastanka hrvatske države, u središtu i trokutu hrvatskih kraljevskih gradova: Nin, Knin, Klis, Šibenik i Biograd, Rogovska opatija i benediktinci. Znanstvenici, laici raznih profila i svećenici koji se bave glagoljicom sve više otkrivaju izvore i zadivljeni smo koliko toga otkrivamo“, rekla je Deković, istaknuvši da ove godine prvi put u Zadarskoj županiji dvadeset osnovnih i srednjih škola u svom kurikulumu ima glagoljicu. Najavila je dvije velike manifestacije - Stazu glagoljaša u svibnju i Sabor glagoljaša u rujnu. Održava se sve više tečajeva.

Udruga glagoljaša Zadar dobiva i vrijedne donacije. „Dobili smo cjelokupnu ostavštinu dr. Nede Grbina koji je bio glagoljaš. Prije dvadesetak godina hodao je od župe do župe po Zadarskoj nadbiskupiji i prikupljao glagoljske natpise, zapise, spomenike. Njegova obitelj tu je ostavštinu dala Udruzi. Dobili smo i umjetničke fotografije Vrbničkog misala i tristo godina stari drveni glagoljski natpis iz Sv. Petra. U Udruzi glagoljaša i ostali koji nas podupiru, svi smo volonteri. Nitko ne dobiva plaću za to, nego u sve to ulažemo i svoj novac. Zahvaljujući tolikom radu, dolazi do pitanja gdje sa svim tim dokumentima. Otvara se potreba, ne luksuz, da se otvori Muzej glagoljice u Zadru, da možemo sve te brojne predmete smjestiti u jednom prostoru, da imamo jednu ustanovu gdje se možemo baviti glagoljskom baštinom“, rekla je Deković. Najavila je da će predstaviti i fond dr. don Luke Jelića, profesora crkvene povijesti i kanonskog prava bogoslovnog učilišta dalmatinskih biskupija koji je najduže djelovao u Zadru. Fond se čuva u Arheološkom muzeju u Splitu, a tiče se zadarskog područja. „Don Luka je također nepoznat. Otvorit ćemo i tu drugu

stranu njegove osobnosti. Njega predstavljaju kao arheologa i povjesničara, a rijetko se kaže da je bio glagoljaš, skupljao je glagoljske spomenike", rekla je Deković. Istaknula je da su mnogi glagoljaški zapisi nepoznati javnosti; u udžbenicima se uglavnom spominju Vinodolski zakonik, Jurandvorski, drugi po starosti zakonik pokraj Baške na Krku, Bašćanska ploča, a postoje i glagoljski natpisi iz 11./12. st. s dubrovačkog područja ili iz Aserije iz 15. st. sa zadarskog područja.

Domaćin kolokvija dr. Tado Oršolić, upravitelj Zavoda za povijesne znanosti HAZU-a, rekao je da je taj kolokvij početak budućih znanstvenih skupova o glagoljici. Sljedeće godine će se održati međunarodni znanstveni skup o svećeniku Ivanu Berčiću (1824.-1870.), čija se bista nalazi i u perivoju Zavoda u Zadru, a bio je poznati filolog i glagoljaš. Njegova ostavština pohranjena je u Sankt Peterburgu u Rusiji. Zadarski glagoljaši već surađuju s Ruskom akademijom znanosti te će se s njom u suradnji, Sveučilištem u Zadru i Zadarskom nadbiskupijom, organizirati međunarodni znanstveni simpozij o Berčiću. „Svećenici glagoljaši bili su nositelji glagoljice, dragulja hrvatske kulturne baštine još od Srednjeg vijeka. Izgubili smo hrvatske kraljeve, no ostao je taj kontinuitet hrvatskoga nacionalnog identiteta koji se očituje i kroz oblik pisma, jezika. To su kroz niz stoljeća, od srednjeg vijeka do početka 20. st., zadržali i očuvali upravo svećenici glagoljaši. Hrvatska glagoljica je zaista dragulj hrvatske kulturne baštine. To pismo je preživjelo niz stoljeća. Svećenici su tada bili jedini pismeni, u Srednjem vijeku i ranom srednjem vijeku. Tek kasnije, uvođenjem obaveznog školstva u Austro-Ugarskoj Monarhiji, dolazi do masovnijeg obrazovanja i opismenjevanja. Glagoljaši su imali škole gdje se školovao određeni broj ljudi koji su kasnije najviše odlazili u svećenike. Svećenici glagoljaši bili su i ostali čuvari našeg identiteta", rekao je dr. Oršolić, istaknuvši da se i na ulazu u atrij HAZU-a najprije vidi Bašćanska ploča.

Specifičnost Hrvatske je što se tu glagoljica sačuvala toliki niz stoljeća u suživotu popova s narodom. „Glagoljanje je mogao razumjeti svaki seljak i težak koji je sudjelovao u misi. Latinski je bio službeni jezik u Crkvi, no postojala je komunikacija između svećenika glagoljaša i Nadbiskupije. Svećenstvo je bio obrazovni, pismeni sloj u stanovništvu koji je očuvao narodni jezik. To je važno, da se na europskom tlu baš hrvatska glagoljica, kao pismo i jezik, jedina zadržala i sačuvala u tako dugom kontinuitetu. To trebamo više isticati u javnosti. To je naša posebnost na globalnoj razini u svijetu, ne samo na europskom tlu. Da takvu prošlost imaju SAD ili neke druge europske zemlje, taj svoj identitet bi itekako isticale. To je naš hrvatski identitet. Svećenici su bili čuvari tog blaga", rekao je dr. Oršolić. Podsjetio je, kao i svi izlagači, kako su popovi glagoljaši živjeli s narodom, pa i u teško vrijeme srednjeg vijeka, osmanlijskih prodora, kad su se s pukom i sklanjali na sigurnija mjesta. „Unatoč tome što smo uvijek imali talijanski, latinski ili poslije njemački službeni jezik, za vrijeme Austro-Ugarske Monarhije odnosno Mletačke Republike, glagoljica i uloga svećenstva su specifični. Uloga Crkve uvijek je bila velika u očuvanju hrvatskog identiteta kroz jezik i pismo. Ta sinergija svećenstva, fratarata i popova s narodom uvijek je bila prisutna. Treba i u suvremenom vremenu iznaći načina njihova povezivanja, pravilno interpretirati našu povijest, pa i u kulturno turističke svrhe", rekao je dr. Oršolić, zaključivši da se posljednja dva desetljeća više znanstvene pozornosti usmjerava proučavanju glagoljice. Postoji jako mnogo izvora, još je jako puno posla te će organizatori kolokvija nastaviti i dalje valorizirati, suvremenom elektroničkom tehnologijom

dostupnom svijetu i javnosti predstavljati široku tematiku glagoljaštva u Hrvatskoj. Moderatori kolokvija bili su Ante Gverić, Zdenko Dundović i Danijela Deković.

Svećani zavjeti s. Marije Ane od Srca Isusova

Marija Bistrica, 21.10.2017. (IKA) - U samostanskoj crkvi Bl. Alojzija Stepinca u Karmelu u Mariji Bistrici svećane zavjete u ruke poglavarice s. Marije Petre od Presvete Euharistije (Mire Fišter) pred zajednicom svojih sestara, svećenicima, rodbinom i prijateljima položila je 21. listopada s. Marija Ana od Srca Isusova (Ana Vuco). Misno slavlje i obred svečanog zavjetovanja predvodio je zagrebački pomoćni biskup Ivan Šaško, a s njim su suslavili fra Ante Crnčević, vlč. Denis Barić, don Mladen Delić, fra Milan Krišto, fra Marin Grbešić, vlč. Stjepan Halužan i vlč. Antun Motočić. Asistirali su franjevački bogoslovi fra Srećko Bekavac i fra Ivan Bogati.

Pozdravnu riječ uputio je vlč. Motočić, pronašavši u ulasku procesije svećenika iz samostana u crkvu sliku uspona na goru Karmel i težnje, kako novozavjetovanice, tako i svih nazočnih da dođu k svom cilju koji je Krist.

U propovijedi je biskup Šaško naglasio kako je obred, u koji je smješteno zavjetovanje, toliko snažan da se svako tumačenje čini suvišnim te da čin zavjetovanja, darivanja, s. Marije Ane, kao i život sestara u samostanu sami po sebi snažno govore i pozivaju da svatko od nazočnih prepozna Božji govor u svom životu. U trodijelnom imenu sestre Marije Ane od Srca Isusova pronašao je vezu s trima važnim pojmovima koji se zrcale iz pročitanih misnih čitanja, a to su predanje, milost i ljubav. „To nas ime upućuje na uporišta u našoj vjeri, na sadržaje koje ne smijemo zanemariti. Istodobno nam, pak, obred govori kako se živi taj triptih predanja, milosti i ljubavi. I više ćemo puta čuti u obredu priloge doživotno, ustrajno, cijelim srcem, neprestano, savršeno, velikodušno, vječno. Čini se prezahtjevno za naše krhke posude ljudskosti. Uistinu, bez Boga je i sam pokušaj tako živjeti pretežak, ali s Bogom taj se put ne gleda kao napor, nego jednostavno kao put s Bogom i Njegovim darovima. Prepoznati svoju doživotnost, vječnost s Bogom i Bogu dopustiti da naše odluke iz dana u dan čini životnima, to je ono što govori ovaj obred. A taj govor, taj triptih imena sestre Marije Ane od Srca Isusova izaziva suvremenost u svakom svom dijelu. U svakom. Jer umjesto „Evo me!", umjesto slušanja, promiče se težnja za vladanjem, zapovijedanjem, težnja za uzmicanjem, ne preuzimanjem odgovornosti, ali time se udaljavamo od ljepote. Umjesto milosti promiču se zasluge, zemaljske veličine i ugledi da bi se, zapravo, shvatila njihova bezvrijednost. I umjesto ljubavi nije li na svakom koraku dah sebičnosti? U ovom slavlju pak struji cjelina. U ovom se zavjetovanju odražava vječnost. I ovaj bistrički samostan koji u sebi pokazuje korijene svetosti kardinala Stepinca u vama, drage sestre, očituje i pogled i glas i dodir i lice vječnosti", rekao je biskup Šaško. Na kraju je ukazao na to da se potrebno vratiti na izvor onoga što nam je darovano kao ponuda vječnosti da bismo razumjeli svoje trajanje i da upravo ovo slavlje nudi mogućnost ponovnog susreta sa samim sobom, drugim ljudima i Bogom te zamolio sestre da mole kako bi se prevladale spomenute kušnje koje mogu razarati i Crkvu i društvo.

Sestra Marija Ana od Srca Isusova (Ana Vuco) rođena je 8. svibnja 1984. u Zagrebu. U bistrički Karmel ulazi 14. listopada 2010., a redovničko odijelo prima 15. listopada 2011. godine. Privremene zavjete na godinu dana polaže 15. listopada 2013., i obnavlja svake godine do polaganja svećanih zavjeta.

Dani crkvene glazbe 2017.

Zagreb, 21.10.2017. (IKA) - U organizaciji Instituta za crkvenu glazbu Katoličkoga bogoslovnog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu i Agencije za odgoj i obrazovanje Republike Hrvatske, na zagrebačkom KBF-u održan je 20. i 21. listopada stručni skup koji je već više desetljeća prepoznat pod naslovom „Dani crkvene glazbe“. Tema ovogodišnjeg skupa bila je „Liturgijska glazba korizmenog vremena“ na kojemu su okupljeni imali prilike sudjelovati u deset predavanja i radionica vezanih uz samu temu skupa. Na skupu se okupilo stotinjak glazbenika, uključenih u liturgijsko-glazbeni život Crkve, a sudjelovali su i studenti Instituta za crkvenu glazbu.

Nakon zajedničke molitve na početku skupa okupljene su pozdravili zagrebački pomoćni biskup Ivan Šaško, dekan KBF-a prof. dr. Mario Cifrak te predstojnik Instituta za crkvenu glazbu prof. dr. Ante Crnčević. U uvodnome predavanju koje je o temi „Liturgijska mjera i forma glazbe; Primjeri iz glazbe korizmenog vremena“ održao mr. Milan Dančuo sudionici su slušali o teološkim sadržajima i obrednim vlastitostima liturgije korizmenoga vremena kao polazištu i nadahnuću za oblikovanje glazbe u tome vremenu. Predavač je iz gregorijanskoga koralu iznio primjere sretne sljubljenosti riječi i glazbenoga izričaja, kao putokaz za razumijevanje i oblikovanje liturgijske glazbe. Uslijedilo je predavanje Konstilije Nikolić Markote, prof., „Psalmi u umjetničkoj uporabi“ u kojemu je predstavljena bogata glazbena baština nadahnuta psalmima.

Prvu radionicu održala je prof. Danijela Župančić o temi „Postava glasa i artikulacija kod korizmenih himana, antifona i psalama“. Uslijedilo je predavanje s radionicom dr. s. Katarine Koprek: „Gregorijanski koral u službi glazbenog obrazovanja“.

U poslijepodnevnom satima sudionicima skupa bile su ponuđene tri radionice, organizirane na način da su svi sudionici, izmjenjujući se u skupinama, mogli sudjelovati na sve tri. Orguljašku radionicu s naslovom „Orguljaške skladbe primjerene liturgijskim slavljinama“ održale su doc. art. Mirta Kudrna i doc. art. Elizabeta Zalović. Predstavile su skladbe dvaju različitih kulturalnih razdoblja, baroka i romantizma, iznoseći kriterije za izbor i način izvedbe skladbi iz toga vremena u liturgijskim slavljinama danas. Doc. art. Marko Magdalenić vodio je radionicu „Praktičan rad s crkvenim zborovima“, a prof. mr. art. Miroslav Martinjak radionicu „Harmonizacija gregorijanskih napjeva“. Program prvog dana zaključen je večernjom molitvom čiju je pripremu predvodila doc. mr. art. s. Ruža Domagoja Ljubičić. Slavlje večernje prevodio je fra Ante Crnčević koji je homiliji uveo u razmatranje o „liturgijskoj uskladbi“ riječi i zvuka, srca i usana, života i vjere u slavlju Crkve.

Program drugog dana započeo je zajedničkom molitvom nakon koje je uslijedilo predavanje prof. mr. art. Miroslava Martinjaka o korizmenim napjevima u pjesmarici „Pjevajte Gospodinu pjesmu novu“. Prof. Martinjak potaknuo je na stvaranje novih, liturgiji prilagođenijih korizmenih skladbi, kao doprinos nastajanju nove liturgijske pjesmarice za područje Hrvatske biskupske konferencije.

Dr. Joško Čaleta održao je predavanje o korizmenom pučkom pjevanju te upoznao sudionike s korizmenom tradicijom pjevanja u župama u Dalmaciji. Mag. art. Milan Hibšer predstavio je preuređene digitalne orgulje Hauptwerk na Institutu za crkvenu glazbu, prikazujući njihove specifičnosti, mogućnosti i način registracije.

Ovogodišnji Dani crkvene glazbe zaključeni su orguljaškim koncertom profesora orgulja Instituta za crkvenu glazbu Milana Hibšera, mag. art., doc. art. Elizabete Zalović i doc. art. Mirte Kudrne na digitalnim Hauptwerk orguljama.

Župa sv. Ivana Bosca u Podsusedu proslavila 75. obljetnicu osnivanja

Zagreb, 22.10.2017. (IKA) - Svečanim euharistijskim slavljem kojemu je predsjedao zagrebački pomoćni biskup Mijo Gorski, salezijanci i vjernici župe sv. Ivana Bosca u Podsusedu proslavili su 22. listopada 75. obljetnicu osnivanja. Župu je 6. rujna 1942. osnovao zagrebački nadbiskup blaženi Alojzije Stepinac. U njoj je do sada djelovalo 13 župnika i 40 kapelana, uz pastoralnu pomoć mnogih svećenika i redovničke braće salezijanaca.

Nedjeljno svečano slavlje započelo je okupljanjem u središtu Podsuseda, kod kipa svetog Ivana Nepomuka, koji su prijašnje vlasti nasilno uklonile, a koji je prije nekoliko godina obnovljen. Odatle je krenula procesija prema crkvi Sv. Ivana Bosca u kojoj je misu predvodio biskup Gorski u koncelebraciji provincijala don Peje Orkića, svećenika iz Kustošijanskoga dekanata te nekih od župnika salezijanaca koji su proteklih godina ostavili pastoralni trag u životu župe i njezinih vjernika. Dirljiv trenutak bio je kad je Marija Šunjić, u pratnji dviju djevojčica u narodnim nošnjama, biskupu predala cvijeće. Ona je prije 75 godina, tada sedmogodišnja djevojčica, istom gestom pozdravila nadbiskupa bl. Alojzija Stepinca na misi kojom je proglašeno utemeljenje župe.

Na kraju misnog slavlja župnik Rudolf Belko izrekao je zahvalu Bogu za dar obljetnice, biskupu za pastirsku riječ ohrabrenja na putu vjere župne zajednice i njezina odvažnog svjedočenja vjernosti Kristu u svim vremenima i na sve načine. Zahvalio je i svećenicima koncelebrantima na čelu s dekanom Vjekom Meštrićem, braći salezijancima iz odgojne zajednice za duhovna zvanja, predstavnicima mjesnih vlasti, župnom zboru pod ravnanjem Božice Veršić, pastoralnom i ekonomskom župnom vijeću, raznim udrugama, molitvenim zajednicama, Caritasu, bendovima mladih, salezijancima suradnicima, sestrama klanjateljicama Krvi Kristove, Čitačima, Udruzi Hrvatska žena, KUD-u Klas, djelatnicima škole i ravnateljici Jeleni Ivaci, podsusedskim poduzetnicima i njihovim suradnicima, Limenoj glazbi „Lovro Ježek“ iz Marije Bistrice, te svima koji su sudjelovali u obnovi crkve kao i u svečanoj proslavi župne obljetnice.

Pripreme za obljetnicu započele su još početkom godine kad je župnik Belko zajedno s požrtvovnim župljanima i vrsnim stručnjacima, obrtnicima s raznih područja gradnje, pokrenuo uređenje unutarnjeg prostora crkve. U obnovi je sudjelovala cijela salezijanska odgojno-pastoralna zajednica svećenika i kandidata na čelu s ravnateljem don Mladenom Delićem.

Za sam dan proslave župljani su se pripremali trodnevicom. Prvi dan svečanu misu vodio je don Mihovil Kurkut, ravnatelj izdavačke kuće „Salesiana“. Nakon mise upriličeno je zahvalno klanjanje pred Presvetim Oltarskim Sakramentom koje je vodio ravnatelj Delić. Drugi dan misu je predvodio don Tihomir Šutalo, provincijalni ekonom, a prezentaciju Torinskog platna stručno je pripremio župljanin dr. Stjepan Gjurinek. Treći dan misu je predvodio don Danijel Vidović, provincijalni povjerenik za pastoral mladih, a župljani su osvježili svoja sjećanja na proteklo razdoblje mnoštvom uspomena iz povijesti župe u prezentaciji Miljenka Golubića. Tijekom cijele duhovne pripreme propovjednici su isticali važnost župne zajednice, njezinih obitelji, djece i mladih te njihova svjedočenja vjere u liturgijskim slavljinama i svakodnevnom životu.

Hrvatski generalski zbor u posjetu svetištu Gospe od Čudesa

Oštarije, 22.10.2017. (IKA) - Slavljenju nedjeljne mise u župi Oštarije pridružili su se 22. listopada članovi Hrvatskoga generalskoga zbora na čelu sa svojim predsjednikom Pavom Miljavcem, generalom zbora. U procesiji prinosa darova general Josip Stojković prinosio je kruh, jer se taj tjedan spominjemo Dana zahvalnosti za kruh i plodove zemlje. Na kraju mise general zbora Miljavac darivan je ličkom kapom od člana DPD-a sv. Ivan Pavao II.

S druženjem se nastavilo u knjižnici „Biskup i filozof Nikola Modruški“ predstavljajući župe i ogulinskoga kraja. Pop Ante Luketić, župnik Oštarija i inicijator susreta, predstavio je u kratkim crtama povijest župe i mjesta, te aktivnosti koje su u tijeku i koje su u planu: gradnja današnje crkve, njeno stradavanje kroz povijest, značaj blizine Japodskog središta i Modruša kao srednjovjekovnog „centra“ kulturnog i ekonomskog, položaj na prometnim pravcima. Pismenost i glagoljaška prošlost u tim krajevima vezana je uz same početke, a izražava mišljenje da je moguće da su neki od najranijih otisnutih knjiga nastajali na Modrušu. Mjesto Oštarije dalo je i jednog feldmaršala Austrougarske vojske Mihovila Mihaljevića, koji je značajan za očuvanje domobranstva. Generali su bili zadovoljni viđenim i onim što su čuli, a često su se ubacivali u razgovor nadopunama i upitima.

Nakon kraćeg zadržavanja svi su se uputili prema Pitomom Javoru u župi Cerovnik gdje je upriličena molitva i zapaljene su svijeće za sve poginule u Domovinskom ratu s područja Ogulina i okolice. Svijeće su zapalili predstavnici Generalskoga zbora, načelnik Općine Josipdol Zlatko Mihaljević i Drago Rudančić, te predstavnici grada Ogulina na čelu s gradonačelnikom Daliborom Domitrovićem i Željkom Stipetićem, predsjednikom Gradskog vijeća Grada Ogulina. Kraćim izlaganjem ratna događanja ogulinskog kraja predstavio je mladi profesor Ivan Vuković.

Sljedeća točka upoznavanja bila je Modruš s Gradinom i panoramski razgled sela kroz koja se prolazilo, a na putu prema Ogulinu kraće zaustavljanje u Zagorju u obiteljskoj kući popa Ante i druženje s majkom Katom. Nastavilo se do Frankopanske kule i Zavičajnog muzeja, i spomen sobe Domovinskog rata. Druženje je završilo zajedničkim ručkom u župnom stanu Oštarija.

Prva misa u novosagrađenoj crkvi u Bartolovcima

Bartolovci, 22.10.2017. (IKA) – Na liturgijski spomendan sv. Ivana Pavla II., 22. listopada u Bartolovcima, filijali župe sv. Marka Evanđeliste u Slobodnici kod Slavenskog Broda slavljena je prva misa u novosagrađenoj crkvi. To je u povijesti Bartolovaca prva crkva, a u Đakovačko-osječkoj nadbiskupiji jedina posvećena svetom papi naših dana. Uz sudjelovanje oko tisuću vjernika misno slavlje uz domaćeg župnika Peru Stanića i Antu Pavlovića predvodio je mons. Stjepan Karalić, kanonik u Đakovu.

Radostan što je baš on pozvan da predvodi prvu misu u bartolovačkoj papinjoj ljepotici mons. Karalić u homiliji je između ostaloga posvjedočio da je imao milost u Đakovu papu Ivana Pavla II. počastiti tramincem, koje je kao tadašnji ekonom posebno za njega pripremao. Vjernicima je otkrio i jedno zanimljivo svjedočanstvo vezano uz taj posjet. Naime, tada je nadbiskup Marin Srakić papi obećao u Rim poslati vagon vina, što je i ispunio te su mu u kamionu za Rim otpremili 10.000 butelja vina. Na kraju homilije mons. Karalić izrekao je i svoju zahvalu papi Ivanu Pavlu II. za sve što je učinio za hrvatski narod.

S razlogom su toga dana bili ponosni Bartolovčani, a napose njihov župnik Stanić jer su ispunili svoje obećanje dano sv. papi na njegov rođendan 18. svibnja prošle godine, kada su postavili i blagoslovili kamen temeljac, da će do njegova spomendana i sagraditi svoju crkvu. Tako je u samo godinu i pol dana uz pomoć donatora na bartolovačkom brežuljku posebnim sjajem zasjala toga dana njihova ljepotica, koja izgleda kao mala bazilika, trobrodna, sa 150 sjedećih i 100 stajaćih mjesta. Njezina je visina 10 metara, zvonik je visok 18,5 metara, a ima i prostranu vjeronaučnu dvoranu.

„Ovo je dan što nam ga učini Gospodin“, uskliknuo je župnik Stanić, koji je za to velebno djelo najviše zaslužan. On je zahvalio svima koji su i molitvom i materijalnom pomoći pridonijeli da su u tako kratkom roku sagradili svoju crkvu, čija je dosadašnja ukupna vrijednost radova iznosila oko 1.700.000 kuna. Pozvao je vjernike da se mole svom nebeskom zaštitniku, i pomognu u svojim mogućnostima da još nabave oltar, ambon, zvona i uredi okoliš oko crkve, kako bi do papina rođendana svoju crkvu mogli i posvetiti. Za uspomena na taj dan svim je vjernicima darivao sliku Ivana Pavla II. sa zahvalnom molitvom njemu u čast.

Sjednica Prezbiterskog vijeća Požeške biskupije

Požega, 23.10.2017. (IKA) - Pod predsjedanjem biskupa Antuna Škvorčevića u Dvorani sv. Lovre Biskupskog doma u Požegi održana je 23. listopada redovita jesenska sjednica Prezbiterskog vijeća Požeške biskupije. Nakon što su vijećnici izmolili Treći čas, biskup je u uvodnoj riječi kazao da je prvenstvena zadaća te sjednice osvrnuti se na Treći biskupijski euharistijski kongres „kako bismo uočili ono što od njega valja ugraditi u pastoralno djelovanje Požeške biskupije na početku njezina trećeg desetljeća“. Podsjetio je da je Kongres o 20. obljetnici uspostave požeške mjesne Crkve bio skup predstavnika svih njezinih župa, euharistijska postaja na kojoj se ona snagom Duha Svetoga očitovala i ostvarila u svojoj najdubljoj dimenziji. To snažno iskustvo dinamizma vjere prva je i najdragocjenija baština koju treba nastaviti živjeti i u njoj ostvarivati naše poslanje u hrvatskom društvu.

Bili smo dionicima događaja čiji dinamizam nismo mi proizveli i čiji doseg ne možemo do kraja dohvatiti jer je on duhovne naravi. Poslagali su se događaji i ispreplele različite sastavnice u jednu povezanu cjelinu kojoj je autor Bog, počevši od kongresnoga postajnog slavlja 24. rujna, spomena 20. obljetnice uspostave Požeške biskupije i obljetnice posvete požeške katedrale 27. rujna, preko svetkovine sv. Terezije Avilske, njezine zaštitnice, 15. listopada do biskupova posjeta ekumenskom patrijarhu Bartolomeju u Carigradu, 18.-21. listopada i blagdana sv. Ivana Pavla II., utemeljitelja Požeške biskupije 22. listopada, kazao je biskup. Osvrnuvši se na svoj boravak u Carigradu, naglasio je veliku otvorenost i gostoljubivost kojom ga je patrijarh primio. Pripomenuo je da je čestitka koju mu je patrijarh uputio za Euharistijski kongres i ekumenska dimenzija koju je taj događaj po tome imao još snažnije ugrađena u živi organizam požeške mjesne Crkve. Tim više, što je prijateljstvo ekumenskog patrijarha Bartolomeja i pape Ivana Pavla II., utemeljitelja Požeške biskupije, na izvanredan način pridonosilo promicanju praštanja i pomirenja između dviju Crkava, u koje se „i mi kao mjesna Crkva na poticaj našeg svetog Utemeljitelja uključujemo slaveći Dan obnove čišćenja pamćenja i spomena mučenika u Jasenovcu“.

Biskup je naglasio da se ta sjednica Prezbiterskog vijeća osvrće na završetak Kongresa, a s druge strane ima značenje početka ostvarivanja onoga što nam je on zadao te je

istaknuo važnost da svaki svećenik ostvaruje svoje poslanje u tom duhovnom ozračju. Zahvalio je svim svećenicima koji su se u svojim župama trudili oko duhovne pripreme vjernika i njihova dolaska na Kongres. Poželio je da kongresno duhovno iskustvo budu temelj za ono što ćemo nastojati pastoralno graditi na početku trećega desetljeća mjesne Crkve.

Predstavio je pojedine točke dnevnog reda, a središnja od njih je zauzetije nastojanje u pastoralu mladih potaknuto kongresnim iskustvom mladih i pripravom za Biskupsku sinodu o mladima iduće godine u Rimu, povezano s nastojanjem oko duhovnih zvanja, jer bez valjano zaređenih svećenika nema Euharistije, a bez Euharistije nema ni Crkve. Uslijedilo je čitanje zapisnika prethodne sjednice Vijeća. U raspravi o tome što je od njezinih zaključaka ostvareno, biskup je spomenuo kako je većina svećenika u skladu s poticajima i naputcima pristupila s pravim raspoloženjem pripremi za Treći biskupijski euharistijski kongres, i prenosila ga na vjernike. Među ostalim je istaknuo je da planirano tiskanje Spomenice Požeške biskupije o 20. obljetnici njezina utemeljenja nije ostvareno prije Kongresa, te da se nada da će ona doskora ugledati svjetlo dana. Spomenuo je kako je bilo poteškoća i s monografijom o požeškoj katedrali, zbog kojih će ona biti tiskana sljedeće godine. Međutim, kako za slavlje 20. obljetnice utemeljenja Požeške biskupije ne bismo ostali bez ikakve tiskovine o našoj katedrali, biskup je rekao kako je napisao o njoj kulturno-povijesni prikaz na hrvatskom i engleskom jeziku, objavljen u većem i manjem formatu, prikladnom za kratku informaciju njezinim posjetiteljima.

Središnja točka sjednice je bila osvrta na Treći biskupijski euharistijski kongres. Najprije je koordinator cjelokupne organizacije Ivica Žuljević izvjestio o poduzetim aktivnostima u pripremi Kongresa te o njegovu odvijanju. Ustvrdio je da je u tim aktivnostima bilo mnogo sitnih pojedinosti, na prvi pogled nevidljivih, koje su uvelike pridonijele dobroj organizaciji i skladnom odvijanju kongresnog slavlja, unatoč nesklonim vremenskim uvjetima. Potom su izvještaj podnijeli voditelji pojedinih sekcija.

Ivan Certić, biskupijski povjerenik za mlade, izvjestio je da je na programima u predvečerje Kongresa sudjelovalo više od tisuću mladih, da se njih gotovo 100 okupilo u biskupijski zbor mladih koji je prvi puta nastupio na izvanredno lijepom slavljeničkom koncertu ispred požeške katedrale, jednako toliko mladih animatora zdušno je surađivalo na različitim razinama kongresnog događanja, a posebna skupina pod vodstvom profesora iz požeške Katoličke gimnazije zajedno s pjevačima pod vodstvom Maria Večerića izvela je povijesno-scenski program u Dvorani sv. Terezije Avilske. Tome valja dodati predstavnike deset dekanata požeške Biskupije koji su predvodili noćno klanjanje pred Presvetim u katedrali. Certić je naglasio da su mladi bili izuzetno zadovoljni programom i izrazili želju što prije se ponovno naći na ovakvom ili sličnom duhovnom skupu. Ustvrdio je da su Krunoslav Siroglavić i Marijan Pavelić te brojni animatori i volonteri odradili vrhunski posao. Istaknuo je da je tijekom noćnog klanjanja katedrala cijele noći bila puna mladih.

Robert Kupčak izvjestio je potom o liturgijskom dijelu kongresnog slavlja i tiskanju vodiča za vjernike i posebno za biskupe. Ekonom Dražen Akmačić izvjestio je o karitativnom daru koji je prije Kongresa skupljen po dekanatima a namijenjen je za izgradnju kuće obitelji jedne samohrane majke s troje djece. Predstojnik Katehetskog ureda Robert Mokri prikazao je sudjelovanje laičkih i građanskih udruga, dobrovoljnih vatrogasnih te kulturno-umjetničkih društava na kongresnom slavlju. Zaključeno je

da se svakoj udruzi koja je sudjelovala uputi pisana zahvala, a Katehetski ured je zadužen izraditi prijedlog na koji način će Požeška biskupija i dalje ostati povezana s njima. Pjevačima na Kongresu bit će izrečena zahvalnost na tradicionalnom godišnjem susretu crkvenih zborova u Požegi prigodom blagdana sv. Cecilije, 25. studenoga.

U raspravi koju je pokrenuo navedeni izvještaj analiziran je broj sudionika mladih na Kongresu po dekanatima te je utvrđeno kako su neki mladi svećenici ostali pasivni, o čemu će biti govora na predstojećim svećeničkim susretima. Biskup je naglasio kako valja tragati za novim načinima komunikacije s njima, napose putem suvremenih elektroničkih medija i društvenih mreža. U raspravu su potom uključena pitanja pastoralna mladih u svjetlu predstojeće XV. opće redovite skupštine Biskupske sinode koja će se održati iduće godine u Rimu o temi „Mladi, vjera i razlučivanje zvanja“. Uz ono što je rečeno o sudjelovanju mladih na Kongresu, istaknuta su pozitivna iskustva i s biskupijskim Križnim putem mladih, te sa sudjelovanjem na Susretima hrvatske katoličke mladeži i na drugim događajima na nacionalnoj i široj razini. S obzirom na želju mladih očitovanu nakon Kongresa, odlučeno je da se svake godine održi sličan susret te da on bude svake godine u subotu prije obljetnice uspostave Biskupije pod geslom „Otvorite vrata Kristu“, čiji će program biti sličan onom u predvečerje Euharistijskog kongresa. Organizacija toga susreta povjerena je Ivanu Certiću, Marijanu Paveliću i Krunoslav Siroglaviću. Naglašeno je kako brojni mladi sudjeluju na redovitim biskupijskim hodočašćima u marijanska svetišta te im tom prigodom treba posvetiti pozornost. Zaključeno je da se nadalje održava svibanjsko hodočašće gimnazijalaca katoličkih škola Požeške biskupije i drugih srednjoškolaca u Voćin. Istaknuta je potreba da se u biskupijski pastoral mladih bolje uključe vjeroučitelji te je Katehetskom uredu povjereno da promisli način na koji će se to ostvariti. Također mu je dano u zadatak da oblikuje program pastoralna studenata u Požegi i Virovitici, gradovima u kojima djeluju Veleučilišta.

Povjerenik za duhovna zvanja Marijan Pavelić izvjestio je o onome što se na tom području čini te mu je nakon rasprave povjereno da oblikuje prijedlog djelovanja Povjerenstva u koji će biti uključen i rad putem suvremenih elektroničkih medija. Biskup je podsjetio da je najvažnija aktivnost u pastoralu duhovnih zvanja molitva, i naglasio značenje Djela za duhovna zvanja u svakoj župi koje posvećuje vjernicima odgovornost koji svi oni imaju za nova duhovna zvanja. Obznanjeni su termini jesenskih susreta trajne formacije svećenika (korone) te su naznačene teme i navedeni dokumenti o kojima će biti govora.

S obzirom na pitanja upravljanja crkvenim vremenitim dobrima uočen je problem kod nekih župnika u vođenju župnoga Blagajničkog dnevnika te u sastavljanju godišnjega Financijskog izvještaja župe, o čemu je izvjestio biskupijski ekonom Dražen Akmačić. Pojasnio je i način na koji župnici trebaju postupati u župama koje posjeduju šumsko zemljište kako bi šumama dobro gospodarili u suradnji sa savjetodavnim tijelima Hrvatskih šuma i u skladu s važećim državnim zakonima. Tajnik Vijeća Ivica Žuljević na kraju je dao informacije o Trećem biskupijskom hodočašću u Lurd koje će se održati u tjednu nakon Uskrsa, početkom travnja 2018. godine.

52. sjednica Upravnog vijeća Hrvatskog Caritasa i sastanak ravnatelja Caritasa iz Hrvatske i BiH

Varaždin, 24.10.2017. (IKA) - U prostorijama Svećeničkog doma Varaždinske biskupije u Varaždinu 24. listopada održana je 52. sjednica članova Upravnog vijeća Hrvatskog Caritasa i sastanak predsjednika, ravnatelja i suradnika Hrvatskog Caritasa i Caritasa Bosne i Hercegovine.

Sjednicu Upravnog vijeća otvorio je predsjednik Hrvatskog Caritasa varaždinski biskup Josip Mrzljak, a moderirao ravnatelj Hrvatskog Caritasa mons. Fabijan Svalina.

Uz redovno izvješće o radu Hrvatskog Caritasa u proteklom razdoblju, teme sastanka bile su aktualne i redovne aktivnosti te nacionalne akcije „za 1000 radosti“ i „Nedjelja Caritasa“, softver za praćenje i unaprjeđivanje rada mreže nad/biskupijskih Caritasa, te definiranje aktivnosti u području organizacijskog učenja, posebice formalnog i neformalnog obrazovanja Caritasove mreže.

Mons. Svalina govorio je o rezultatima akcija „Pomagati je lako“ i „Za 1000 radosti“ koja se ove godine vodi pod geslom „Daruj i obraduj“ te nove akcije s Kauflandom „Dar od srca“. Izvijestio je i o nastavku suradnje sa SPAR-om - novčanoj donaciji iz akcije vraćanja Billinih kartica u SPAR prodavaonice namijenjenoj socijalnim samoposlugama u mreži - kao i mogućnosti zapošljavanja Caritasovih korisnika u njihovim prodavaonicama, pogotovo mladih koji s navršenih 18 godine života moraju napustiti domove i ustanove koje su o njima skrebile. U tijeku su redovite pripreme za akciju „Nedjelje Caritasa“ koja se ove godine obilježava 17. prosinca. Pripreme za akciju „Tjedan solidarnosti i zajedništva s Crkvom i ljudima u Bosni i Hercegovini“, koja će sljedeće godine biti obilježena 4. ožujka, sa središnjim misnim slavljem u Banjolučkoj biskupiji, obogatit će se novim molitveno duhovnim sadržajima. Sredstva prikupljena u ovogodišnjoj akciji solidarnosti za Bosnu i Hercegovinu u iznosu 210.000 eura tradicionalno će biti usmjerena preko Caritasove mreže u Bosni i Hercegovini, za potporu strukturama i socijalnim projektima.

Mons. Svalina izvijestio je i o sudjelovanju Hrvatskog Caritasa na Regionalnoj konferenciji Caritasa Europa u svibnju u Bruxellesu kao i na Forumu Caritasa Europe o organizacijom razvoju u listopadu ove godine u Beogradu.

Ravnateljima biskupijskih Caritasa predstavljeni su ishodi razgovora s predstavnicima Ministarstva vanjskih i europskih poslova o suradnji u humanitarnoj i razvojnoj pomoći Republike Hrvatske u zemlje Trećeg svijeta, s Hrvatskim šumama o pitanju donacije ogrjevnog drveta, te aktivnostima uz prodaju borova iz donacije Hrvatskih šuma koja će se ove godine održati 16. prosinca na Trgu bana Josipa Jelačića u Zagrebu.

Mons. Svalina podsjetio je kako će idući mjesec ponovno biti otvoren natječaj iz FEAD programa, pa onima koji još nisu sudjelovali preporučuje uključivanje uz napomenu kako će Hrvatski Caritas organizirati radionice za pomoć u obradi natječajne dokumentacije. Ravnatelji koji su već sudjelovali u FEAD-ovom programu imaju pozitivna iskustva i preporučuju uključivanje ostalih.

Članove Upravnog vijeća obavijestio je kako će u novoj akademskoj godini 2017./2018. Hrvatski Caritas stipendirati desetak studentica i studenata u suradnji s Hrvatskim katoličkim radijem, a još nekoliko u suradnji s nad/biskupijskim Caritasima.

Biskup Mrzljak podsjetio je članove Upravnog vijeća Hrvatskog Caritasa na poruku Svetog Oca, a odnosi se na proglašenje 1. svjetskog dana siromaha. Svjetski dan siromaha obilježavat će se 33. nedjelju kroz godinu, a ove godine 19. studenoga pod geslom „Ne ljubimo riječju, već

djelima!“ Zatražio je od ravnatelja Caritasa da se taj dan primjereno obilježi, podsjećajući istodobno kako je poslanje Caritasa svakoga dana brinuti i skrbiti za potrebite i siromašne.

Istoga dana održan je i sastanak predsjednika i ravnatelja Hrvatskog Caritasa i Caritasa Bosne i Hercegovine, a glavna tema bila je „Tjedan solidarnosti i zajedništva s Crkvom i ljudima u Bosni i Hercegovini“ - osvrta na protekle akcije i prijedlozi za buduće. Razgovaralo se i o suradnji u okviru regionalnog programa pripreme za prevenciju od katastrofa te mogućnostima suradnje u prekograničnim projektima financiranih od Europske unije. Predsjednik Caritasa BiH vrhbosanski nadbiskup kardinal Vinko Puljić zahvalio je na materijalnim i duhovnim plodovima te akcije, istaknuvši kako je vrlo važno poslati poruku zajedništva i solidarnosti te širiti svijest: „Jedan narod, jedna Crkva“.

Nakon sastanaka sudionici su se uputili u novootvoreni Caritasov dom Varaždinskog Caritasa u sklopu kojega je otvorena i nova pučka kuhinja, posudionica ortopedskih pomagala, te podjele materijalne pomoći, priopćeno je iz Hrvatskog Caritasa.

Posjet Ministarstvu unutarnjih poslova RH

Predsjednik HBK nadbiskup Puljić i vojni biskup Bogdan susreli se s ministrima Božinovićem, Krstičevićem i Medvedom

Zagreb, 24.10.2017. (IKA) - U Ministarstvu unutarnjih poslova Republike Hrvatske u Zagrebu upriličen je u utorak 24. listopada susret vojnoga biskupa u Republici Hrvatskoj Jure Bogdana i predsjednika Hrvatske biskupske konferencije zadarskoga nadbiskupa Želimira Puljića s ministrom unutarnjih poslova u Republici Hrvatskoj Davorom Božinovićem, objavljeno je na mrežnoj stranici Vojnoga ordinarijata.

Po dolasku u Ministarstvo gosti su u pratnji domaćina svratili u kapelicu Sv. Ignacija Lojolskoga i nakon kratke molitve zaputili se u dvoranu za sastanke gdje su ih dočekali članovi užega ministarstva kabineta, koje je ministar na početku sastanka predstavio: glavnoga ravnatelja policije Nikolu Milinu, državne tajnike Roberta Kopala, Tereziju Gras i Žarka Katića, pomoćnika ministra Antu Delipetra i glavnu tajnicu Ministarstva unutarnjih poslova Sandu Šimić Petrinjak.

Sastanku su nazočili i potpredsjednik Vlade Republike Hrvatske i ministar obrane RH Damir Krstičević te ministar hrvatskih branitelja Tomo Medved. U pratnji biskupa Bogdana bili su i biskupski vikar za Ministarstvo unutarnjih poslova fra Frano Musić i bogoslov Branko Čagelj, a u pratnji nadbiskupa Puljića bili su generalni tajnik Hrvatske biskupske konferencije dr. Petar Palić i nadbiskupov osobni tajnik don Marin Batur.

U neformalnome razgovoru iskazana je uzajamna radost i neskriveno zadovoljstvo zbog toga susreta kao i potreba za zajedničkim djelovanjem i naporima oko dobra i svekolikoga napretka na mnogim područjima. Istaknut je pritom nemjerljiv prinos i uloga Crkve i Vojnoga ordinarijata u dušobrižništvu Ministarstva unutarnjih poslova i Ministarstva obrane Republike Hrvatske kao stupova njezine sigurnosti i stabilnosti.

Biskup Bogdan ukratko je upoznao nazočne s planovima za proslavu 20. obljetnice utemeljenja Vojnoga ordinarijata, od zahvalnoga hodočašća u Svetu zemlju u studenome do središta proslave koje će se 13. prosinca ove godine proslaviti misom u zagrebačkoj prvostolnici. Na kraju susreta na nazočne i sve djelatnike u Ministarstvu unutarnjih poslova, nadbiskup Puljić zazvao je Božji blagoslov.

Susret biskupa Komarice i premijera Plenkovića

Banjolučki biskup zamolio predsjednika Vlade RH da „u duhu Ustava RH i osobnog obećanja“ prihvati kao „projekt sadašnje Vlade RH“ učinkovitije rješavanje predugo zanemarivanog „tragičnog slučaja“ hrvatskog naroda u BiH Zagreb, 25.10.2017. (IKA/TABB) - Predsjednik Vlade RH Andrej Plenković primio je 25. listopada u Banskim Dvorima u Zagrebu banjolučkog biskupa Franju Komaricu. Nazočni su bili Marija Pečinić Burić, ministrica vanjskih i europskih poslova, Zvonko Milas, pročelnik Ureda za Hrvate izvan RH, akademik Zlatko Kramarić, generalni konzul RH u Banjoj Luci, i Frano Piplović, voditelj studija Europske akademije Banjolučke biskupije. U dugom, prijateljskom razgovoru biskup je predsjedniku predočio svoju „ponovljenu molbu“ za što „odlučnije i sustavnije rješavanje brojnih egzistencijalnih, urgentnih problema hrvatske populacije u entitetu RS“. Zahvalio je za „dragocjene vidove pomoći od strane Vladina Ureda za Hrvate izvan RH“ „osobito na području karitativno-socijalnog te odgojno-obrazovnog djelovanja crkvenih institucija Banjolučke biskupije, u Banjoj Luci i Bihaću, koji su u službi pomirenja i stvaranja ozračja međusobnog povjerenja. Zahvalio je i za pružanje pomoći djelovanju Udruga prognanih i izbjeglih Hrvata i njihovom Savezu na području RH“.

Biskup Komarica upoznao je premijera Plenkovića i njegove suradnike kako ta „hvalevrijedna i dragocjena pomoć, nažalost, ni izdaleka nije u stanju polučiti bitnije i veće egzistencijalno poboljšanje malobrojnog preostalog hrvatskog pučanstva na području entiteta RS, a pogotovo ispraviti veliku nepravdu dalekosežnih razmjera koja je Hrvatima – katolicima – nanesena i omogućiti brojniji povratak prognanih domicilnih Hrvata (katolika) u Bosansku Posavinu i u Sjeverozapadnu Bosnu“. Zamolio je predsjednika da „u duhu Ustava RH i osobnog obećanja“ prihvati kao „projekt sadašnje Vlade RH“ učinkovitije rješavanje predugo zanemarivanog „tragičnog slučaja“ hrvatskog naroda u BiH, osobito u Sjeverozapadnoj i Sjevernoj Bosni – u entitetu RS, zaključivši da „bez veće, odlučnije i strateški razrađene pomoći Vlade RH taj 'slučaj' neće moći biti riješen“.

Zatim je biskup Komarica iznio deset konkretnih prijedloga Vladi RH i Hrvatskom saboru, te zamolio Plenkovića da Vlada i Sabor pomognu „učinkovitije nego do sada najugroženijem dijelu jednog europskog naroda - hrvatskom narodu u entitetu RS u BiH kojega je neprovođenje Anexa 7 Daytonskog mirovinskog sporazuma od strane domaćih i međunarodnih političara dovelo do skoro potpunog istrebljenja“.

Premijer Plenković pažljivo je saslušao biskupovo izlaganje o „gorućim problemima hrvatske katoličke populacije na području njegove biskupije i drugih biskupija u BiH“ koje bi njegova Vlada trebala pomoći rješavati, kao i biskupovo izvješće s njegova nedavnog boravka u SAD-u, Vatikanu, Njemačkoj i Austriji i plodnim razgovorima s većim brojem utjecajnih osoba iz političkog i javnog života. Zajedno sa svojim suradnicima objasnio je biskupu Komarici što sve on i njegova Vlada poduzimaju i planiraju poduzeti za budućnost hrvatskog naroda u BiH, napomenuvši da će ubuduće veću nego do sada pomoć upućivati u područja s većim egzistencijalnim potrebama hrvatske populacije. Obećao je biskupu da će u dogledno vrijeme pohoditi Banju Luku i središte njegove biskupije.

Isusovačka služba za izbjeglice predstavila projekt „I get you“

Predstavljene prakse lokalnih inicijativa za suzbijanje ksenofobije i rasizma prema izbjeglicama

Zagreb, 25.10.2017. (IKA) - Isusovačka služba za izbjeglice u Hrvatskoj (JRS) predstavila je 25. listopada projekt „I get you - prakse lokalnih inicijativa za suzbijanje ksenofobije i rasizma prema izbjeglicama“ u okviru panela na kojem su sudjelovali i predstavnici lokalnih inicijativa Okus doma, Zelena akcija - projekt Biciklopopravljaona, GTF - inicijativa za održivi rast, inicijativa „Dobrodošli“ te nogometni klub „Zagreb 041“. Projekt se zajedno s drugih osam JRS ureda u Europi provodi protekle dvije godine s ciljem promoviranja najboljih praksi lokalnih inicijativa koje grade zajednicu i zbližavaju izbjeglice i lokalno stanovništvo. „I get you“ projekt su lokalne inicijative koje u svoj rad i djelovanje uključuju izbjeglice, pružajući im potporu pri integraciji i pritom mijenjaju percepciju lokalne zajednice i potencijalne predrasude, kazala je Kristina Samardžić iz JRS u Hrvatskoj. Projekt je krenuo početkom 2016., u trenutku kada se počela mijenjati politika Europske unije koja je naginjala sve restriktivnijim politikama azila i odnosa prema migrantima i izbjeglicama. Iste je godine, podsjetila je, Hrvatska svjedočila historijskom migracijskom kretanju, kada je kroz nju prošlo 670.000 ljudi. Ravnatelj JRS-a u Hrvatskoj Tvrtko Barun kazao je da kod nas ne postoji sustav integracije, već različiti elementi i pojedinci koji se angažiraju na osobnoj razini u različitim ministarstvima i uredima. „Puno je rupa, loših stvari gdje ima prostora za napredak pa treba pozvati državni sustav na suradnju s civilnim društvom, jer civilne udruge i organizacije imaju kvalitetne projekte i prepoznaju potrebe izbjeglica, dok sustav nema to znanje“, poručio je Barun. „Kao građani okupili smo se oko različitih inicijativa da bismo se suočili s problemom u našem društvu. Smatramo da smo veoma uspješni u tome i da smo dobar primjer ljudima koji se boje da možda ne mogu nešto napraviti. Gdje oni zakazuju, mi smo malo pokrpali i želimo da naš dobar primjer bude preslikan što više jer imamo dobre recepte za uspjeh - dobru integraciju izbjeglica i širenje pozitivne priče, suzbijanja rasizma i ksenofobije“, kazala je Zinka Mujkić iz zadruge „Okus doma“. To je projekt ekonomskog osnaživanja izbjeglica i osoba migrantskog podrijetla u kojem izbjeglice pripremaju i poslužuju hranu iz svoje zemlje na lokalnim događajima i susretima. „Hrana je najljepši, najfiniji medij putem kojeg možemo progovoriti o problemima s kojima smo suočeni. Svi vole fino jesti i probati nešto novo. Upravo to mi nudimo - novo, autentično i originalno. Naši kuhari kuhaju svoje originalne recepte iz zemalja iz kojih dolaze, recepte koje nose iz svog doma i prisjećaju se svog djetinjstva, obitelji i prijatelja“, kazala je Mujkić.

Susret dubrovačkog biskupa i hrvatske predsjednice

Dubrovnik, 25.10.2017. (IKA) - Predsjednica Republike Hrvatske Kolinda Grabar Kitarović primila je u srijedu 25. listopada dubrovačkog biskupa Matu Uzinića u privremeno izmještenom Uredu predsjednice Republike koji će idućih nekoliko dana biti u Dubrovniku.

Susret s biskupom jedan je u nizu sastanaka koje je predsjednica toga prvog dana boravka u Dubrovniku održala u svom privremenom uredu smještenom u zgradi Dubrovačko-neretvanske županije. Radne sastanke održala je i s gradonačelnicima, načelnicima i predstavnicima Županije, rektorom Sveučilišta u Dubrovniku prof. dr. Nikšom Burumom te s udrugama hrvatskih branitelja.

„Riječ Reformacije” s naglaskom na dijalog o Bibliji

Zagreb, 25.10.2017. (IKA) – U povodu obilježavanja 500 godina reformacije u organizaciji projekta „Biblija 365” održana je u srijedu 25. listopada u Hrvatskoj obrtničkoj komori u Zagrebu javna tribina „Riječ Reformacije” s naglaskom na dijalog o Bibliji kao knjizi koja sadrži temeljni tekst za cijelu civilizaciju i koja je oblikovala kulturnu, društvenu, moralnu i religijsku sliku Europe.

Tribina je održana u organizaciji projekta „Biblija 365” u čije ime je sudionike pozdravio Ratko Medan, te naglasio važnost te tribine u promicanju glavnog cilja projekta, a to je popularizacija čitanja Biblije. Uvodnu riječ održao je predsjednik Protestantskog evanđeoskog vijeća Giorgio Grlj, istaknuvši kako je u središtu svega i temelj svega Pismo, koje je za djecu Reformacije autoritet, i to „ne polovični, ne jedan od autoriteta, već temeljni: autoritet u pitanjima vjere i ponašanja.” Dekan Katoličkoga bogoslovnog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu prof. dr. Mario Cifrak uvodno se osvrnuo na nedavno u Njemačkoj objavljenu knjigu „Franziskus und Luther: Freunde über die Zeiten” (Nicole Grochowina). Naglasio je kako se tu može misliti na dvojicu, na sv. Franju i na sadašnjeg Papu koji se po tom svecu nazvao. „Mene je u toj knjizi fasciniralo kada sam otkrio da je Luther uslijed svojih odluka i novoga načina života i dalje jako simpatizirao sv. Franju”. To je potkrijepio zaključkom autorice da je tomu zato jer se Luther držao svetim Franjom, ali ne više u 12. nego 16. stoljeću. Nadalje je dr. Cifrak govorio o aktualizaciji Riječi Božje, te je podsjetio kako Drugi vatikanski sabor naglašava da valja krenuti od teksta, od Svetog pisma. Osvrnuo se i na dokument Papinske biblijske komisije o tumačenju Biblije u Crkvi. Kad govorimo o aktualizaciji, govorimo o prenošenju Božje riječi u sadašnjost, tj. ona čini pristupačnim danas značenje Božje riječi koje napisana u Bibliji, pojasnio je, jer „kad govorimo o aktualizaciji u Crkvi, zajednici vjernika, za Crkvu je važno da zna da ima pred sobom Riječ Božju, sveti tekst, jer samo sveti tekstovi objavljuju smisao života i zato ga moramo učiniti vidnim svakom vremenu”. Zahvaljujući aktualizaciji, Biblija pojašnjava mnoge suvremene probleme kao što su pitanje službi, zajedništva u Crkvi, određenja za siromahe, teologiju oslobođenja, situaciju žena, te tako postaje temeljnim dokumentom vjere i života dostojnog čovjeka. Nadalje je naglasio da kad govorimo o svijetu i aktualizaciji Božje riječi u njemu, onda je jasno da Crkva nije nešto izolirano, „Crkva nije izvan svijeta, nego u svijetu. Koliko Crkva aktualizira Božju riječ za sebe, toliko ju aktualizira i za današnji svijet, i odgovornost Crkve pritom je velika, jer postoji opasnost zastranjenja i postojanja lažne Riječi. Ono što suvremenom svijetu biblijski tekst osvjetljava i ne dovodi u pitanje čine vrijednosti poput prava osobe, zaštite ljudskog života, očuvanje prirodnog okoliša, želja za sveopćim mirom. Tako da bi mogli reći da je naš zadatak da iz punine značenja biblijskog teksta istaknemo one elemente koji pomažu razvoju sadašnje situacije na plodan način, sukladan spasenjskoj volji Božjoj koja je ostvarena u Kristu”. No, podsjetio je, da je potrebno Božju riječ razumjeti da bi ju se moglo aktualizirati. „Zato je vrlo važno u Svetom pismu poznavati nakanu ljudskog autora, jer je Sveto pismo djelo i Boga i čovjeka”. U tom je kontekstu naglasio kako je zadaća propovjednika načiniti most između Riječi Božje i pojedinaca. „To ne može počivati na gatanju, već mora biti utemeljeno na onome što nam tekst govori, što je nakana njegova autora i ono što nalaže situacija u kojoj živimo u kojoj je taj tekst aktualiziran, reflektiran. Zato smo upućeni jedni na druge, i zato mi se čini da je spasenje ispunjenje, smisao koji se može ostvariti ukoliko čujemo Božju riječ, jer nam ona kaže da je taj smisao na dohvataju ruke

i da nas može u potpunosti ostvariti, tj. da čovjek može biti sretan”, zaključio je Cifrak.

Dekan Visokog evanđeoskog teološkog učilišta u Osijeku prof. dr. Peter Kuzmič posebno je ukazao na doajena svih bibličara fra Bonaventuru Dudu, te dodao: „Da nemamo franjevacu među katoličkim teolozima koji su radili na Bibliji, ne znam što bi s Biblijom bilo. Od Rupčića, Duda i Fućaka i sadašnjeg dekana KBF-a i drugih”. Govoreći o fra Dudi rekao je da je „on živio i hodao s Bogom, bio je propovjednik, prevoditelj i pjesnik, duhovni pisac, a iskazao se i na drugim područjima: jedna vrlo cjelovita ličnost”. Kuzmič je kratko predstavio nekoliko izdanja Biblije, posebno se zaustavljajući na Lutherovu prijevodu. Spomenuo je i prijevod na hrvatski jezik u izdanju Stvarnosti na kojem je surađivao fra Bonaventura Duda, te je iznio kratku kronologiju samoga nastanka izdanja u vremenu, kako je naglasio prije Hrvatskoga proljeća.

Izv. prof. dr. Dean Slavić, profesor na Filozofskom fakultetu i autor knjige „Biblija kao književnost”, govorio je o odnosu Biblije i književnosti, odnosno zašto je Biblija toliko nazočna u književnosti, ili zašto je književnost toliko nazočna u Bibliji. U tom je vidu posebno istaknuo zajedničke točke pripovijest i preneseno značenje, te to potkrijepio nizom primjera iz Biblije i književnosti. Usljedila je rasprava koju je moderirao voditelj tribine Vedran Đulabić. Svakom posjetitelju tribine uručeno posebno izdanje Poslanice Rimljanima koje je dizajnirao nagrađivani hrvatski grafički dizajner Damir Bralić.

Molitveni susret u Duhu Asiza

Zagreb, 26.10.2017. (IKA) – U crkvi Sv. Franje u Zagrebu 26. listopada održan je molitveni susret u Duhu Asiza za mir u svijetu, za mir među narodima, za mir u našoj domovini i u gradu Zagrebu, za mir u svakoj duši, u svim međuljudskim odnosima i za mir u našim zajednicama. Organizatori susreta bili su Franjevački svjetovni red – Mjesno bratstvo Kaptol i Povjerenstvo za ekumenizam i dijalog Zagrebačke nadbiskupije. U pozdravnoj riječi gvardijan franjevačkog samostana fra Zdravko Lazić prisutnima je zahvalio na zajedništvu mira. „Došli smo večeras graditi na gradilište koje je najveće na svijetu, i to zgradu koja je najpotrebnija svima, a to je zgrada mira”. Podsjetio je, kako je na tomu gradilištu započeo raditi sv. Franjo. „Za nešto graditi potrebna je velika strpljivost”, rekao je o. Lazić, te svima zahvalio na strpljivosti kojom grade mir u ovome gradu, i na svemu uloženom u zgradu mira. Naglasio je kako smo svi mi različiti, no zajedničko nam je da volimo mir i da želimo živjeti u „zgradi mira”, te „sve što gradimo želimo da bude u korist čovjeka, a ne protiv njega”.

Ovdje ćemo zboriti i slušati o miru, i sve to pohranjivati u svoje srce da u njemu bude mir i da ima mjesta za svakoga čovjeka. Danas želimo zahvaliti za sve minule godine, na svemu što je izgrađeno na gradilištu mira i moliti da na njemu bude i dalje marljivih radnika poput svih vas, iz svih zajednica, jer svaki doprinos vrlo je značajan. Želim da nam i ovaj susret bude vrijeme mira. Sa sv. Franjom molimo Boga da se nama posluži u izgradnji mira”, pozvao je fra Lazić.

U ime Evanđeličke luteranske Crkve biskup Branko Berić rekao je kako „smo se okupili ovdje u molitvi za mir, jer svi mi imamo jednoga Boga koji je sve stvorio, pa tako i nas. U svakome daru prepoznavamo Božju prisutnost i sudioništvo u darivanju, počevši od postanka svijeta pa sve do danas i nadalje. Uzajamnost davanja dovodi i do uzajamnosti osjećaja prema drugome. Uskrснуće našega Gospodina jedan je od najvećih Božjih darova koji nam donosi novo rođenje,

novi život i nadu. Taj Božji dar od nas traži da mi sebe sjedinimo sa žrtvom Isusa i to tako da sebe stavimo na raspolaganje za služenje drugoga."

Pastor Danijel Berković u ime Evangeosko pentekosne Crkve podsjetio je kako nas je o ljepoti susreta naučio Gospodin Isus, koji se susretao s mnogima: s moralno posrnulima, s onima drukčijeg uvjerenja, pa i korumpiranim. „Mnogi od tih njegovih susreta nisu bili gledani blagonaklono, ne samo od drugih nego i od njegovih najbližih. No, kad čitamo sve te odlomke Svetoga pisma uočavamo ljepotu i radost Isusova susretanja sa svim tim ljudima. Stoga od Isusa možemo naučiti da naše susretanje bude radost i veselje, a tamo gdje je veselje susreta, tamo je zasigurno i mir. Zato neka naša molitva Gospodinu bude upućena na taj način da nas blagoslovi da budemo radosni kad se susretnemo".

U ime Islamske vjerske zajednice u RH imam Mevludi ef. Arslani je uputio molitvu „Svemoguću Bože, okupljeni ovdje u Duhu Asiza skrušeno Ti se zahvaljujemo i smjerno Te molimo: učini nas dostojnima Tvoje neizmjerne milosti, pa i ovaj naš večerašnji skup ubroji u naša dobra djela".

U ime Saveza baptističkih Crkava u RH okupljenima se obratio Boris Peterlin, izrazivši nadu da će „Gospodin blagosloviti naš ulaz u ovu crkvu, kao i izlazak iz nje, te da će naše molitvene nakane umnožiti i učiniti da one rastu i ostvaruju se."

Vlč. Branimir Bučanović iz Reformirane kršćanske Crkve izrekao je molitvu: „Gospodine nagradi sve one koji rade za opće dobro. Posebno Te molimo za sve mirotvorce, za sve one koji istinito i iskreno rade na promicanju mira, pomirenja i izgradnje mostova među ljudima. Molimo Te blagoslovi našu domovinu Hrvatsku i sve njezine građane bez obzira na njihovo porijeklo. Neka Tvoj blagoslov, mir, radost, nada, duhovna obnova bude u njihovim srcima."

Predstavnik Srpske pravoslavne Crkve o. Mihajlo Žikić istaknuo je da „svi mi, ma koliko bili različiti, baštinito udio u blagoslovu koji je Abraham dobio od Gospodina i svi mi kao nasljednici toga blagoslova nastojimo hoditi njegovim stopama".

U ime Židovske općine Zagreb rabin Luciano Prelević podsjetio je na koncept šabata, subote Božjega dana. „To je veza, zavjet između Boga i ljudi. Druga ideja je ideja Mesije, mesijanske države i trajnoga mira. U Božjoj državi koju On želi da mi stvorimo ne samo da nema vojnika, nego nema ni oružja".

U završnoj riječi zagrebački pomoćni biskup Mijo Gorski u ime Katoličke Crkve izrazio je radost mogućnosti okupljanja u franjevačkoj crkvi na Kaptolu „u kojoj se njeguje i promiče riječju i dijelom, životom i naukom miroljubivi duh sv. Franje Asiškog, da uputimo molitvu jednome, i svemogućemu Bogu za toliko potreban mir pojedinaca i mir naroda". Podsjetio je kako je jedno od najljepših Isusovih obećanja izrečeno u govoru o blaženstvima svakako ono o ljudima promicateljima i nositeljima mira: „Blago mirotvorcima, oni će se sinovima Božjim zvati". Jer, nastavio je, „doista, mir je vrednota koja nadilazi naše ljudske podjele, zajednice i granice, te kao opće dobro čovječanstva traži zajednički napor u uspostavi i očuvanju. Stoga zaslužuje i najveću Božju nagradu. Mi smo, nažalost, svi iskusili muke nemirnoga srca, nečiste savjesti i pokušaja rješavanja problema silom. I tko zna po koji puta ponovno smo doživjeli neumoljivu zakonitost: sila zaziva silu, mržnja mržnju. Doživljavamo to na poslovnoj i osobnoj razini osobito u trenucima kada smo uvjereni da je prema nama učinjena nepravda ili nanijeta uvreda. Nemir srca donosi nemir osoba i zajednica, a takav nemir neminovno vodi u sukob".

Ukazujući na primjer Abrahama, biskup Gorski rekao je

kako smo „dužni učiti od Abrahama, jer ga zovemo praocem vjere. Dužni smo učiti kako se ni jedan problem osobni, obiteljski, narodni ne može riješiti snagom sukoba, nego samo snagom ljubavi i pomirenja. Dužni smo učiti kako se izdići iznad naših i tuđih slabosti, kako biti veći od uvreda i nepravdi, kako izgrađivati mir koji je djelo duha Božjega i prvi dar uskrsloga Gospodina apostolima. Stoga u Isusovim riječima 'mir vama', ne prepoznajemo samo dar, nego i obvezu izgradnje i molitve za mir, jer samo miroljubivi i mirotvorci mogu graditi mir. Zato danas molimo za mnogostruka lica mira. Molimo za mir čiste savjesti, koja je oslobođena tereta grijeha i prošlosti i može bez straha gledati u lice čovjeku i ići ususret Gospodinu. Pravi primjer mira čiste savjesti je bl. Alojzije Stepinac, koji je upravo zbog toga mogao reći: 'Savjest mi je čista' i mirno stajati pred tužiteljima. Molimo za mir smirenog srca oslobođenog zlih osjećaja, mržnje, strasti i zavisti, da srce bude ispunjeno jedino Bogom mira i zbog toga izvorom mira za one koje susrećemo. Molimo za mir u međuljudskim odnosima, za miran život u našim obiteljima, ustanovama, radnim mjestima da pohlepa ne urodi zavišću, a zavist nepravdom i nemirom. Molimo za mir među narodima, tako ugroženoj vrednoti svih vremena, da se poštuje pravo naroda i narodnosti da oni koji imaju moć proizvesti rat strepe pred Gospodinom čija je krv prolivena za pomirenje ljudi, da shvate kako mir nije djelo oružja nego ljubavi i pravde. Neka nas u svemu umiri i ohrabri molitva Bogu mira i pravednosti izrečena u psalmu 'samo je u Bogu mir dušo moja, samo je u njemu nada moja, samo on je moja hrid i spasenje', utvrda moja, neću se pokolebati. U Boga je spasenje moje i slava; Bog mi je hridina silna, utočište. U nj se, narode, uzdaj u svako doba; pred njim srca izljevajte: Bog je naše utočište!' (Ps 62,6-9). Bože mira usliši nas, Bože mira blagoslovi nas", zaključio je biskup Gorski.

U glazbenom dijelu skupa sudjelovali su Danijela Morsan Sisgoreo, Zbor Islamske gimnazije dr. Ahmeda Smajlovića, trio Suzana Ivančević-Vulin, Nikola Vulin i Rudolf Fijuček uz orguljsku pratnju Javora Valjka, Hor Svetopreobraženskog hrama, Paula Rosenberg, violina, te Muški zbor Ćirilo-Methodova hora. Po tradiciji na kraju susreta fra Miroslav Petrac predvodio je pjevanje „Pjesme stvorova sv. Franje", a potom je druženje nastavljeno uz agape.

Misno slavlje za početak nove akademske godine Sveučilišta u Zadru

Zadar, 26.10.2017. (IKA) - Misno slavlje u povodu početka nove akademske godine na Sveučilištu u Zadru sa zazivom Duha Svetoga na blagdan sv. Dimitrija, u četvrtak 26. listopada, u crkvi Sv. Dimitrija u Zadru predvodio je zadarski nadbiskup Želimir Puljić. Koncelebrirala su osmorica svećenika, među kojima i dr. don Elvis Ražov, pročelnik Teološko-katehetskog odjela Sveučilišta u Zadru, a propovijedao je don Zvonimir Mikulić, povjerenik za pastoral mladih Zadarske nadbiskupije.

Potaknuvši sve da se uključe u izgradnju Božjeg kraljevstva, „da se i po nama širi Božja riječ", don Zvonimir je u propovijedi govorio o sv. Dimitriju kao navjestitelju Božje Riječi i služitelju euharistije, a Božja Riječ i euharistija tiču se života svakog vjernika. Istaknuo je da kao ljudi imamo silno dostojanstvo, vrijedni smo i dragocjeni. „Bog nas vidi kao svoje suradnike. Povjerava nam razna dobra i talente. Postoji opasnost da dobra kojima nas je Bog obdario postanu svrhom samima sebi, da zastanemo na proizvodnji zemaljskog kruha i vina, na izgradnji zemaljskog društva, na školovanju i razvijanju sebe kao osobe koja će gledati samo

materijalne i prolazne koristi i užitke. To je opasnost da se zatvorimo samo u stvoreni vidljivi svijet, opasnost da zaboravljamo dati hvalu Bogu, da zaboravljamo prikazivati kruh i vino, da zaboravljamo Bogu davati svoja tijela u kojima želi boraviti, opasnost da zaboravimo nebo, vječnost, nedjelju, uskrsnuće", upozorio je don Zvonimir, rekavši da je Isusovo uskrsnuće od mrtvih radosna vijest, ali pri navještaju ne smije se ispustiti ni govor o mogućnosti vječne propasti. Podsjetio je na misao umirovljenog pape Benedikta XVI.: „Tko kršćanstvo želi samo kao radosnu vijest u kojoj ne smije postojati prijetnja suda, krivotvori je. Vjera ne potvrđuje oholost uspavane savjesti, samodopadnost onih koji vlastite želje proglašavaju normom svoga života i tako milost pretvaraju u obezvrjeđivanje Boga i čovjeka”.

U navještenom evanđeoskom ulomku i na drugim mjestima u evanđelju Isus govori o paklu. „Pakao je stanje konačnog samoisključenja iz zajedništva s Bogom i blaženicima. Umrijeti u smrtnom grijehu, a da se čovjek za njega nije pokajao i prihvatio milosrdnu Božju ljubav, znači po svom slobodnom izboru ostati zauvijek odijeljen od Boga”, rekao je don Zvonimir. Ohrabrio je kako čovjek nije prepušten sam sebi, Bog priskače u pomoć, daje nam se po sakramentima. „Upravo nam se u euharistiji nudi lijek besmrtnosti. Pretvorba kruha i vina na misi u tijelo i krv Kristovu najveće je čudo na svijetu, čudesni Božji zahvat. U proizvodnji kruha i vina sudjeluje i čovjek. Da se dođe do tih dobara, potreban je cijeli proces: sjetva, uzgoj, žetva, vršidba, mljevenje, brašno, pečenje. Isto tako i do vina: sadnja trsova, rad u vinogradu, berba, obrada grožđa. Potrebno je, dakle, vrijeme, strpljivost, napor, ustrajnost, budnost, postojanost, upornost, da se dođe do željenog proizvoda”, rekao je don Zvonimir.

„Kao što je Bog čovjeku dao dobra klasja pšenice i vinove loze da ih brižljivo obrađuje kako bi dobio kruh i vino, tako je čovjeku dao i njega samoga. Bog je svakome udijelio život, dostojanstvo, slobodu, tijelo i dušu kako bismo sebe brižljivo obrađivali, da dajemo plemeniti plod. Koliko god je lijepa i dobra čovjekova obrada, kultiviranje pšenice i grožđa u kruh i vino, oplemenjivanje, odgoj i izgradnja koju čovjek čini svojom pameću i nastojanjem, te su promjene neusporedive s promjenama koje Bog čini”, rekao je don Zvonimir, istaknuvši da Bog potpomaže sve naše ljudske napore. „Čovjek koji se otvori Bogu postaje hram Duha Svetoga. Neusporediva promjena, nevjerovatna Božja intervencija u ljudski život i sve što ga sačinjava. Zemaljska egzistencija simbolizirana u kruhu i vinu pretvorbom dobiva potpuno novo usmjerenje: otvara se nebo. Čovjek koji istinski prožme svoj život vjerom i po njoj djeluje postaje građanin neba”, istaknuo je propovjednik, dodavši da se Duh Sveti „zauzima za nas neizrecivim uzdasima te mu se vrijedi otvoriti da nas nadahnjuje i vodi”. „On traži i naše zalaganje, da vjerno upravljamo sposobnostima koje nam je povjerio. Bog uzima našu ljudsku krhkost i nastanjuje se u nama. Bog uzima naše malo djelo, hostiju, i čudesno je pretvara u sebe. Toga je bio svjestan i sv. Dimitrije koji bez Boga, bez euharistije, nije mogao živjeti. Umro je svjedočeći za tu istinu”, poručio je don Zvonimir, istaknuvši da je sv. Dimitrije autentično življenje svoje vjere posvjedočio krvlju. „Poput tolikih drugih mučenika i njega su pokušali pridobiti na svoju stranu. Nuđeno mu je puno toga u zamjenu za suradnju s protivnicima katoličke vjere. No, on nije zanjekao Krista. Odbio je predati svete knjige određene za uništenje od poganskih vlasti”, rekao je don Zvonimir, istaknuvši da je nesebično življenje spremno dati život za Krista uvijek aktualno. „Vremena se mijenjaju, ali uvijek se u ljudskoj povijesti odvija ista drama progona. Usprkos tromosti i otporu naše ljudske naravi da se potpuno preda

živom Bogu, riječ Božja stalno djeluje u svijetu, potiče, hrabri i jača slabe ljude da svjedoče za istinu uskrsnuća i vječnog života. Riječ Božja, spasonosna poruka radosne vijesti proširila se svijetom poput plamena zahvaljujući tolikim odvažnim muškarcima i ženama koji su bili spremni dati i najviše svjedočanstvo za istinu vjere, svoj život! To najviše svjedočanstvo naziva se mučeništvo. Jedan u nizu takvih svjedoka bio je sv. Dimitrije”, rekao je don Zvonimir. Uz studente, profesore i djelatnike Sveučilišta, u misi su sudjelovali i prof. dr. Dijana Vican, rektorica Sveučilišta u Zadru, i prorektor prof. dr. Josip Faričić. Nadbiskup Puljić svima je poželio blagoslovljenu i uspješnu novu akademsku godinu. Dr. Ražov potaknuo je na otvorenost i predanje djelovanju Duha Svetoga, da studenti ne budu usmjereni samo na zemaljsku i materijalnu stvarnost, nego s pogledom prema nebu, ostvarujući cjelovitost i puninu života u istini koja je dar Duha Svetoga, na putu prema vječnosti.

Vjernici Šibenske biskupije hodočastili u Porečku i Pulsku biskupiju

Hodočasnici su posjetili Vodnjan, Pulu, svetište bl. Miroslava Bulešića u Svetvinčentu, Rovinj, Poreč i Lanišće, mjesto mučeništva bl. Bulešića

Šibenik, 27.10.2017. (IKA) - Vjernici Šibenske biskupije od 25. do 27. listopada hodočastili su u Porečku i Pulsku biskupiju. Hodočašće je bilo posvećeno mučeniku bl. Miroslavu Bulešiću, a upriličeno je u povodu 70. obljetnice Bulešićeva mučeništva koje je obilježeno 24 kolovoza. Hodočasnici su posjetili Vodnjan, Pulu, svetište bl. Miroslava Bulešića u Svetvinčentu, Rovinj, Poreč i Lanišće, mjesto mučeništva bl. Bulešića. Hodočasnike su predvodili biskupi Tomislav Rogić i Ante Ivas. Prvog dana hodočašća oko 450 hodočasnika u devet autobusa u ranim jutarnjim krenulo je put Istre. Prva postaja bio je Senj, rodni grad i župa biskupa Tomislava Rogića. U senjskoj katedrali euharistiju je predvodio biskup Rogić. Hodočasnici su riječi pozdrava uputio župni vikar Nikola Prša.

„Svako hodočašće slika je Crkve naroda Božjeg koje putuje prema vječnosti. I mi na ovom hodočašću želimo krijepti svoju vjeru na primjeru mučenika bl. Miroslava Bulešića da snaga njegove vjere učvrsti našu vjeru”, poručio je u homiliji biskup Rogić. Za senjsku katedralu rekao je kako ona diše dahom povijesti svjedočenja vjernosti Bogu i hrvatskom narodu. Vjernice senjske župe priredile su hodočasniciima okrepnu u župnim prostorijama. Hodočasnici su posjetili stalnu izložbu crkvene umjetnosti „Sakralna baština”, a bio je otvoren i Gradski muzej.

Sljedeća postaja bio je Vodnjan i župna crkva Sv. Blaža. Osim relikvija sv. Blaža u vodnjanskoj župnoj crkvi čuva se još 370 relikvija 250 različitih svetaca. Uz trn s Isusove krune, komadić vela Bogorodice, česticu Kristova križa i mnoge druge, posebnu pozornost privlače neraspadnuta, posve očuvana tijela ili dijelovi tijela sv. Sebastiana, sv. Barbare, sv. Marije Egipatske, sv. Leona Bemba, sv. Ivana Olinija i sv. Nikolozu Bursa, rekao je hodočasniciima župnik Marijan Jelenić.

Pohod svetištu bl. Miroslava Bulešića, župnoj crkvi Navještenja BDM u Svetvinčentu 26. listopada bio je središnji događaj hodočašća. U glavnom oltaru crkve čuvaju se ovozemni ostaci bl. Bulešića. Nakon pozdravnih riječi župnika Darka Zgrablića misno slavlje predvodio je umirovljeni porečki i pulski biskup Ivan Milovan. Primjeri mučenika su ono najljepše što Crkva ima. Isus je bio prvi mučenik i on je preko muke na križu ušao u slavu uskrsnuća, rekao je biskup Milovan. Vjernicima je približio život bl. Bulešića. Istaknuo je kako je on snagu crpio iz euharistije i

sakramenata. Njegova rečenica „Moja osveta je oprost“ proizlazi iz njegove duhovnosti i predanja koje je pred Bogom stalno činio. „Braće i sestre želim da nam Gospodin da blaženikove hrabrosti i snage. Neka nas blaženik na putu sazrijevanja te življenja i svjedočenja za vrednote vjere podržava svojom molitvom“, rekao je biskup Milovan. Vjernici su svoje štovanje prema blaženiku izrazili ljubljnjem relikvijaru u kojem se nalazi blaženikova krv.

Drugog dana hodočašća vjernici su pohodili i crkvu Sv. Eufemije u Rovinju. Župnik mons. Vilim Grbac približio im je sv. Eufemiju, mučenicu iz prvih kršćanskih vremena čiji se grob nalazi u crkvi. Kada je 800. godine u grad stigao sarkofag smješten je ispred crkvice Sv. Jurja koja je bila na mjestu današnje crkve. Međutim stanovnici Rovinja zahtijevali su veću crkvu koja bi dostojno udomila sarkofag s tijelom sv. Eufemije te je 950. godine podignuta nova crkva. Bila je to trobrodna bazilika s tri polukružne apside. Na sredini te crkve bio je postavljen sarkofag te su od tada zaštitnici Rovinja sv. Juraj i sv. Eufemija. Nakon nekoliko stoljeća neprestanog trošenja i obnavljanja ponovno se javila potreba za novom crkvom. Tada nastaje i sadašnja crkva Sv. Eufemije i sv. Jurja, rekao je mons. Grbac.

Posljednja točka drugog dana hodočašća bio je posjet katedrali Uznesenja BDM u Puli. Hodočasnike je pozdravio župnik don Rikardo Lekaj i upoznao ih s katedralnom župom i katedralom.

Posljednji dan hodočašća posjetili su Poreč te u Eufrazijevoj bazilici slavili zaključno misno slavlje hodočašća. Euharistiju je predvodio biskup Rogić, a homiliju je imao župnik župe Srima don Anto Pavlović. Kroz prigodnu meditaciju vjernike je uputio na vrijednosti koje su vodile mučenike bl. Alojzija Stepinca i bl. Miroslava Bulešića. Župnik u porečkoj katedrali Milan Zgrablić hodočasnike je upoznao s umjetničkom i duhovnom vrijednošću Eufrazijeve bazilike.

Nakon Poreča hodočasnici su stigli na posljednju postaju hodočašća, župu Lanišće, mjesto mučeništva bl. Miroslava Bulešića. U župnoj crkvi Sv. Kancija, Kancijana i Kancijanile župnik Dalibor Pilekić hodočasnike je upoznao s događajima vezanim uz 27. kolovoza 1947. godine kada su u župnoj kući u Lanišću lokalni komunisti ubili Miroslava Bulešić. Šibenski vjernici u župnoj crkvi imali su pobožnost križnoga puta te zatim obišli župnu kuću u kojoj još i danas stoji zid natopljen krvlju bl. Bulešića.

Predsjednica Grabar Kitarović posjetila samostan Male braće i muzej stare ljekarne

Dubrovnik, 27.10.2017. (IKA) - Predsjednica Republike Hrvatske Kolinda Grabar Kitarović, u sklopu svog boravka u Dubrovačko-neretvanskoj županiji, zajedno sa suradnicima i prigodnom pratnjom, posjetila je u petak 27. listopada franjevački samostan Male braće i muzej stare ljekarne. Premda je već prije bila u tim prostorima, ovaj put učinila je to povodom godine slavlja 700. jubileja neprekidnog djelovanja ove medicinske institucije. U spomen-knjigu muzeja Predsjednica je napisala: „Hvala vam što čuvate ovu prekrasnu baštinu. Hvala na gostoprimstvu – uvijek je lijepo vratiti se k vama! Vaša Kolinda Grabar-Kitarović, predsjednica Republike Hrvatske.“

U ime franjevačkog samostana fra Stipe Nosić Predsjednici je darovao svoju knjigu „Ljekarna Male braće - 700 godina zdravlja Dubrovčana“, napisanu povodom obljetnice ljekarne.

Riječki znanstveni mostovi o beskonačnosti i besmrtnosti
Međunarodni interdisciplinarni simpozij na Teologiji u Rijeci
Rijeka, 27.10.2017. (IKA) - Pojam beskonačnosti bio je u središtu razmatranja znanstvenika koji su sudjelovali na međunarodnom simpoziju održanom 27. listopada na Teologiji u Rijeci na kojemu su uz teologe sudjelovali i liječnici, filozofi i fizičari. Uz Teologiju u Rijeci, simpozij su organizirali Medicinski fakultet u Rijeci - katedra za društvene i humanističke znanosti, Fakultet zdravstvenih studija Sveučilišta u Rijeci i Teološki fakultet Nicolaus Copernicus u Torunu, a održan je pod naslovom „Konačno na tragu beskonačnog: pojam besmrtnosti i trajanja u znanosti i svijesti“.

Uvodne riječi uputili su riječki nadbiskup i kancelar Teologije mons. dr. Ivan Devčić te predstojnica Teologije dr. s. Nela Gašpar, istaknuvši vrijednost interdisciplinarnog pristupa ovoj temi i suradnje visokoškolskih ustanova koje sudjeluju na simpoziju. Cilj interdisciplinarnog simpozija „Riječki znanstveni mostovi“ bio je progovoriti o naporima konačnog bića, kao što je čovjek, koje se teško miri sa svojom konačnošću pa stoga pokušava slijediti tragove beskonačnog ili pokušava uz pomoć tehnike sam sebi stvoriti beskonačnu perspektivu i trajanje. Bio je to značajan znanstveni događaj koji je na jednom mjestu okupio različite profile znanstvenika - medicinare, fizičare, psihologe, umjetnike, teologe i filozofe, a sve kako bi se pokušalo ostvariti interdisciplinarnu suradnju i prevladati metodološke granice između pojedinih znanstvenih polja, u svrhu produblivanja shvaćanja smisla ljudske konačnosti i težnje prema Beskonačnome.

„Čovjek u svojoj slobodi nadilazi sebe beskrajno, u tome je sam sebi pitanje“, istaknula je u predavanju dr. Gašpar. „Ukoliko ne želi rezignirati u svojoj konačnosti i iskustvu patnje te optira za smisao i ispunjenje, čovjek je uvijek na tragu beskonačnog. Jer čovjek samo otkrićem beskonačnog/božanskog utemeljuje svoje postojanje, nadilazi svoju konačnost, jamči svojoj kratkoj zemaljskoj putanji smisao i otvara sebi prolaz prema vječnoj budućnosti.“ Predavanje dr. Gašpar u središtu zanimanja imalo je marijansku ikonografiju, odnosno približavanje beskonačnom vizualnim prikazom. U istočnom kršćanstvu ta je metoda odavno poznata jer u njemu ikona, kao slikovito prikazivanje svijeta beskonačnog, svetog, božanskog, ima središnje značenje. „Ikone prikazuju ljudsku povijest u kojoj se očituje težnja za beskonačnim.“ O sakralnoj umjetnosti i njezinom odnosu prema beskonačnom govorio je don Anton Šuljić, koji je istaknuo kako je umjetnost prikaz beskonačnog u konačnom, a u kršćanskoj tradiciji oduvijek se smatrala načinom uprisutnjavanja Svetog.

No, religija i umjetnost nisu, dakako, jedine dodirne točke konačnog i beskonačnog. Posvjedočili su to liječnici, fizičari i filozofi. Dr. Aleksandra Golubović s filozofskog fakulteta u Rijeci analizirala je mogućnost dokazivanja Božjeg postojanja odnosno jesu li dokazi njegove vidljivosti dovoljno uvjerljivi. „Nikome to nije u potpunosti uspjelo, no u konačnici se svaki takav pokušaj svodi na ono što se može nazvati egzistencijalnim dokazom za Boga. To nije čvrsti dokaz nego podrazumijeva mnogo segmenata u kojima uočavamo Božju prisutnost, npr. u domeni potrage za smislom i vrijednostima, u ljudskoj moralnosti, iskustvu i sl. Drugim riječima obilježava čitavu čovjekovu egzistenciju.“ Dr. Dražen Domijan, također s Filozofskog fakulteta, govorio je o kognitivnim osnovama razumijevanja pojma beskonačnosti, istaknuvši kako je ideja beskonačnosti utemeljena u iskustvu repetitivnih radnji. Bazična metafora beskonačnosti omogućava razumijevanje brojnih složenih pojmova moderne matematike. Dr. Predrag Dominis Prester

s Odjela za fiziku sveučilišta u Rijeci govorio je o beskonačnostima kojima se bavi fizika, od kojih se neke podrazumijevaju, kao veličina i trajanje svemira, a neke koje se odnose na događanja unutar iznimno malih veličina dovode fizičare u probleme na koji ih način objasniti. Eksperimentom je dokazano da je svemir homogen i izotropan, jednak u svim smjerovima i širi se. Budućnost svemira ne može se dakako znati, ali s obzirom na dosad otkrivene zakone fizike koji vladaju svemirom, logično su moguća samo tri scenarija. Veći je problem s postankom, odnosno s onime što se događalo u toj prvoj milisekundi poznatog Velikog praska, jer u tom trenutku i na tako malom i zgnusnom području, poznati zakoni fizike nisu vrijedili.

Dr. Amir Muzur pozabavio se mogućnošću beskonačnog trajanja života odnosno besmrtnosti, s aspekta neurologije. „U prirodi je besmrtnost poznata kod nekih meduza i bakterija koje imaju sposobno reproduciranja vlastitog genetskog materijala. Ali po tome i naši geni su na neki način besmrtni dok god ih prenosimo na sljedeće generacije.“ Istaknuo je kako je besmrtnost oduvijek ljudska težnja, ali unatoč svim medicinskim naporima i mogućnostima predviđa se da maksimalni ljudski vijek nikada neće preći 125 godina. „Uslijed poboljšanih uvjeta života produžio se prosječni ljudski vijek, ali onaj apsolutni još uvijek nije“, zaključio je dr. Muzur.

Dr. Tomas Huzarek s Teološkog fakulteta u Torunu govorio je o problemu identiteta kroz promjene koje se na subjektu događaju u vremenu. Svako se ljudsko biće s vremenom mijenja pa je osnovno pitanje što to čini specifični identitet svakog ponaosob, rekao je dr. Huzarek. Njegov kolega iz Turuna dr. Michal Sadowski predstavio je promišljanja jednog od najpoznatijih kršćanskih teologa 9. stoljeća Abu Raita al-Takrita koji je govorio o konačnosti božanskih osoba unutar kršćanskog Trojedinog Boga koji je beskonačan.

Dr. Božidar Mrakovčić s KBF-a u Zagrebu govorio je o Božjoj beskonačnosti i ljudskoj konačnosti u biblijski tekstovima, a dr. Nikola Vranješ s Teologije u Rijeci objasnio hod od konačnog prema beskonačnom u pastoralnom djelovanju Crkve. Dr. Mario Tomljanović također s Teologije u Rijeci govorio je o povezanosti ljudske duhovnosti s beskonačnim. Možemo li o Bogu razmišljati, a da ne gajimo nadu prema vječnosti, rekao je dr. Tomljanović te potvrdio da se vječnost „proučava, proživljava i dostiže upravo na životnom putu“.

Posljednje predavanje pripremio je dr. Saša Horvat s Teologije u Rijeci u suradnji s kolegom dr. Georgom Northoffom s kanadskog Centra za istraživanja mozga, imaginacije i neuroetike. Oni su istražili podudarnost subjektivnog vremena koje čovjek osjeća s realnim vremenom svijeta uokolo. Zaključili su kako sazrijevanjem čovjeka ta podudarnost postaje sve veća dok je recimo kod beba ili djece ona uvelike odsutna. No, svaki čovjek ima iskustvo kako mu u određenim situacijama vrijeme pre sporo ili pre brzo prolazi iako u stvarnosti nije tako. Ta nepodudarnost očita je kod osoba koje su depresivne ili manične, a sve to govori koliko je složeno pitanje odnosa ljudske svijesti i vremena. Studenti Teologije u Rijeci Martina Marijanović i Josip Pende na simpoziju su prikazali prezentaciju o dijaloškoj besmrtnosti duše prema Josephu Ratzingeru, čime su istaknuli kako je ideja besmrtnosti duše čvrsto ukorijenjena u biblijskoj vjeri u život poslije smrti te se razvijala neovisno o grčkoj predaji.

„Uloga vjeroučitelja u pastoralu Roma“

Varaždin po drugi puta bio domaćin nacionalnog susreta suradnika u pastoralu Roma

Varaždin, 28.10.2017. (IKA) - Varaždin, odnosno Varaždinska biskupija, bili su 28. listopada domaćini devetog po redu nacionalnog susreta suradnika u pastoralu Roma. Tema ovogodišnjeg susreta bila je „Uloga vjeroučitelja u pastoralu Roma“, a organizatori su bili Odbor Hrvatske biskupske konferencije za pastoral Roma, kojim predsjedava varaždinski biskup Josip Mrzljak i Povjerenstvo za pastoral Roma Varaždinske biskupije.

Okupljene je uime domaćina pozdravio vlč. Damir Slamek, povjerenik za pastoral Roma Varaždinske biskupije. Potom ih je pozdravio i biskup Mrzljak, koji je pročitao pismo koji je u povodu susreta stiglo od zagrebačkog nadbiskupa kardinala Josipa Bozanića. Varaždinski biskup napomenuo je kako u Varaždinskoj biskupiji živi najveći broj Roma od svih biskupija u Hrvatskoj, njih oko 12.000. „Sigurno da je to jedan izazov za pastoral. Oni se deklariraju kao rimokatolici, ali njihova vjera je površna. Većinom se krste, neki dođu do prve pričesti, a do krizme njih još manje. Rijetki od njih se vjenčaju. Tu je prostor katehizacije i evangelizacije u njihovim naseljima, ali i u svim obiteljima koje žive u župama gdje nema posebnih romskih naselja. To je izazov za svećenike, za sve nas, da im dođemo što bliže i da im budemo pravi navjesticitelji evanđelja“, istaknuo je mons. Mrzljak.

Varaždin je već drugi puta domaćin nacionalnog susreta suradnika u pastoralu Roma. Naime, 2010. godine u Varaždinu je održan susret o temi „Sakrament krsta kod Roma“. Veliko je to priznanje, ali i obaveza za sve nas, čulo se na susretu. „Dakako da je to velika obaveza. Prvi naš biskup Marko također je bio povjerenik za pastoral Roma u Hrvatskoj biskupskoj konferenciji i udario je temelje. Čak je pokušao izraditi i udžbenike na romskom jeziku, iako je to jako teško bilo, jer oni imaju više raznih narječja. Važno je da se oni uklope u naše sredine, naše škole, da njihova djeca nauče hrvatski jezik. To je dosta teško, ali važno je naučiti na koji način im pristupiti i katehezirati ih“, poručio je biskup Mrzljak.

Nacionalnom susretu u Pastoralnom centru u Varaždinu prisustvovala je i tajnica Odbora za pastoral Roma HBK s. Karolina Miljak. Istaknula je dva razloga zašto je domaćin baš Varaždin. „Jedan od razloga je taj što Varaždinska biskupija ima najviše Roma na području HBK, a drugi razlog je zato što je prije godinu dana novim predsjednikom Odbora HBK za pastoral Roma postao varaždinski biskup Josip Mrzljak. On k tomu ima jako puno osjećaja za romsku populaciju i ovdje kod vas se jako puno radi s Romima. Cilj ovoga susreta je da okuplja pastoralne djelatnike među Romima, da ih ohrabri, da dijelimo zajednička iskustva. Osim toga, nacionalni susret ima za cilj animirati i čuti, prije svega, vjeroučitelje koji u svojim školama, na području svojih župa, imaju Rome i s njima rade. Možete imati stotinu organizacija, ali ako ne čujete bazu, sve je uzalud i ostaje mrtvo slovo na papiru“, poručila je s. Karolina Miljak.

Na susretu su održana tri predavanja. Najprije je prof. dr. Josip Šimunović sa zagrebačkoga Katoličkoga bogoslovnog fakulteta govorio o općoj ulozi i važnosti vjeroučitelja u pastoralu Crkve, istaknuvši da je ta uloga „iznimno važna, možemo reći i nezamjenjiva“. „Vjeroučitelji su visokoobrazovane osobe koje su završile svoj studij na katoličkim učilištima i tijekom studija su se susreli s pastoralnom teologijom i onime što je vezano uz pastoral. Oni su državni i crkveni službenici. Kao takvi sigurno je da ulaze u djelovanje Crkve. Vjeroučitelji se ne mogu samo ograničiti na djelovanje u školi, nego i župnim zajednicama i

udrugama. Isto tako, vjeronauk u školi ima svoju pastoralnu dimenziju", kazao je dr. Šimunović. Zbog svega navedenoga, možemo reći kako su vjeroučitelji produžena ruka Crkve u školama. „Svaki vjeroučitelj koji dolazi u školu dolazi i u ime Crkve. Upravo kao crkveni službenik donosi sadržaj katoličkog vjeronauka, ali isto tako nije neki stroj koji će to predati, nego zaista želi da učenici i učenice ne dobiju samo informaciju, nego i kontakt s Kristom i Crkvom. Upravo to vjeroučitelji rade u školi. Stoga i vjeroučitelji koji rade s Romima imaju nezamjenjivu ulogu. Prostor za napredak? Prvo je - biti s njima. Obogaćujuće druženje i zajedništvo gdje Romi mogu primiti mnogo toga od nas, ali i obogatiti nas. U toj sinergiji se mogu organizirati različiti oblici pastorala i suradnje na dobrobit i jednih i drugih", kazao je dr. Šimunović.

O interkulturalnom odgoju i obrazovanju kroz prizmu vjerskog odgoja govorila je Kristina Čačić, vjeroučiteljica i tajnica Povjerenstva za pastoral Roma Varaždinske biskupije. „Hrvatsko školstvo kroz pluralizam i dijalog njeguje interkulturalnost općenito. Tu se najbolje slažu ciljevi školskog vjeronauka. Zašto? Promocija ljudskog identiteta kroz ljudsku osobnost je izuzetno važna, a kada gledamo romsku manjinu kao specifičnost s obzirom na izazove s kojima se susreću u društvu i kroz odgoj i obrazovanje, onda smo upravo mi vjeroučitelji i suradnici u Crkvi pozvani da kroz školski vjeronauk njegujemo njihovu osobnost te kulturni i vjerski identitet. No, prije svega moramo biti s njima. Socijalna deprivacija je često prisutna u romskim zajednicama, pogotovo kada gledamo područje naše Varaždinske biskupije. To nam daje zadatak da mi koji smo širitelji riječi Božje i svjedoci Uskrsloga Krista moramo doći k njima. Različiti oblici zajedništva i suradnje na župskoj i biskupijskoj razini i kroz školski vjeronauk obvezuju nas da zaista pokažemo kršćansku i bratsku sućut, suosjećajnost i blizinu upravo našoj braći i sestrama Romima", zaključila je Čačić.

O pastoralnom iskustvu u radu s vjeroučenicima Romima predavanje je održao vjeroučitelj Martin Meštrić iz župe Novo Selo na Dravi. Meštrić već 18 godina radi u Osnovnoj školi Kuršanec, gdje Romi čine oko 77% školske populacije. Radi i kao župni kateheta gdje se također susreće s učenicima pripadnicima romske nacionalne manjine. „Moja iskustva su lijepa unatoč svim poteškoćama na koje nailazimo u vrijeme nastave i župne kateheze. U samoj nastavi problemi su zbog jezične barijere. Iako imaju veliku želju i volju za znanjem, nailazimo na problem zbog nedovoljnog poznavanja standardnog hrvatskog jezika. Zbog toga ne mogu adekvatno pratiti nastavu i kao učitelji se moramo prilagoditi otvorenosti srca, biti im i majka i otac i prijatelj, jer oni su željni pažnje i ljubavi. Na taj način želimo im, uz neke posebne kompetencije, pridonijeti da oni mogu rasti i u vjeri i u znanju. Romska djeca zainteresirana su da čuju riječ Božju i rasti u vjeri. Nažalost, svjedoci smo da se s njima malo radi na pastoralnom planu. Vjeronauk u školi je temelj, a vjeroučitelji tu ulažu mnogo truda, svatko na svoj način. Romi pokazuju interes i žele biti jednaki većinskom stanovništvu što se tiče katoličke vjere. No, u taj rast treba uložiti puno napora i truda", istaknuo je vjeroučitelj Meštrić.

Susret su glazbeno-scenskim umijećem uveličali članovi Pjevačkog zbora Osnovne škole Petrijanec predvođeni profesoricom Melitom Bastalec, a pridružio im se i katedralni orguljaš mo Višeslav Jaklin.

Nadbiskupijski susret obitelji u Đakovu

Đakovo, 28.10.2017. (IKA/TU) - U Đakovu je u subotu 28. listopada u organizaciji Ureda Đakovačko-osječke nadbiskupije za pastoral braka i obitelji održan Nadbiskupijski dan obitelji, koji je okupio oko 250 sudionika. Prvi dio susreta održavao se u Središnjoj nadbiskupijskoj i fakultetskoj knjižnici i prostorima KBF-a u Đakovu, a drugi dio u katedrali, gdje je misno slavljje predvodio nadbiskup Đuro Hranić.

Proslava je započela u Dvorani biskupa Mandića, molitvom koju su pripremili bračni par Sanja i Petar Kopunović Legetin. Okupljene je pozdravio nadbiskupijski povjerenik za pastoral braka i obitelji i koordinator Pastoralnog centra dr. Stanislav Šota, poželjevši svima dobrodošlicu. „Sinodski dokumenti ističu kako je obitelj subjekt pastoralnog djelovanja time što izrijekom naviješta evanđelje i što baštini razne dimenzije, razine, napose vrste svjedočenja vjere, ufanja i ljubavi. Pastoralno djelovanje Crkve stoga je pozvano obitelj i bračne parove trajno pratiti na putu življenja i produblivanja bračno-obiteljskih vrednota. Zbog toga je pastoral braka i obitelji pastoralni prioritet Đakovačko-osječke nadbiskupije", rekao je dr. Šota. Istaknuo je kako je u vremenu ekstremno brzih, zgnusno specifičnih, povijesnih društveno-političkih, duhovno-kulturnih i religiozno-vjerskih promjena i proturječja u cijelom svijetu, Europi i Hrvatskoj izrazito zahtjevno govoriti i donijeti objektivni znanstveni sud o životu suvremenog čovjeka, napose o njegovoj religioznosti, posebice vrednotama i postavljenoj životnoj ljestvici vrednota. Dodao je: „U okolnostima mnogih izama, napose diktature relativizma, gender ideologije, selfie kulture, antikulturalizma kulture, tiho ali sustavno nastoji se stvoriti 'nova' kultura, svjetonazor i antropologija, u kojoj nema mjesta ne samo za Boga, nego ni za brak i obitelj, kao zajednice od Boga dane i zadane."

Pozdravljajući okupljene, nadbiskup Hranić izrazio je veliku radost zbog ovoga dana. „Svaka je obitelj slika Presvetoga Trojstva i želimo si danas posvijestiti to dostojanstvo, ljepotu, uza sve poteškoće koje svakodnevni život donosi obitelji. Želimo danas vidjeti ono što je lijepo, uzvišeno, ono što vas drži zajedno, što unosi smisao i radost u vaš život: očinstvo i majčinstvo. Vi, koji živite obiteljski život, radost očinstva i majčinstva, najbolje znate kako su velike i uzvišene te vrijednosti. Želio bi da vam današnji dan uistinu bude podrška i da Božjim, Isusovim očima promotrite sebe i svoju životnu stvarnost."

Nakon nadbiskupova pozdrava, djeca okupljena na susretu, njih devedesetak, pošla su u Sinodsku dvoranu, gdje je za njih bio pripremljen poseban program i radionice, koje su osmislili i animirali bogoslovi i studenti KBF-a u Đakovu.

Usljedilo je predavanje dr. Danijela Crnića, župnika župe Muke Isusove, Vukomerec – Zagreb, na temu „Majčinstvo i očinstvo – poziv i poslanje". U prvome dijelu predavač je istaknuo da je obitelj Crkva u malom, odnosno kućna Crkva, Ecclesia domestica, kada je okupljena oko obiteljskog stola. No, nažalost, naše su obitelji sve manje okupljene oko obiteljskog stola zajedništva blagovanja koji istodobno mora biti i obiteljski stol zajedničke molitve. Od jednog i drugog stola i onog euharistijskog i onog obiteljskog naše obitelji sve više razdvaja individualizam kojim su nažalost impregnirane mnoge naše obitelji. Suvremena kršćanska obitelj pozvana je svoj pogled upraviti prema Kristu u krilu euharistije unutar župne vjerničke zajednice, a osobito unutar zajedničke i redovite obiteljske molitve, istaknuo je dr. Crnić.

Nadalje, protumačio je karakteristike bračne ljubavi, koja je između ostalog strpljiva i dobrotiva te jedini lijek protiv

zavisti, zatim lijek protiv arogancije, ogorčenosti i neljubivosti. Bračna ljubav je nadalje vjerna dobrotiva i oproсна, te je lijek protiv nepovjerenja i beznađa, naglasio je predavač. U drugome dijelu obradio je temu poslanja majčinstva i očinstva koja se očituju u služenju životu, u odgoju djece za kršćanske vrednote, zatim u sudjelovanju u razvoju društva te u sudjelovanju u životu i poslanju Crkve.

Nakon predavanja okupljeni su se podijelili u devet skupina te nastavili radom u radionicama, koje su vodili Marija Mandić, mag. psych., vjeroučitelji Sanja i Petar Kopunović Legetin, Marina Šijaković i Vanesa Šerić te djelatnici Nadbiskupijskog bračnog i obiteljskog savjetovališta Ivana Stvorić, Suzana Matošević, Elizabeta Matuzović i vlč. Josip Bošnjaković (koji je vodio radionicu za svećenike).

Nakon okrjepe susret je nastavljen u Dvorani biskupa Mandića scenskim prikazom „Milosrdni Otac“, koji je izvela glumačka skupina iz župe Duha Svetoga u Slavenskom Brodu. Potom su djeca uputila svoju poruku roditeljima, pokazavši što su naučili u radionicama. Na sveopće oduševljenje odraslih sudionika, izveli su dvije pjesme: Marijo, o Marijo i Josipe, o oče sveti, a potom i vježbe aerobika, koje mogu raditi zajedno sa svojim roditeljima. Vježbama su se priključili brojni odrasli sudionici, koji su na kraju djecu nagradili velikim pljeskom. Nadbiskupijski dan obitelji okrunjen je u đakovačkoj prvostolnici, svečanim misnim slavljem, koje je predvodio nadbiskup Hranić. U svojoj homiliji tumačio je naviješten odlomak Evanđelja, Isusovu prisposobu o Milosrdnom Ocu, koji ljubi oba svoja sina. „Iznad naših ljudskih nijemosti i prekinutih odnosa, on govori o Bogu koji se trudi oko bratskih odnosa i zajedništva među ljudima. Milosrdni otac ohrabruje svoje sinove strpljenjem, radošću, gozdom, razgovorom. Pokazuje da im - kad dopuste da otac bude otac - pripada sve. No, kad odbacuju Boga Oca, sami sebe srozavaju na razinu prosjaka, lišenih svega“, ukazao je nadbiskup Hranić, dodavši kako se i mi, poput mlađeg sina, možemo vratiti Bogu i kada smo najudaljeniji od njega.

„Otac nas želi, ne kao slugu, nego kao svoje sinove. Zajedništvo s Ocem nije ropstvo. Zajedništvo djece s roditeljima, zajedništvo s bračnim drugom - unatoč napetosti - nije ropstvo. Čuvanje bračnog i obiteljskog zajedništva, rađanje i odgoj djece, očinstvo i majčinstvo - ne trebamo izvršavati kao puku dužnost i zakon, kao slugu - kao što je to činio stariji sin, nego s ljubavlju i sviješću da smo voljeni sinovi i kćeri, suradnici dobrog nebeskog Oca. Ljubeći svoju obitelj, mi smo suradnici Boga Oca; njegovom ljubavlju obasipamo ovaj svijet“, rekao je nadbiskup u homiliji, dodavši: „Ja nisam sluga i najamnik, nego sin. Kao supružnik, kao otac ili kao majka, kao sin ili kćerka, ja sam suradnik i slika Boga Oca, ja sam baštinik Očeva imanja. Sin jednom mora postati otac. I zato se mora početi ponašati kao otac! I ja - baš zato što znam da sam uvijek i bezuvjetno voljen od Boga - ne smijem se zadovoljiti time da se ponašam kao mlađi i stariji sin, nego moram preuzeti ulogu oca i biti dobri i širokogrudni otac: u odnosu prema djeci, u odnosu prema njihovim mušicama; u odnosu prema mome bračnom drugu i njegovim slabostima. Bez obzira jesam li muž ili žena, pozvan sam za svoga bračnoga druga biti uprisutnjenje dobroga nebeskoga Oca. I bez obzira jesam li otac ili majka, pozvan/a sam za svoje dijete biti uprisutnjenje dobroga Oca.“

Zaključujući homiliju, nadbiskup je izrazio vjeru da svi okupljeni na tome misnom slavlju žele prionuti uz svoj očinski, majčinski, roditeljski, sinovski, supružnički kršćanski i katolički identitet. „Vjerujem da svi želimo: kao prvo, truditi se postati poput oca i biti njegova slika; njega unositi u svoju obitelj i u svoj dom; donositi ga svome

bračnom drugu i svojoj djeci; ljudima koje susrećem; drugo, da želimo prihvatiti da smo svi mi Očevi sinovi, od kojih niti jedan nije idealan, nego su obojica grešna, ali ih otac, unatoč njihovih grijeha, lutanja, tvrdoće srca i slabosti, ljubi obojicu te treće, da se želimo obratiti: obojica sinova trebaju doći u kuću Očevu, susresti Oca, ali se i susresti međusobno kao braća te uspostaviti međusobni bratski odnos u Očevu domu. To otac ne može umjesto njih. Naš odnos s braćom izravno utječe i na odnos prema Bogu. I obrnuto. Odnos s Bogom izravno se zrcali u odnosima među ljudima. Naši bračni i obiteljski odnosi su mjesto na kojem se vidi i zrcali odnos s Bogom. Svoju vjeru pokazujemo u našim odnosima.“ Misno slavlje animirao je Zbor bogoslova, a susret je završen zajedničkim fotografiranjem pred đakovačkom katedralom.

Hvar: Posvećenje koludrice s. Marije Gabrijele Stažić

Hvar, 28.10.2017. (IKA) - U samostanskoj crkvi Sv. Ivana Krstitelja i Antuna Opata u Hvaru u subotu 28. listopada hvarsko-bračko-viški biskup Slobodan Štambuk na pučkoj koncelebriranoj misi, u nazočnosti opatice s. Ane Vukas i još pet benediktinki, posvetio je hvarsku benediktinku s. Mariju Gabrijelu Stažić koja je pismenom poveljom, koju je pročitala i na oltaru potpisala, izrazila svoju volju da će slijediti Krista Zaručnika i živjeti do kraja života u hvarskoj zajednici sestara benediktinki po Pravilu i u duhu svetoga Benedikta. Biskup Štambuk je nad s. Gabrijelom izmolio posvetnu molitvu i predao joj znakove posvećenja, to jest doživotnih ili vječnih zavjeta: prsten, kukulu i Časoslov.

U misnom slavlju koncelebriralo je desetak svećenika, među kojima generalni vikar i župnik Jelse i Pitava don Stanko Jerčić, hvarski dekan don Emil Pavišić, hvarski župni vikar i župnik Veloga Grablja i Brusja don Ivan Jurin te benediktinski prior samostana u Čokovcu na otoku Pašmanu Jeronim Marin. Pod misom su posluživali hvarski bogoslovi Ivan Brstilo i Toni Aviani koji će 25. studenoga u hvarskoj katedrali biti zaređen za đakona. Na misi je bila i poznata hrvatska pjevačica Maja Blagdan te djevojke, moguće buduće benediktinke, Jelena Medić iz Metkovića, Kristijana Kise iz Dubrovnika i Ana Marija Ferić iz Splita. Liturgijsko pjevanje predvodila je ženska vokalna skupina „Mirjam“ pod ravnanjem i uz harmonijsku pratnju maestre Klare Milatić i gitarističku pratnju Zorana Jerkovića.

Biskup Štambuk u propovijedi je, između ostaloga, istaknuo nadu i očekivanje kako će sestra Gabrijela, kao i njene sestre, u svojim nastojanjima oko evanđeoskog savršenstva povećavati svetost Crkve Kristove. U tu svrhu osobito je istaknuo vrijednost zajedništva i zajednice u kojoj su svi spremni za jednoga, a jedan za sve; zajednice u kojoj mi živimo od nje, a i ona od nas. Tako bi trebalo biti u društvenim zajednicama, a osobito u redovničkim zajednicama i redovničkom životu čiji su temelji i stupovi spremnost na siromaštvo, čistoća srca i poslušnost. Evanđeosko siromaštvo je ustvari nenavezanost na materijalne stvari i vrijednosti, a bez poslušnosti društvo i bilo koja zajednica ne mogu funkcionirati. Nažalost, mi obični smrtnici umišljeni smo da je naše srce čisto od svih zloduha svijeta i da našim vrijednostima i nevrijednostima nema se što dodati, a ni oduzeti, rekao je biskup Štambuk, čestitavši posvećenje s. Gabrijeli, njenim sestrama te župi Hvar i gradu Hvaru.

S. Marija Gabrijela rođena je 16. lipnja 1961. godine u mjestu Gorjanci kod Đakova, od roditelja Mate i Staže r. Lađarević. Krsno ime joj je Anica. U zajednicu sestara benediktinki u Hvaru stupila je 3. rujna 2012. Do tada je služila stare i bolesne osobe.

U Dubrovniku proslavljena 25. obljetnica oslobođenja hrvatskog juga

Svečano euharistijsko slavlje u katedrali Gospe Velike predvodio nadbiskup Želimir Puljić - Biskup Jure Bogdan u propovijedi istaknuo značenje slobode, povezanost zapovijedi ljubavi prema Bogu i čovjeku te potrebu služenja istini u svim izazovima sadašnjosti

Dubrovnik, 29.10.2017. (IKA) - Svečano euharistijsko slavlje u sklopu obilježavanja 25. obljetnice oslobođenja hrvatskog juga u nedjelju 29. listopada u dubrovačkoj katedrali Gospe Velike predvodio je predsjednik Hrvatske biskupske konferencije zadarski nadbiskup Želimir Puljić u suslavlju s vojnim biskupom Jurom Bogdanom, dubrovačkim biskupom Matom Uzinićem te drugim svećenicima.

U propovijedi biskup Bogdan govorio je o značenju slobode, povezanosti dviju zapovijedi ljubavi prema Bogu i prema čovjeku te o potrebi služenja istini u svim izazovima sadašnjosti. „Radosno, zahvalno i ponosno slavimo danas u Dubrovniku 25. obljetnicu oslobođenja hrvatskoga juga. Prisjećamo se naših hrabrih hrvatskih branitelja koji su u nizu vojno-redarstvenih operacija od travnja do listopada 1992. godine oslobodili ovaj dio hrvatske domovine iz krvavoga okruženja opasnog agresora i ljutog okupatora. Dostojno je da srebrenu 'festu slobode' slavimo u dubrovačkoj stolnoj crkvi znajući da je sloboda „dar u kom sva blaga višnji nam Bog je do“, kako reče sin ovoga grada, hrvatski pjesnik Ivan Gundulić“, kazao je uvodno mons. Bogdan, dodajući da u misi mole za sve poginule, nestale hrvatske branitelje i civile, sve koji su preminuli od posljedica Domovinskog rata, kao i za sve žive hrvatske branitelje, njihove obitelji i sve stanovnike Hrvatske „noseći pred Boga sve njihove nakane, potrebe i poteškoće.“

Govoreći o „trenutku slavlja oslobođenja hrvatskoga juga“ vojni ordinarij osvrnuo se na značenje pojma slobode koja nije isto što i samovolja nego „prava sloboda zahtijeva odgovornost i zrelost, bilo u prosuđivanju osobne i zajedničke povijesti, bilo u pogledima na budućnost. Sloboda nikada nije privatna stvar, nego se uvijek tiče pojedinca kao člana ljudske zajednice. Prava sloboda izabire dobro, a odbacuje zlo. U konačnici, sloboda je Božji dar koji se u punini ostvaruje u zajedništvu s Bogom i uz njegovu milost.“ Primijetio je kako se ovaj bitni značaj slobode pomalo gubi iz vida. Današnji svijet obilježavaju brze promjene, ljudi su zatrpani raznim ponudama koje privlače obećanjima još veće slobode, a zapravo još više zarobljuju. „U takvom je svijetu od presudne važnosti za svakog pojedinca, imati jasnu viziju budućnosti i čvrsti oslonac u vjrednotama: biti svjestan odakle dolazim i kamo idem“, istaknuo je biskup i nastavio kako Božja riječ pročitana u nedjeljnom evanđeoskom ulomku daje potrebnu orijentaciju i oslonac jer dotiče samu srž i bit našega života i naših međuljudskih odnosa. Isus govori kako su dvije najvažnije zapovijedi ljubavi prema Bogu i čovjeku, one pružaju kršćaninu oslonac i orijentaciju, oslobađaju ga od svake zle navezanosti i otvaraju mu širinu i slobodu djelovanja. I sama Crkva, koja nije izolirana i zatvorena ustanova ravna se prema tim zapovijedima, te djeluje u svijetu kao čimbenik „koji će svojim primjerom, otvorenosti i djelotvornošću pospješiti rast čovječanstva u zajedništvo jedne velike obitelji“.

Biskup Bogdan nadalje je kazao kako prvo čitanje govori o tome da Bog zahtijeva pravedne društvene odnose, socijalno osjetljivo zakonodavstvo, međusobnu solidarnost i zaštitu onih koji su na bilo koji način marginalizirani. „Ljubav prema bližnjemu uvijek se pokazuje u ovakvim praktičnim, svakodnevnim pitanjima. Stoga Crkva s pravom smatra da u

njezino poslanje, među ostalim, spada karitativno djelovanje, briga za odgoj djece preko katoličkih vrtića i škola, sudjelovanje u javnim raspravama o zakonskim prijedlozima, iznošenje stajališta o pitanjima početka i kraja ljudskoga života, o naravi spolnosti, braka i obitelji. Upravo tada Crkva naviješta Kristovo Evanđelje. Kada bi Crkva šutjela o tim temama, teško bi se ogriješila o zapovijed ljubavi prema bližnjemu“, istaknuo je biskup. Spajanje zapovijedi ljubavi prema Bogu i ljubavi prema čovjeku u jednu zapovijed ima dva razloga, a to su da je Bog stvorio čovjeka na svoju sliku i priliku te utjelovljenje Isusa Krista, druge božanske osobe, koji je u sebi ujedinio božansku i ljudsku narav. Najveći izraz Isusove žarke ljubavi prema Bogu i čovjeku bila je njegova smrti na križu. Na Golgoti se ne susrećemo samo s Božjom beskrajnom ljubavi, nego i s otajstvom zla. U povijesti čovječanstva ono se osobito događalo u 20. stoljeću. To može dovesti do postavljanja pitanja gdje je ljubav prema bližnjem i do čega je čovječanstvo dovela ljudska sloboda, kazao je, uz ostalo, biskup. Ta borba između dobra i zla ne odvija se samo na društvenoj razini nego i u svakom čovjeku. Prisjetivši se Domovinskog rata i svih strašnih zločina od Vukovara preko Škabrnje do Dubrovnika, vojni ordinarij je istaknuo: „Kako je bilo moguće da se s toliko agresivnosti i mržnje udari po Dubrovniku, po njegovim stanovnicima, da se uništava i pljačka imovina u tuđoj zemlji? Pisali su i govorili napadači da idu osloboditi Dubrovnik! Od koga?! Govorili su da je to njihov grad, njihova kulturna baština. Ali su je nemilosrdno rušili i palili! Što su ti ljudi doživljavali u svojim srcima i dušama dok su činili zlodjela? Njih je netko preparirao, pripremio za to? Dobiva se dojam da su to činili iz uvjerenja. Tu je temelj zla i nevolje. Korijen zla je posijan u ljudskome srcu, u laži, a ona proizlazi od oca laži, sotone.“

U propovijedi je biskup također govorio o velikoj odgovornosti obnašatelja civilnih vlasti, onih koji donose zakone i koji pišu školske programe, da ne budu pod utjecajem nijedne ideologije i politike nego da budu u službi istine. U tom kontekstu spomenuo je važnost znanstvenog i objektivnog proučavanja povijesti kao i kurikulumu reformu, te je rekao: „U ljubavi i istini i poštovanju prema čovjeku, Bogom zadanim datostima koje osjećamo i čitamo u prirodnim zakonima, ne želimo biti instrument nijedne i nikoje ideologije ili centra moći, nego u službi istine. Istina, čista istina o Bogu, čovjeku, prirodi, vidljivome svijetu! To je trnovit put, posut bodljama i mnogim otporima, ali to nas ne smije smesti na našem putu. Svaka laž, instrumentalizacija, teško se plaća i snosit će nepredvidive posljedice“. Na tom putu kršćanima svijetli svjetlo Isusa Krista.

„Stanovnici hrvatskoga juga, Dubrovčani su i u najtežim danima opsade i bombardiranja crpili snagu iz zagovora i primjera svoga nebeskog zaštitnika svetoga Vlaha, biskupa i mučenika. Zajedno sa svojim Dubrovčanima, sveti je Vlaho nadvladao silu tmina i dočekao svitanje Sunca slobode“, ustvrdio je biskup Bogdan. Propovijed je zaključio riječima: „Danas iz Dubrovnika šaljem u Hrvatsku i u svijet ovu radosnu poruku mira i ljubavi, zahvalni za uzvišeni dar slobode i stojeći čvrsto u istini. Žarka nam je želja da u našoj Hrvatskoj bude još više ljubavi prema Bogu i bližnjemu, još više osjetljivosti za potrebe maloga čovjeka, još više pravednosti i razbora u zakonima i odgojnim programima. Želja nam je da naši mladi u svojoj Domovini prepoznaju mjesto budućnosti i nade“. Preobrazba društva počinje od svakog pojedinca, a kao Crkva želimo biti kvasac i duša ove zemlje.

Na početku misnog slavlja nadbiskup Puljić zahvalio je na pozivu da predvodi ovu misu u gradu sv. Vlaha u kojem je

proveo 20 godina koje su ga kodirale i obilježile dobar dio njegova života. Kazao je kako se u ratnim godinama pitao što Crkva može i treba tada činiti. „Učinio mi se normalnim u tom trenutku priključiti se narodu molitvenim vapajima za mir kao i osudi nasilja“, te sa svima vapiti, pisati i moliti Europu i svijet da zaustavi ruku koja ubija i neka zaštite pravo na slobodu hrvatskog naroda. Nadbiskup je kazao dok se danas svega sjećaju još uvijek negdje u podsvijesti čuju zavijanje sirena i strašnih detonacija s topovnjača i minobacača koje su razarale grad u kojem su bile i tisuće prognanika. U molitvi, hrabrenju, šalama, održavanju koncerata činilo se sve da se zaštite ljudi i domovi, prkoseći teškoj sudbini. Nikada Dubrovnik nije bio u srcu Hrvatske kao u tim teškim danima, kao i obratno, istaknuo je nadbiskup Puljić te dodao kako je Krist kao i u tim danima muke tako i danas s ovim gradom.

Zahvaljujući na kraju mise Bogu za sadašnjost i budućnost domovine i Grada, domaćin biskup Uzinić istaknuo je kako je u misi molio i za one koji su napadali ovaj grad, za njihovo obraćenje „da konačno shvate što se dogodilo, što su učinili da i da nađu put prema ljubavi bez koje u konačnici nikad neće biti mira“. O toj ljubavi govorilo je i današnje evanđelje. „U ovom misnom slavlju sam molio i za nas, vjernike ove biskupije i nas u hrvatskoj domovini, da se ona sloboda koju smo morali nasilnim sredstvima braniti i obraniti dogodi u našim dušama i srcima oslobođenjem od bilo kakve mržnje i osvetoljubivosti. Da u nama zavlada, bez obzira na sve, duh opraštanja kako bismo bili ne samo slobodni fizički nego i u svojoj nutrini, i ne samo retorički nego i u dubini svoje duše, pa da bismo mogli s Gundulićem govoriti: O lijepa, o draga, o slatka slobodo...“.

Prije početka mise uzvanike je pozdravio generalni vikar Dubrovačke biskupije don Hrvoje Katušić. Na misi su bili i predsjednica Republike Hrvatske i vrhovna zapovjednica Oružanih snaga RH Kolinda Grabar Kitarović, potpredsjednik Vlade i ministar obrane RH Damir Krstičević, ministar unutarnjih poslova Davor Božinović, ministar hrvatskih branitelja Tomo Medved, izaslanik predsjednika Hrvatskog sabora Branko Bačić, načelnik Glavnog stožera Oružanih snaga RH Mirko Šundov, glavni ravnatelj policije Nikola Milina, dubrovačko-neretvanski župan Nikola Dobroslavić i dubrovački gradonačelnik Mate Franković.

Misna čitanja pročitali su policijski službenik Miho Čanić i članica katedralnog zbora Zrinka Vuletić, psalam su otpjevali solisti Klape HRM Hrvošlav Kužić i Marko Bralić, evanđelje je navijestio fra Bože Ančić, vojni kapelan Vojne kapelanije Uzvišenja svetog križa u Kninu. Satnik Mirko Muhek, pripadnik Gardijske mehanizirane brigade, 1. mehanizirana bojna „Tigrovi“ i poručnica Marija Kokeza, pripadnica Gardijske mehanizirane brigade predmolili su molitvu vjernika. Liturgijsko pjevanje predvodili su Mješoviti katedralni zbor pod vodstvom Margit Cetinić i klapa Hrvatske ratne mornarice „Sveti Juraj“ s voditeljem Markom Bralićem. Na kraju mise otpjevana je hrvatska himna. Prije mise ispred Spomen-križa na Gradskom groblju Boninovo položeni su vijenci i upaljene svijeće, a molitvu je predvodio biskup Bogdan. Nakon mise ispred dubrovačke katedrale krenuo je svečani mimohod postrojbi (povijesne postrojbe, ratne zastave, Orkestar OS RH, ešalon OS RH, MUP-a, vatrogasci, hrvatski branitelji) preko Straduna, kroz Vrata od Pila ulicama Dubrovnika sve do luke Gruž gdje održana glavna svečanost proslave 25. obljetnice vojno-redarstvenih operacija oslobođenja juga Hrvatske. Na tom mjestu 29. listopada 1992. godine predsjednik Republike Hrvatske Franjo Tuđman izvršio je postrojbu vojske Južnog bojišta koja je 25. listopada uspješno završila šest mjeseci

dugu vojno-redarstvenu operaciju oslobođenja juga Hrvatske sastavljenu od više akcija. Dvadeset i pet godina kasnije na tom istom mjestu okupilo se više od 700 pripadnika svih rodova Oružanih snaga RH, državni dužnosnici, predstavnici društveno-političkog života i hrvatski branitelji kako bi obilježili događaj kojim je oslobođen jug Hrvatske. U borbama na Južnom bojištu poginulo je 270 hrvatskih branitelja i 19 civila, a teže i lakše ranjeno je više od 900 pripadnika HV i MUP-a dok su gubici neprijatelja bili višestruko veći. S okupiranih područja izbjeglo je više od 20.000 prognanika i izbjeglica.

Dvodnevni program obilježavanja 25. obljetnice oslobođenja juga Hrvatske uključio je Taktičko-tehnički zbor vojne opreme i naoružanja OS RH, MUP-a, vatrogasaca i Crvenog križa kojeg su Dubrovčani i njihovi gosti tijekom dva dana imali prigodu razgledavati u luci Gruž. U subotu navečer ispred crkve Sv. Vlaha koncert kao dar Gradu održali su Orkestar Oružanih snaga RH i klapa HRM-a "Sveti Juraj". Nedjeljni dio programa započeo je budnicom ulicama Grada koju je svirao Orkestar OS, počasnim pucnjevima Dubrovačkih trombunjera u gradskom portu. U sklopu svečanog programa priređen je i letački program Krila Oluje koji su Dubrovčani prvi put mogli vidjeti u svome gradu. U subotu poslijepodne u organizaciji Dubrovačke biskupije molila se pobožnost križnog puta padinama Srđa, a predvodio ju je biskup Uzinić.

Vladika Kekić za svećenika zaredio Romana Stupjaka

Kaniža, 29.10.2017. (IKA) - Križevački biskup Nikola Kekić za svećenika je 28. listopada u grkokatoličkoj župnoj crkvi Rođenja Presvete Bogorodice u Kaniži kod Slavenskog Broda zaredio Romana Stupjaka, domaćeg sina. Arhijerejsku liturgiju vladika je predvodio uz četrdesetak grkokatoličkih i rimokatoličkih svećenika, među kojima je uz domaćeg župnika Nikolu Stupjaka bio i mons. Ivan Čurić, generalni vikar Đakovačko-osječke nadbiskupije.

Roman je prvo duhovno zvanje iz te župe. Veliko slavlje uvećao je katedralni zbor iz Križevaca, a Gospina župna crkva bila je premala da primi sve vjernike te su mnogi pratili liturgiju u crkvenom dvorištu. Vladika Kekić u homiliji je posvjestio da svaki svećenik uz službu Božjim otajstvima mora imati otvoreno srce, oči i uši za potrebite, mora djelovati karitativno i to bez određenog radnog vremena. Kako je ređenikov otac Nikola također svećenik, župnik u Kaniži, on je kao arhidakon svoga sina doveo do oltara, a potom ga je tijekom bogoslužja vladika Kekić zaredio za novog svećenika Križevačke eparhije. Biskup je istaknuo da je taj sveti čin od velike važnosti kako za sveopću Crkvu tako i za Križevačku eparhiju, a i župnu crkvu u Kaniži.

Roman Stupjak rođen je 24. ožujka 1987. u Slavenskom Brodu. Odrastajući u Kaniži u uzornoj svećeničkoj grkokatoličkoj obitelji o. Nikole i majke Ruže, uz brata Ivana te sestre Nikolinu i Ivanu, rodio se i duhovni poziv koji je osjetio još u mlađim danima. Da bi utvrdio svoj duhovni poziv, prvo je završio Tehničku školu, a potom teologiju kod isusovaca u Zagrebu. Prošloga mjeseca vjenčao se s Anastazijom Simunović iz Križevaca, čiji je otac također svećenik - katedralni župnik u Križevcima. Tijekom zajedničkog ručka u Mjesnom domu vladika Kekić mladomislenu Romanu dekretom je dodijelio dvije grkokatoličke župe - Mikluševci i Berak.

Svećenik Roman Stupjak mladu misu pod geslom „Budite milosrdni kao što je Otac vaš milosrdan“ (Lk 6,36) proslavio je već u nedjelju 29. listopada u svojoj župi Rođenja Presvete Bogorodice u Kaniži.

Kardinal Parolin: Poslanje katoličkog sveučilišta je održavati vrijednosti i ideale Evandjelja

Proslava Dana Hrvatskoga katoličkog sveučilišta i blagoslov Velike dvorane

Zagreb, 30.10.2017. (IKA) - Svečanim činom blagoslova Velike dvorane, koji je 30. listopada predvodio državni tajnik Svete Stolice kardinal Pietro Parolin, započela je proslava Dana Hrvatskoga katoličkog sveučilišta. Akademski čin otvorio je zagrebački nadbiskup i veliki kancelar HKS-a kardinal Josip Bozanić, istaknuvši kako nas prisutnost državnog tajnika kardinala Parolina potiče da se uključimo u široke obzore univerzalne Crkve, u povijesni hod naroda i nacije te ujedinito napore traženja i nastojanja za dobro čovječanstva u kompleksnim povijesnim okolnostima današnjice. Neka i ova dvorana i naš današnji susret bude pomoć da suvremeno hrvatsko društvo toliko puta zagušeno i stegnuto strahom pred budućim i u strepnji za zemaljskim, bude nošeno svježinom Božjega Duha, njegovom istinom i njegovim svjetlom, zaključio je kardinal Bozanić.

Rektor HKS-a prof. dr. Željko Tanjić istaknuo je kako je ta dvorana, jedna od najvećih investicija u području znanosti u Hrvatskoj, ostvarena zahvaljujući Zagrebačkoj nadbiskupiji. Zahvalio je kardinalu Bozaniću na brizi i očinskoj potpori, koju kao osnivač ovog Sveučilišta stalno pokazuje, a gosta HKS-a, kardinala Parolina zamolio da papi Franji prenese da u Zagrebu postoji katoličko sveučilište koje želi pomoći mladima da ustraju u svojim snovima i nadama.

U pozdravu Papin državni tajnik pozvao je okupljene da budu ponosni na naslov koji obilježava njihovo Sveučilište kao „katoličko“. Ono mu povjerava još jedno posebno poslanje koje ga oplemenjuje: održavati živim vrijednosti i ideale Evandjelja te nastaviti prožimati kulturnu baštinu vašeg naroda tim vrijednostima, kazao je kardinal Parolin.

Predsjednik Rektorskog zbora RH prof. dr. Vlado Guberac uporedio je Hrvatsko katoličko sveučilište s goruščinom sjemenkom jer je kao malo sveučilište toliko postiglo u posljednjih nekoliko godina. Neka vas prati Božja providnost u godinama ispred vas, kao što vas je pratila i u godinama iza vas, zaključio je rektor Guberac. Upravo su katolička visoka učilišta obrazovala tisuće intelektualaca koji su se ugradili u crkveni i nacionalni život. Ponosni smo na tu tradiciju, naglasila je predsjednica Republike Hrvatske Kolinda Grabar Kitarović, dodavši da je Hrvatsko katoličko sveučilište postalo ugledan dionik hrvatskog akademskog života. Istaknula je primjer bl. Alojzija Stepinca koji se neumorno zalagao za intelektualni razvoj hrvatskog naroda i koji je ne samo za katolike, nego i za sve ljude dobre volje, istinski svjedok u obrani istine i protivljenju svim ideologijama.

Blagoslovu dvorane nazočili su i apostolski nuncij u Republici Hrvatskoj mons. Giuseppe Pinto, biskupi Hrvatske biskupske konferencije predvođeni predsjednik nadbiskupom Želimirom Puljićem, predsjednik Hrvatskog sabora Gordan Jandroković, predsjednik Vlade RH Andrej Plenković, ministri u Vladi RH, saborski zastupnici, veleposlanici, predstavnici građanske vlasti, predstavnici seestrinskih Crkava i drugih vjerskih zajednica te ostali predstavnici znanstvenog, kulturnog i društvenog života Hrvatske. U glazbenom dijelu programa nastupio je Mješoviti pjevački zbor studenata Hrvatskoga katoličkog sveučilišta, izvijestio je Tiskovni ured Zagrebačke nadbiskupije.

Konferencija kardinala Parolina za novinare

Kardinal Stepinac bio je branitelj istine, a to je posvjedočio ne samo svojim riječima i naukom, već je za to položio i vlastiti život. Stoga nam je drago ustvrditi da je njegova svetost već potvrđena procesom beatifikacije. Vjernici katolici u Hrvatskoj Stepinca mogu častiti kao blaženika i zazivati ga kao prijatelja Božjega te ga promatrati kao uzora i svjedoka u našem vremenu

Zagreb, 30.10.2017. (IKA) - Nakon obreda blagoslova Velike dvorane Hrvatskog katoličkog sveučilišta i Lectio magistralis 30. listopada, Papin državni tajnik kardinal Pietro Parolin održao je konferenciju za novinare, na kojoj su uz njega sudjelovali domaćin susreta zagrebački nadbiskup i Veliki kancelar Hrvatskoga katoličkog sveučilišta kardinal Josip Bozanić na čiji je poziv državni tajnik došao u Zagreb, apostolski nuncij u Republici Hrvatskoj mons. Giuseppe Pinto, rektor HKS-a prof. dr. Željko Tanjić i vlč. Borna Puškarić, pročelnik Tiskovnog ureda Zagrebačke nadbiskupije.

Odgovarajući na prvo pitanje vezano uz kanonizaciju bl. Alojzija Stepinca, kardinal Parolin rekao je da poznaje veliku ljubav koju puk osjeća prema tom velikom pastiru hrvatskog naroda. Kardinal Stepinac bio je branitelj istine, a to je posvjedočio ne samo svojim riječima i naukom, već je za to položio i vlastiti život. Stoga nam je drago ustvrditi da je njegova svetost već potvrđena procesom beatifikacije. Vjernici katolici u Hrvatskoj Stepinca mogu častiti kao blaženika i zazivati ga kao prijatelja Božjega te ga promatrati kao uzora i svjedoka u našem vremenu koja su drugačija od onih u kojima se on morao suočiti s trima totalitarizmima, rekao je kardinal Parolin. Odgovarajući kada će doći trenutak kanonizacije, kardinal Parolin poslužio se šaljivom uzrečicom koju poznaje iz vremena svoje službe apostolskog nuncija u Venezueli: „Božje vrijeme je savršeno vrijeme. Iščekujmo to Božje vrijeme da bih mogao odgovoriti na vaše pitanje“. Osvrćući se na rad Mješovite komisije Hrvatske biskupske konferencije i Srpske pravoslavne Crkve čija je zadaća bila zajednički razmotriti ulogu nadbiskupa Alojzija Stepinca prije, za vrijeme i poslije II. svjetskog rata, kardinal Parolin naglasio je da je papi Franji stalo do rezultata njezina rada. Vidjeli ste zajedničko priopćenje. Nismo došli do istoznačne interpretacije povijesnog konteksta u kojem je Stepinac živio. Od početka je bilo jasno, kako je i napomenuto u zajedničkom priopćenju, da je kanonizacija bl. Alojzija Stepinca unutarnje pitanje Katoličke Crkve i to mi se čini važno istaknuti. Želja je Svetog Oca da to ne bude pitanje koje će stvarati napetosti između dvaju naroda, već pomoći u zajedničkom hodu. Držim da je rad Komisije bio koristan i da je ovaj proces pomagao putu zajedničkog dijaloga i razumijevanja. Čini mi se da je onaj prvi koji je bio zadovoljan upravo kardinal Stepinac.

Na pitanje kada bi papa Franjo mogao posjetiti Hrvatsku, državni tajnik odgovorio je da smatra da Papa razmišlja o tom pozivu. Morate voditi računa da je Sveti Otac primio doista mnogo poziva iz cijeloga svijeta. Mora se razmotriti što je moguće da bi se donijela konačna odluka. Vjerujem da razmišlja o tom pozivu, premda napominjem da u ovom trenutku nema konkretnih informacija niti glede samo dolaska niti vremena kada bi se to moglo dogoditi.

Kardinalu Parolinu upućeno je i pitanje vezano uz Međugorje. Jučer, dok sam dolazio u Hrvatsku letom iz Rima prema Splitu susreo sam veliku grupu hodočasnika iz Argentine prema Međugorju. Nedavno sam razgovarao s ljudima koji su posvjedočili da postoji veliki interes za Međugorje. Koliko mi je poznato ovog ljeta održao se i veliki skup mladih. Vi znate da je bila ustanovljena komisija

koja imala za cilj studirati taj fenomen. Komisija je zaključke predala u ruke Svetoga Oca. Naravno da uz pitanje razmatranja nadnaravnog karaktera događaja u Međugorju, postoji cijelo pitanje vezano uz pastoralnu skrb u Međugorju, a to je ono što nas u ovome trenutku najviše zanima jer mnogi hodočaste u to mjesto. Stoga je želja Svete Stolice da pomogne regulirati taj fenomen kako bi vjernici koji tamo dolaze mogli bolje oslušivati Božju riječ, slaviti sakramente i doživjeti autentično iskustvo vjere. S tim je ciljem nedavno u Međugorju u pohodu bio mons. Hoser koji je imao zadatak prikupiti informacije i izvijestiti Svetu Stolicu o stanju stvari, ali napominjem s ciljem da se odgovori na izazove pastoralne skrbi. Sve s ciljem kako bismo razmotrili koji bi bio idući korak koji bi se donio u tom vidu - rekao je kardinal Parolin.

Papin državni tajnik odgovorio je i na pitanje vezano uz ugovore Svete Stolice i Republike Hrvatske. Osobno ne vidim razlog za revizijom tih četiriju međunarodnih Ugovora između Svete Stolice i Republike Hrvatske. Čini mi se da ti ugovori još uvijek mogu vrlo dobro regulirati odnose između Crkve i države, unutar društva koje je zasigurno više pluralno nego u prošlosti, ali gdje još uvijek Crkva zbog povijesnih razloga i aktualne uloge ima vrlo važnu ulogu. Još bih želio reći nešto općenito o pitanju ugovora kojima države uređuju svoje odnose sa Svetom Stolicom. U ovom trenutku Sveta Stolica radi na mnogim takvim ugovorima, posebice onih država koje se tek pojavljuju i poprimaju se veću važnost, u Africi na primjer. Želio bih napomenuti da ugovori nisu izraz privilegija nego obostrane pomoći koju oba čimbenika, Sveta Stolica i pojedinačne države imaju u cilju ostvarenja općeg dobra pojedinca i zajednica. Iz toga proizlazi i smisao takvih ugovora, istaknuo je kardinal Parolin. Na kraju je odgovorio na pitanje vezano uz nastojanja na putu prema pomirenju i miru s obzirom na poteškoće koje se nailaze u tom procesu. Na teorijskoj razini stvari su vrlo jednostavne. Crkva treba biti faktor jedinstava, zajedništava i pomirenja. To je njezina zadaća koja izlazi iz njezine same biti. Čini mi se da se u tom smjeru čine važni koraci. Čini mi se da su odnosi između kršćanskih Crkava u Hrvatskoj vrlo pozitivni. Činjenica je da smo imali i Mješovitu komisiju o temi kardinala Stepinca upravo je pozitivan znak da smo na dobrom putu. Žao mi je ako ponekad neki glasovi mogu biti izvan zбора, ali tu trebamo biti strpljivi te ići naprijed, makar polako. Rane koje ostavljaju povijesne činjenice ne mogu se premostiti od danas do sutra. Čini mi se da je važno imati na umu smjer kojim trebamo težiti, tj. rad na međusobnom zajedništvu i miru. Međureligijski i ekumenski dijalog je prvi i temeljni alat za ostvarenje tog cilja, zaključio je kardinal Parolin.

Papin državni tajnik zatim se susreo s predsjednicom RH Kolindom Grabar-Kitarović, a u razgovoru su istaknuti vrlo dobri i prijateljski odnosi između RH i Svete Stolice. Predsjednica je ponovila poziv papi Franji u posjet Republici Hrvatskoj, izrazivši nadu da će se on moći upriličiti u skoroj budućnosti, a hrvatski narod bi posebno razveselilo ukoliko bi to bilo u kontekstu kanonizacije blaženog Alojzija Stepinca. Kardinal Parolin istaknuo je ulogu Republike Hrvatske u promicanju stabilnosti i europske perspektive država svojeg jugoistočnog susjedstva. Obje strane izrazile su zabrinutost položajem hrvatskog naroda u BiH, istaknuvši potrebu za jednakošću sva tri konstitutivna naroda kako bi se osigurao ostanak Hrvata u BiH. Tu je izdvojeno značenje političkih reformi i izmjene izbornog zakonodavstva. Razgovaralo se i o značenju promicanja konstruktivnog dijaloga o ključnim društvenim pitanjima poput demografskog stanja i obrazovne reforme, gdje je uloga Katoličke Crkve od posebne važnosti.

Kardinal Parolin susreo se s predstavnicima vjerskih zajednica u Republici Hrvatskoj

Zagreb, 30.10.2017. (IKA) – U tijeku svoga posjeta Hrvatskoj, Papin državni tajnik kardinal Pietro Parolin susreo se u ponedjeljak 30. listopada u Apostolskoj nuncijaturi u Zagrebu s predstavnicima vjerskih zajednica u Republici Hrvatskoj. Susretu su nazočili predstavnici Srpske pravoslavne Crkve, Makedonske pravoslavne Crkve, Bugarske pravoslavne Crkve, potom Saveza baptističkih Crkava u Republici Hrvatskoj, Reformirane kršćanske Crkve, Evangeličke luteranske Crkve, Hrvatske starokatoličke Crkve, Islamske zajednice u Hrvatskoj, te Koordinacije židovskih općina u Republici Hrvatskoj. Susretu su nazočili i apostolski nuncij u Republici Hrvatskoj nadbiskup Giuseppe Pinto, tajnik nuncijature mons. Janusz Stanislaw Blachowiak te donedavni predsjednik Vijeća HBK za ekumenizam i dijalog sisački biskup Vlado Košić.

Prenoseći pozdrave pape Franje, kardinal Parolin okupljenima je zahvalio na odazivu te ih ohrabrio da nastave s poštovanjem i iskrenošću graditi dijalog. Podsjetio je kako su Hrvati bili prvi slavenski narod koji se preobratio na Evanđelje, te posvijestio ulogu kršćanstva koje je utjecalo na dobar dio zapadnoga svijeta koji je danas obilježen multikulturalnim i multireligijskim kontekstom. Uputio je na Hrvatsku kao povijesni model vjerskog pluralizma u kojem svijest o vlastitim duhovnim korijenima nije nimalo umanjena. Govorio je i o važnosti vjerske slobode kao temeljnog zajamčenog prava. Govoreći, pak, o važnosti dijaloga među religijama, kardinal Parolin podsjetio je kako se Katolička Crkva na Drugom vatikanskom saboru odredila kao Crkva dijaloga. Na kraju je posvijestio da ćemo „ukoliko zaista želimo pružiti dobrobit društvu morati poticati jedni druge u traženju nove etike, to jest zajedničkih pravila koja čovječanstvu omogućuju suživot u pravdi i miru“.

Kardinal Parolin s članovima HBK

Zagreb, 30.10.2017. (IKA) – Papin državni tajnik kardinal Pietro Parolin susreo se 30. listopada u sjedištu Hrvatske biskupske konferencije s hrvatskim episkopatom predvođenim zagrebačkim nadbiskupom kardinalom Josipom Bozanićem i predsjednikom HBK zadarskim nadbiskupom Želimirom Puljićem. Susretu su nazočili i apostolski nuncij u RH Giuseppe Pinto, tajnik nuncijature mons. Janusz Stanislaw Blachowiak, te generalni tajnik HBK dr. Petar Palić. Pri ulasku u sjedište HBK, kardinal Parolin rukovao se ponoasobu sa svim biskupima, a potom prije ulaska u plenarnu dvoranu sa zanimanjem zastao pred pločom koja je podignuta u spomen na pohod pape Benedikta XVI. Hrvatskoj.

Uz riječi srdačne dobrodošlice u ime braće biskupa, nadbiskup Puljić u pozdravu je zahvalio i za dar novoga apostolskoga nuncija Pinta. „On Vas je udomio u zgradi nuncijature, koja je otvorena prije 22 godine, i od tada nas čvrsto povezuje s 'Vječnim gradom'“. Napomenuo je i kako je ta dvorana mjesto zajedničkih zasjedanja hrvatskih biskupa, te naglasio: „Svjesni odgovornosti koju nam je Providnost udijelila mi kao pastiri trudimo se redovito okupljati kako bismo razgovarali i dogovarali naše pastoralne planove. Trudimo se da naša Crkva bude „kuća i škola zajedništva“ kako je predlagao sveti Ivan Pavao II. To zahtijeva rad koji pokušavamo ostvarivati na tri razine: na razini naših partikularnih Crkava koje su umrežene institucijom konferencije; na razini naroda kojemu služimo kako u domovini, tako i u inozemstvu; i konačno na razini naše povezanosti s institucijama Svete Stolice“. U ime biskupa poželio je kardinalu Parolinu da njegov boravak „u

našem glavnom gradu donese obilan rod i bude vidljivi znak uzajamnoga poštovanja, s plodnim razgovorom na korist mjesnih Crkava, stanovnika Hrvatske i svake pojedine osobe".

Zahvaljujući na dobrodošlici, kardinal Parolin rekao je: „Prava mi je radost sudjelovati na ovom susretu i prigodi bratskog zajedništva. Od sveg srca vas pozdravljam i zahvaljujem kardinalu Bozaniću što me pozvao u Zagreb i svima vama što ste mi pružili priliku susresti se s vama u ovom lijepom sjedištu Hrvatske biskupske konferencije. Sveti Otac me zamolio da vam prenesem njegove pozdrave i potaknuo me da zajamčim njegovu blizinu Crkvi u Hrvatskoj, koju iščekuje pozdraviti u Rimu, zajedno s njezinim pastirima, u prigodi posjeta ad limina Apostolorum". Ukazujući na redak iz Psalma 133 „Gle, kako je dobro i kako je milo kao braća zajedno živjeti" upitao je „nije li možda bratsko zajedništvo jedan od najljepših, najvršnjih i najutješnijih darova koje nam je Bog dao?"

Istaknuo je vrlo bliske odnose Crkve u Hrvatskoj s Papom i Svetom Stolicom, pri čemu je posebno naglasio suradnju s papinskim predstavnikom, te izrazio nadu, da će i nadalje „preko službe koju obavlja nuncijatura i čestih i srdačnih kontakata pojedinih biskupa i biskupske konferencije s Papinim predstavnikom, Crkva u Hrvatskoj sve više rasti i učvršćivati ono zajedništvo s Rimskim Prvosvećenikom, koje je bilo njezin prepoznatljivi znak kroz povijest i koje je, kao što znamo, jamstvo slobode pred svakom zemaljskom vlašću i svakim partikularnim interesom kao i otvorenosti sveopćoj Crkvi i njezinoj katoličkoj dimenziji, nasuprot svakoj opasnosti da budemo prignuti nad samima sobom".

Kardinal Parolin ukazao je i na činjenicu, da Hrvatska ima kršćanski identitet čiji korijeni sežu duboko u prošlost. „Kršćanstvo je strukturni element hrvatskog društva u njegovoj ne samo vjerskoj, već i odgojnoj i kulturnoj dimenziji, gdje je Crkva pronašla značajno područje evangelizacije". Kratko se osvrnuo na veze Hrvata i Svete Stolice od 641. godine, te podsjetio kako su Petrovi nasljednici bili velika potpora Hrvatima, te dodao: „Kako se ne sjetiti - zahvalna srca i s neizbrisivim sjećanjem - posebne blizine svetog pape Ivana Pavla II." Naglasio je, kako stoga nije slučajno da je „komunistička diktatura, od 1945. do 1990. godine, činila sve ne bi li raskinula vezu između hrvatskog naroda i Svete Stolice, izloživši Crkvu u Hrvatskoj sustavnom progonu kojemu je cilj bio njezino zatiranje. U tim teškim vremenima Crkva u Hrvatskoj imala je pred sobom herojsko svjedočanstvo koje je pružio zagrebački nadbiskup, blaženi kardinal Alojzije Stepinac. Protiv njega je komunistički režim pokrenuo sudski proces, koji je zapravo bio obična farsa, s namjerom da procesuirati čitavu Crkvu u Hrvatskoj, klerike i vjernike. Nije slučajno što je papa Pio XII. to nazvao 'prežalosnim procesom'. Podsjetio je kako je „velika vjera u Božju Providnost, praćena ljubavlju prema svima, pa i prema neprijateljima, dala blaženom Stepincu snagu da se herojskim duhom suoči s teškom kaznom koja mu je dosuđena. Tu istu snagu koja dolazi odozgor crpili su blistavi primjeri svetosti u Crkvi u Hrvatskoj, kao i mučenici svakog vremena i mjesta".

Ohrabrujući hrvatske biskupe u njihovu poslanju, kardinal Parolin rekao je: „Draga braćo, sada je na vama da čuvate i još više jačate ovu bogatu baštinu. Nezaobilazna je to zadaća jer kršćanski identitet Hrvatske ima ne samo prošlost i sadašnjost, već i budućnost". Podsjetio je na riječi pape Ivana Pavla II. pri prvom pohodu 1994., kada je usporedio vjeru naroda s rijekama Savom i Dunavom koje teku jedna blizu druge i na kraju se susreću, te tom simboličnom slikom evocirao dvije tradicije, katoličku i pravoslavnu, koje su pozvane provesti ekumenski poduhvat približavanja i

združivanja.

Kardinal Parolin u vezi s tim naglasio je „da vjera i život ne bi išli jedno pored drugog i uvijek bili odvojeni, potrebno je vjernike motivirati i potaknuti da ostanu dosljedni vjeri koju ispovijedaju, u svim osobnim situacijama i konkretnim okolnostima današnjeg vremena, u kojem se javljaju novi izazovi na najrazličitijim poljima. Svi shvaćamo njihovu živu složenost, napose izazova sekularizacije i ravnodušnosti". Također je naglasio važnost evangelizacije koja učinkovito ulazi u dušu ljudi, što je važno posebice u današnjem užurbanom vremenu. Citirajući papu Franju koji poziva na „kulturu susreta", podsjetio je, kako nas „Sveti Otac ne prestaje poticati da napustimo proračunata posredništva i oprezne ravnoteže, te da umjesto toga odaberemo dalekovidne poglede i otvaranja, počevši 'odozdo', od 'periferija', te tako izađu na vidjela čvorišta i problemi koji su od vitalne važnosti za našu budućnost, ali s kojima često nemamo hrabrosti uhvatiti se u koštac. To je izazov koji se tiče čitave Crkve".

Na kraju je kardinal Parolin zahvalio kardinalu Bozaniću i požeškom biskupu Antunu Škvorčeviću za strpljivi rad koji su obavili kao stalni članovi Mješovite komisije hrvatskih i srpskih stručnjaka za ponovno razmatranje lika blaženog kardinala Alojzija Stepinca. „To je bila gesta od velike ekumenske vrijednosti prema našoj pravoslavnoj braći. Drago mi je što ste priveli taj posao kraju s radošću i nadom u dublju slogu, u zajedničkoj predanosti svjedočenju vjere u Krista Gospodina i zajedničkom htijenju da kročite zajedno prema željenom jedinstvu. Ne dopustimo da bude uzaludna ponuda pomirenja koju ono nosi sa sobom, svjesni da je upravo ovo temelj na kojem treba graditi jedinstvo: oproštenje i pomirenje", rekao je kardinal Parolin.

Kardinal Parolin predvodio euharistijsko slavlje u zagrebačkoj prvostolnici

Zagreb, 30.10.2017. (IKA) – Papin državni tajnik kardinal Pietro Parolin predvodio je u ponedjeljak 30. listopada euharistijsko slavlje u zagrebačkoj prvostolnici. Koncelebrirali su hrvatski biskupi predvođeni zagrebačkim nadbiskupom kardinalom Josipom Bozanićem i predsjednikom HBK zadarskim nadbiskupom Želimirom Puljićem, kao i apostolski nuncij u Republici Hrvatskoj Giuseppe Pinto, tajnik nuncijature mons. mons. Janusz Stanislaw Blachowiak i generalni tajnik HBK dr. Petar Palić, te više od stotinu svećenika.

Na misi se okupio velik broj vjernika, kao i predstavnici kršćanskih Crkava i crkvenih zajednica, predstavnici drugih vjeroispovijesti, te predstavnici državnih i građanskih vlasti i članovi Diplomatskog zbora akreditiranog u Hrvatskoj, kao i hrvatski veleposlanik pri Svetoj Stolici Neven Peličarić.

Sve je pozdravio domaćin kardinal Bozanić, istaknuvši zahvalnost Papinu državnom tajniku za taj pohod i „zajedništvo što nam ga je ovime iskazao". Kardinal Parolin sada u našoj sredini na najviši način predstavlja Svetog Oca i Apostolsku Stolicu. U njemu prepoznajemo posebnu blizinu pape Franje, jer on je prvi suradnik Vrhovnog svećenika u brizi za sve Crkve", istaknuo je kardinal Bozanić i zamolio kardinala Parolina da „Svetom Ocu posvjedoči našu vjerničku odanost, crkveno zajedništvo i ljubav u kojoj molitvom pratimo Papin neumorni apostolski rad u naviještanju radosti Evanđelja".

Ukazujući na blizinu Stepinčeva groba, kardinal Bozanić rekao je kako „rijeke hodočasnika iz domovine i svijeta tijekom cijele godine ovdje svjedoče vjerničku zahvalu, molitvu i utjehu kojom može tješiti samo Bog. Pokraj njegova groba molili su sveti papa Ivan Pavao II. i papa

Benedikt XVI." Kao uspomenu na ovo slavlje i pohod, kardinal Bozanić je kardinalu Parolinu darovao bistu blaženog Alojzija Stepinca.

Na početku homilije kardinal Parolin je rekao da je za njega „poseban dar biti na svetome mjestu koje čuva ne samo grob blaženoga Alojzija Stepinca, nego i živi spomen njegova svjedočanstva vjere, njegova služenja istini, njegova sebedarja sve do mučeništva za evanđelje i za Crkvu. Zajedno s blaženim Alojzijem ovdje častimo i spomen na njegove časne nasljednike, čiji zemni ostaci počivaju u ovoj katedrali, slugu Božjega kardinala Franju Kuharića i zaslužnoga kardinala Franju Šepera, nekoć pročelnika Kongregacije za nauk vjere". Pozdravljajući okupljene biskupe, rekao je: „Neka ovo slavlje bude i trenutak zahvale Bogu za plodove vašega apostolskog rada. Svima vama, zajedno s nositeljima građanskih vlasti i dragim vjernicima ove Crkve, čast mi je i radost donijeti srdačne pozdrave i apostolski blagoslov pape Franje".

Primjećujući veliki broj mladih, kardinal Parolin naglasio je kako je to ohrabrujuće, te dodao: „Želio bih zahvaliti Gospodinu i moliti ga da svatko od vas može u Njemu pronaći smisao dostojnoga i ispunjenoga postojanja. U vama, mladi, Crkva u Hrvatskoj ima vrijednu baštinu, koja zahtijeva da se njome dobro upravlja. Vi ste i nositelji očekivanja ovoga naroda kao i težnja koje u njemu trebaju zaživjeti". Podsjećajući kako je papa Franjo sljedeću Opću sinodu biskupa posvetio mladima, naglasio je: „Sveopća Crkva, izražavajući svoju pastoralnu brižnost za vas mlade, od svojih pastira traži da vam budu blizu i da zajedno s vama kroče putem istine i slobode, dovodeći vas Kristu". Ističući kako na tom putu ne nedostaju primjeri za nasljedovanje, ukazao je Marka Marulića i na njegovo djelo trajno aktualnoga sadržaja „De institutione bene vivendi per exempla sanctorum" (Pouke za čestit život prema primjerima svetaca). „To je djelo doživjelo razna izdanja i prijevode na tadašnje europske jezike, a sveti Ignacije Loyolski uvrstio ga je u štivo namijenjeno članovima Družbe Isusove u nastajanju".

Danas, i u zemljama u kojima je ukorijenjena vjera, rašireno je mnijenje o važnoj promjeni odnosa mladih i religioznosti. Pod udarcima sekularizma u novim naraštajima sve više jača smještanje vjere u privatno područje, bez ikakva odražaja na društveni život ili pak stav da je vjera nasljeđe prošlosti koje ne priliči suvremenosti. Pred tom pojavom svaki istinski vjernik ima odgovornost u poslanju reevangelizacije, koja prije svega zahtijeva dosljednost življenja radi naviještanja vjerodostojnim govorom ljepote vjere u Isusa Krista, upozorio je propovjednik.

U nastavku homilije kardinal Parolin osvrnuo se na misno evanđelje, te je posvijestio, kako je „snaga koju Isus pruža bolesnoj ženi, snaga koja očovječuje i liječi, iznimna. Isus preuzima inicijativu i ne zaustavlja se na pukoj sućuti ili na riječima jeftine utjehe. On, umjesto toga, uspostavlja kontakt, ulazi u odnos s njezinim siromaštvom: vidi ju i poziva, a između gledanja i pozivanja nalazi se prostor njegova milosrđa. Polaze na nju ruke i oslobađa ju. Tu se radi o postupnome približavanju osobi; o rastu razumijevanja, ljubavi, želje za spasenjem koje je oslobođenje". Stoga, nastavio je, „ako želi ostati vjerodostojnom, upravo se tako treba moći konkretizirati očitovanje naše kršćanske ljubavi: u prisutnosti koja voli i očovječuje te obvezuje brinuti se za bližnjega kao za sebe samoga". U tom je kontekstu podsjetio na poveznicu s kršćanskom dimenzijom solidarnosti, jer ona za vjernika „nije samo dodatna mogućnost, kao neka vrijednost dana na izbor, nego za vjernika predstavlja izričitu Božju volju".

Sljedeći Papinu želju za „Crkvom koja izlazi", naše su

mjesne Crkve pozvane biti blizu svakomu, zahvatiti svaki oblik periferija, gradeći na čežnji za Bogom koji nas u svojoj neiscrpoj dobroti i milosrđu prvi zahvaća i čini nas Crkvom, naglasio je, te podsjetio kako je povijest kršćanstva puna dobrih samarijanaca, ali blizina potrebitima nije uvijek u središtu života vjernika. Možda je najveći grijeh u odnosu prema siromašnima ravnodušnost, pretvarati se da ih se ne primjećuje, prolaziti pokraj, vidjeti i zaobići (usp. Lk 10,31), rekao je kardinal Parolin, te nastavio kako „nipošto nije slučajno da je papa Franjo, ubrzo nakon završetka Jubileja milosrđa, ustanovio Svjetski dan siromaha. On će prvi put biti proslavljen 19. studenoga ove godine. Ljubav prema potrebitima jedno je od najizraženijih obilježja katoličke svetosti. Za neke je ona, kao na primjer za svetoga Vinka Paulskoga ili za svetu Tereziju iz Kolkate, postala i put prema svetosti".

Dragi prijatelji, neka nam Duh Sveti podari ljubav prema siromašnima i posljednjima te nas jednom pridruži broju onih siromašnih i poniznih koji se uzdaju samo u Gospodina. Povjeravam sve vas i Crkvu u Hrvatskoj moćnomu zagovoru Blažene Djevice Marije, ponizne Službenice Gospodnje, Navjestiteljice velikih Božjih djela u njezinu životu, kako bi svi ljudi imali život u izobilju, riječi su kojima je kardinal Parolin zaključio homiliju.

Prije blagoslova, kardinal Parolin okupljenim vjernicima još je jednom potvrdio radost radi ovoga slavlja i zajedničke molitve. „Dirnula me brojnost biskupa i svećenika i zajednice koja je tako brojna i tako pozorna. Kao i zbor koji nam je pomogao da zajedno slavimo Gospodina. Hvala svima i hvala od srca. Sada kad se malo bolje poznamo, želim da budemo u molitvi jedni s drugima. Ja ću moliti za svakoga od vas, za vaše obitelji. A vi se spomenite i mene. Molit ću za Hrvatsku, a vi u svoje molitve uključite i moju službu i papu Franju".

Nakon blagoslova, kardinal Parolin se u pratnji kardinala Bozanića i nadbiskupa Puljića uputio na grob bl. Alojzija Stepinca, gdje se duže zadržao u molitvi.

Đakovo: Bogoslovi i njihovi poglavari pohodili Gradsko groblje

Đakovo, 30.10.2017. (IKA/TU) - Uoči svetkovine Svih svetih, u ponedjeljak 30. listopada, bogoslovi i njihovi poglavari iz Đakova pohodili su Gradsko groblje u Đakovu i tom prilikom, kao i svake godine, molili za pokojne svećenike, kanonike, profesore i redovnice te blagoslovili njihove grobove.

Na samom početku svi su se okupili oko središnjeg križa, a uvodnu molitvu predvodio je duhovnik Bogoslovnog sjemeništa mons. Karlo Višaticki. Naglasio je važnost vjere u uskrsnuće koja je i glavni razlog zašto se okupljamo na našim grobljima. Nakon uvodne molitve, bogoslovi su se predvođeni duhovnikom i ekonomom preč. Matom Gašparovićem uputili u pojedinačne blagoslove grobova, pri čemu su upalili svijeće i molili za pokojne. Blagoslov je završio molitvom za sve pokojne kanonike.

Crkva u Hrvata

Misa na mariborskom groblju Dobrava

Maribor, 22.10.2017. (IKA) - Varaždinski biskup Josip Mrzljak na Misijsku nedjelju, 22. listopada, pohodio je Hrvatsku katoličku misiju bl. Alojzija Stepinca u Mariboru u susjednoj Sloveniji te tom prigodom predvodio misu na mariborskom groblju Dobrava, u blizini Tezanskoga Gozda, najvećega grobišta pripadnika hrvatskog naroda izvan Hrvatske. U zajedništvu s biskupom Mrzljakom koncelebrirao je i mostarsko-duvanjski biskup i apostolski upravitelj Trebinjsko-mrkanske biskupije Ratko Perić. U koncelebraciji s biskupima, uz sudjelovanje okupljenih vjernika, bili su preč. Igor Novak, dekan Šentiljskoga dekanata i izaslanik mariborskog nadbiskupa Alojzija Cvikla, preč. Mirko Horvatić, ravnatelj Svećeničkog doma u Varaždinu, preč. Anđelko Koščak, rektor Nadbiskupskog bogoslovnog sjemeništa u Zagrebu, don Ante Luburić, kancelar u Mostaru, vlč. dr. Krunoslav Novak i vlč. dr. Ivan Dodlek, voditelji HKM u Mariboru. Svima okupljenima pozdravnu riječ i dobrodošlicu izrazio je vlč. Dodlek.

U homiliji biskup Perić istaknuo je: „Okupili smo se danas ovdje da prikazemo misu za duše tolike naše braće koju su pobili braća Kaini, bez dokazane krivnje i bez ikakva suda. I ne samo ovdje u Teznom, nego na gotovo svih 60-ak stratišta u Sloveniji, i deset puta više u Hrvatskoj i drugim prostorima u vremenu kada je bezbožnička komunistička ruka sijala smrt i sakrivala je u zemlju. Okupili smo se da molimo i za nalogodavce i počinitelje, da priznaju svoja nedjela, da se za njih pokaju. To je jedini put kojim će društvo, opterećeno tolikim nevinim žrtvama komunističkog terora, biti oslobođeno tereta neistine, zla i mržnje. No, ni danas se ne čuje glas priznanja ni pokajanja. Zbog toga nam i nakon 28 godina od pada Berlinskoga zida i komunističko-ateističkoga sustava nema boljega života. Jer samo u 'katarzi' - pročišćenju od svih nečistoća grijeha - moguće je nadati se i imati bolji život”.

Liturgijsko pjevanje animirao je Bogoslovski oktet iz Nadbiskupskog bogoslovnog sjemeništa u Zagrebu. Nakon misnog slavlja uslijedio je prigodni program i molitva za sve žrtve komunističkog sustava iz svibnja 1945. godine. Prigodnom programu i molitvi nazočili su, uz biskupe, svećenike i bogoslove, duhovnica Evangeličke Crkve Augsburgske vjeroispovijesti Violeta Vladimira Mesarič Jazbinšek, mariborski dogradonačelnik Zdravko Luketić, počasni konzul Republike Hrvatske u Republici Sloveniji prof. dr. Šime Ivanjko, opunomoćena ministrica Veleposlanstva RH u Republici Sloveniji Božena Leš te predstavnici udruga iz Hrvatske: Počasni bleiburški vod, Hrvatski križni put i Udruga Macelj 1945.

Nakon molitve okupljeni su zapalili svijeće i položili vijence u spomen na sve žrtve poraća.

Komemoracija je održana u blizini posebnog groba u kojem počivaju hrvatski vojnici i civili koje je u okolici Maribora sustigao vjor komunističke mržnje te su stradali po završetku II. svjetskog rata, u svibnju i lipnju 1945. godine. U listopadu 2016. godine na to groblje preneseni su ostaci tijela žrtava iz masovnog poratnog grobišta u napuštenom rudniku Barbarin rov, u naselju Huda jama. Na tom području ubijene su i tisuće Hrvata. Iz tog razloga na ovogodišnjoj komemoraciji ponovljena je želja da se dio tih kostiju prenese u Hrvatsku, u jedan poseban grob, kao znak molitve, istinoljubivosti i pijeteta prema svim Hrvatima mučenima i pogubljenima na raznim stratištima komunističkog terora koji su se nalazili i izvan Hrvatske.

Biskup Petanjak posjetio Mazibu - misijsku postaju u nastajanju

Mazibo, 24.10.2017. (IKA) - Krčki biskup Ivica Petanjak, koji se nalazi u pastoralnom pohodu misijama koje u Zambiji vodi misionar don Boris Dabo, 24. listopada posjetio je misiju Lusu, koju je Dabo utemeljio prije 14 godina. Misija Lusu na putu je prema novoj destinaciji evangelizacije, a to je postaja u nastajanju - Maziba. Za razliku od do sada posjećivih misijskih centara i filijala koje je osnovao misionar Dabo, a koje već duži niz godina samostalno funkcioniraju, u postaji Maziba mogli su vidjeti, kako nastaje jedna postaja. Maziba se nalazi uz rijeku Zambezi, sjeverno od misije Ndjoko, oko 50 km, na području do koje Radosna vijest još nije stigla, što je posebno izazovno za misionara Dabu. Ideja da se započne izgradnja centra došla je od nekolicine vjernika koji su rodom iz tog područja, a žive u drugim misijama. Budući se Maziba nalazi u biskupiji Mongu, a ne u biskupiji Livingstone u kojoj Dabo djeluje, i nakon što su dobivena dopuštenja od crkvenih i državnih vlasti, kao i pristanak Kraljevskog dvora, rad je započeo prije dvije godine obilaskom i upoznavanjem s prostorom i ljudima u tom kraju. Misionar je osnovao svoj tim koji ima zadatak izgraditi misiju, ali i izgraditi zajednicu animirajući i pozivajući ljude na kateheze i molitvu. Formirani animatori kroz protekle godine djeluju i u obližnjim školama kako bi i na taj način upoznali lokalno stanovništvo te započeli evangelizaciju. U tijeku je izgradnja infrastrukture za funkcioniranje postaje, a idućih dana započinje izgradnja crkve. Biskup Petanjak posjetio je sve dijelove misije u nastajanju, te se susreo s timom mladića i animatora koji rade na izgradnji zajednice. U razgovoru je misionar predstavio svakoga od njih i njihovu zadaću. Biskup Petanjak izrazio im je zadovoljstvo, zahvalnost i divljenje za sve što čine, kao i za to što je mogao iz prve ruke upoznati rad misionara te želju da osnivanjem novih postaja pruži ljudima mogućnost upoznati Isusa Krista i živjeti po Evanđelju.

Međureligijski susret „Duh Asiza” u Sarajevu

Sarajevo, 26.10.2017. (IKA/KTA) - Međureligijski meditativni susret „Duh Asiza” održan je 26. listopada u crkvi Sv. Ante Franjevačkog samostana na sarajevskom Bistriku. Tema međureligijskog susreta koji je organiziralo Vijeće za ekumenizam i međuvjerski dijalog Provincije Bosne Srebrene i udruženje Pontanima, bila je Pomirenje i mir, a okupio je predstavnike religijskih zajednica, koji su predstavili svoje zajednice i duhovnu baštinu na temu mira i pomirenja. Nakon nastupa zbora Pontanima, sudionike susreta pozdravili su o. Kristijan Montina, pročelnik za međuvjerski dijalog i ekumenizam Franjevačke provincije Bosne Srebrene, i fra Janko Ćuro, izaslanik provincijalata i glavni urednik mjesečnika Svjetlo riječi.

O religijskim zajednicama u BiH govorili su njihovi predstavnici: Jakob Finci, predsjednik Jevrejske zajednice u BiH, vladika Grigorije, predsjednik Skupštine međureligijskog Vijeća BiH i episkop zahumsko-hercegovački i primorski, ef. Husein Smajić, zamjenik reis-ul-uleme u BiH, vrhbosanski nadbiskup kardinal Vinko Puljić, Tomislav Dobutović, pastor Kršćanske baptističke Crkve; Slavko Hadžić, pastor Evanđeoske Crkve Sarajeva, Laurent Mesbah član udruženja Baha'i zajednice u BiH;

Adriano Bratović, regionalni koordinator Sathya Sai centra u Sarajevu; Amala Prema devi dasi, glasnogovornica ISKCON BiH Međunarodnog društva za svjesnost Krišne. O temi „Međuvjerskog razumijevanja“ govorio je fra Ivo Marković, koji ga je okarakterizirao kao „nezaustavljiv pokret i trend našega doba“. Na kraju je fra Kristijan uputio molitvu, a susret je završen Pontaniminom izvedbom pjesme „Bože moj dopusti mi“. Tijekom večeri nastupili su i SPD Sloga, Zbor Fra Nenad Dujić, članovi Sathya Sai centra te članovi Vajšnavske vjerske zajednice BiH.

U kondžilskom svetištu Vrhbosanska nadbiskupija posvećena Bezgrešnom Srcu Marijinu

Kondžilo, 28.10.2017. (IKA/KTA) - Posljednju subotu u mjesecu listopadu, koji je posvećen Majci Božjoj, 28. listopada u Gospinu svetištu na Kondžilu u župi Komušina pokraj Teslića Vrhbosanska nadbiskupija posvećena je Bezgrešnom Srcu Marijinu. U svečanoj procesiji uz marijanske pjesme i molitvu krunice čudotvorna Gospina slika i kip Gospe Lurdske donesen je iz župne crkve Uznesenja BDM u Komušni na četiri kilometra udaljeno brdo Kondžilo gdje je euharistijsko slavlje predvodio vrhbosanski nadbiskup kardinal Vinko Puljić uz koncelebraciju 23 svećenika i asistenciju đakona. Sudjelovali su hodočasnici iz raznih župa Usorskoga i Žepačkoga dekanata te drugih župa Vrhbosanske nadbiskupije, a malobrojnim domaćim župljanima povratnicima pridružio se i nemali broj onih koji su u vremenu progonstva pronašli novo mjesta življenja u Republici Hrvatskoj ili u drugim zemljama. Komušanski župnik i usorski dekan preč. Boris Salapić uputio je svima riječi dobrodošlice na zavjetno brdo Kondžilo, posebno pozdravivši članove Katedralnog mješovitog zbora „Josip Stadler“ iz Sarajeva pod ravnanjem prof. Marka Stanušića. U propovijedi kardinal Puljić istaknuo je da su došli na brdo Kondžilo „obaviti zavjet, sveti čin, predanje i posvećenje i to ne samo sebe nego cijele Vrhbosanske nadbiskupije koju žele predati Srcu nebeske Majke kako bi je ona predala svome Sinu Isusu Kristu“. Podsjetio je da se Gospa ukazala prije sto godina odnosno 1917. godine maloj dječici u Fatimi u Portugalu i pozvala svijet na molitvu za mir, a posebno na molitvu krunice. „Crkva je prihvatila tu poruku, a mi smo u našoj mjesnoj Crkvi također prihvatili tu poruku. Zato smo pronijeli kip Gospe Fatimske kroz sve župe naše nadbiskupije. Brojne župe prihvatile su i dirljivo dočekale Gospin kip te molile pred njim, a župe su se posvetile Gospi kao i osobe koje su to htjele“, kazao je kardinal, podsjećajući da se Gospa u Fatimi ukazala pred kraj I. svjetskog rata. „Iako je ovaj domovinski rat poodavno završio – barem ne puca – taj rat zapravo nije završio nego je politički i medijski nastavljen širenje ozračja mržnje i stvaranje nemira među ljudima i to ne samo na lokalnoj nego i na svjetskoj razini“, kazao je kardinal Puljić dodajući da se nastavlja zveckati oružjem i širiti ozračje netrpeljivosti i isključivosti i sustavno progoniti ljude radi postizanja raznih ciljeva. „Baš radi toga želimo čuti Marijin glas i moliti za mir u ovoj našoj domovini BiH i u cijelom svijetu“, istaknuo kardinal Puljić dodajući da žele moliti za one koji su odgovorni na razini BiH i na svjetskoj razini, kako bi bili „odgovorni kod donošenja odluka, u zauzimanju za izgradnju mira i zaštitu čovjeka i njegovih prava i njegovoga dostojanstva“. Na kraju mise svi zajedno su, klečeći pred kipom Gospe Fatimske, obavili posvetu Vrhbosanske nadbiskupije Prečistom Srcu Marijinu. Nakon blagoslova u procesiji su se vratili do župne crkve u Komušini te hodočašće završili zajedničkom molitvom.

IX. simpozij Stopama pobijenih u Širokim Brijegu

*Simpozij je počeo misom koju je predslavio biskup Bogović Široki Brijeg, 29.10.2017. (IKA) –*IX. simpozij Stopama pobijenih“ održan je 29. listopada u Širokim Brijegu u organizaciji Vicepostulature postupka mučeništva "Fra Leo Petrović i 65 subraće" na čelu s fra Miljenkom Stojićem i s ciljem osvješćivanja istine o ubojstvu 66 hercegovačkih franjevaca i mnoštva puka Božjeg u II. svjetskom ratu i poraću te povijesnih okolnosti u kojima se to dogodilo.

Simpozij je počeo misom koju je u samostanskoj crkvi predslavio umirovljeni gospičko-senjski biskup dr. Mile Bogović uz vicepostulatora fra Miljenka Stojića i voditelja franjevačkog Trećeg reda fra Dane Karačića. Biskup je u propovijedi istaknuo kako je Isus u nekoliko riječi postavio odnose među nama: ljubav treba biti na prvom mjestu. Ako se bilo koja druga vrijednost postavi na prvo mjesto, nastaju poteškoće i nered. Osvrnuo se na pobijene u II. svjetskom ratu i poraću te one koji su tomu pridonijeli. Pozvao je na opraštanje i zauzetost na izgrađivanju slobode i države. Misu, u izravnom prijenosu Radio-postaje Široki Brijeg i Radija Herceg Bosne, uveličao je Veliki župni zbor sa Širokog Brijega.

Nakon mise u samostanskoj dvorani uslijedila su tri predavanja. Simpozij je okupio velik broj sudionika, među njima i predstavnike društvenih i političkih vlasti i udruga. Prvo izlaganje održao je povjesničar dr. Anđelko Mijatović o temi "Komunistički zločini nad civilima u procesu osvajanja vlasti – prilog istraživanju ubojstva franjevaca sa Širokoga Brijega 1945." Između ostaloga istaknuo je: "Pri zauzimanju Širokoga Brijega u početku veljače 1945. partizani su se posebno okomili na franjevce iz samostana u Širokom Brijegu, značajnoga prosvjetnog središta i izvan područja zapadne Hercegovine. Šestoricu franjevaca strijeljali su 6. veljače u Mostarskom Gracu, 7. veljače na Širokom Brijegu ubili su i potom spalili 12 franjevaca, a omoricu njih sutradan su odveli prema Splitu i ubili. Nedavno su u Zagvozdu pronađeni posmrtni ostaci nekih od tih mučenika, a gdje su likvidirani ostali još je nepoznato. Potrebno je naglasiti da se nijedan od tih franjevaca nije isticao politički, devetorica su bili profesori u tamošnjoj gimnaziji, a sedmorica od njih bili su i doktori znanosti iz predmeta koje su predavali. Partizanske snage nastavile su zločinima i nakon zauzimanja Mostara nad vojnim ranjenicima u bolnici, nekolicinom franjevaca i drugim uglednim građanima koje su, uglavnom, uhićivali, ubijali i ubacivali u Neretvu. Takvim i sličnim zločinima nastavili su i sljedećih mjeseci."

Drugo predavanje održao je biskup Bogović. Govoreći o prvih pet godina rada Komisije HBK i BK BiH za hrvatski martirologij (2011. – 2016.), istaknuo je: "Nakon uspostave samostalne hrvatske države i kod nas, kao i u drugim državama koje su prije bile pod komunizmom, počelo se i u javnosti drukčije odnositi i pisati o žrtvama jugokomunističkog režima. Tražio se način kako izraziti poštovanje onima kojima je bilo oduzeto svako dostojanstvo, koji su mučeni i bačeni u razne jame, pećine, rovove i sl. Jedna od mojih glavnih preokupacija kao biskupa bila je uključiti se što djelatnije u taj zadatak suvremenoga hrvatskog naraštaja. Pokrenuo sam inicijativu za gradnju Crkve hrvatskih mučenika na Udbini. U novije vrijeme pokrećem projekte za Svehrvatski grob i za Hrvatski križni put."

O novim spoznajama o fra Radoslavu Glavašu govorio je povjesničar mr. Ivan Ćorić. Izlaganje je završio riječima: "Komunistički historiografi pisali su povijest u svrhu opravdanja svojih zločina. Tako i popratne bilješke koje su napisane u dosjeu fra Radoslava Glavaša žele ga prikazati

kao zakletog ustašu kojem je jedini razlog postojanja bilo ubijanje Srba. Svrha mog izlaganja jest utvrditi istinu, ma kakva god ona bila. Ne postoje dokazi za optužbe na račun fra Radoslava Glavaša, zbog toga ću glasno razmišljati i postaviti pitanje nije li vrijeme za reviziju njegove presude?" Simpozij je završio zahvalom svim posjetiteljima i predavačima te pozivom da se svi koji imaju bilo kakvu informaciju o ubojstvu fratara jave u Vicepostulaturu te na taj način pridonese njezinu uspješnom radu.

Proslavljena pedeseta obljetnica misije Mainz

Mainz, 29.10.2017. (IKA) - Hrvatska katolička misija Mainz proslavila je 28. i 29. listopada 50. obljetnicu postojanja i djelovanja. Središnji događaj bilo je svečano nedjeljno misno slavlje u crkvi Sv. Bonifacija u Mainzu, u kojoj se Hrvati katolici iz te misije okupljanju na nedjeljno misno slavlje. Misu je u punoj crkvi predvodio uime zagrebačkog nadbiskupa kardinala Josipa Bozanića, zagrebački pomoćni biskup Ivan Šaško, u zajedništvu s ravnateljem Dušobrižništva za Hrvate u inozemstvu dr. Tomislavom Markićem, delegatom za hrvatsku pastvu u Njemačkoj Ivicom Komadinom, uime Biskupije Mainz biskupskim vikarom Dietmarom Giebelmannom, katedralnim dekanom u Mainzu Heinzom Heckwolfom, te s dvojicom dominikanaca iz Mainza o. Diethardom Zielsom i o. Franom Prcelom, te s prof. dr. fra Antom Crnčevićem sa zagrebačkoga KBF-a. U misnom slavlju sudjelovali su i veleposlanik RH iz Berlina dr. Gordan Grlić Radman i generalni konzul Generalnog konzulata RH iz Frankfurta Vladimir Duvnjak, provincijska predstojnica Školskih sestara franjevki Krista Kralja Bosansko-hrvatske provincije Prečistog Srca Marijina sa sjedištem u Sarajevu s. Kata Karadža sa skupinom svojih sestara, kao i predstavnici policije gradova prijatelja Zagreba i Mainza. Sve je pozdravio voditelj misije fra Ante Bilić, podsjetivši kako je u toj crkvi prvi voditelj misije fra Stjepan Pavić slavio prvu misu za Hrvate 1. listopada 1967. godine. Od tada se svake nedjelje i blagdana, uz male prekide, misa na hrvatskom jeziku slavi upravo u toj crkvi.

U propovijedi biskup Šaško istaknuo je kako je znakovito da je jubilejsko slavlje misije palo upravo u nedjelju koja donosi riječi knjige Izlaska o ponašanju prema pridošlicama, prema onima koji su u oskudici ili bez zaštite, a uz to i Isusov sažetak Svetoga pisma o povijesti Božje ljubavi, povijesti spasenja i milosrđa. Pozvani smo na tome nadahnjivati svoje ponašanje u odnosu prema drugima. U biti je taj sažetak bio u središtu života i ove hrvatske katoličke zajednice. Ovdje su hrvatski ljudi bili suočavani s puno trpljenja i dvojba, a jednako tako s velikom ljubavlju s pomoći i prihvaćanja. I ovdje se mjesna Crkva Biskupije Mainz očitovala kao ozračje prihvaćanja da bismo i mi svjedočili da vjernik uvijek u Crkvi ima svoj dom i da je svaki čovjek poštovan u svome od Boga darovanom dostojanstvu. Na najdubljoj razini Hrvati su čuvali nepodijeljenost srca koje su mogli jačati upravo u Crkvi. Ostanite u Crkvi ponosni i zahvalni Bogu za dar vjere i dar Crkve bez obzira na sve naše nesavršenosti, nedostojnosti, stranputice. Hrvatski vjernici uvijek su nosili sigurnost kompasa i prijateljstva u svojim svetima, naročito u blaženom Alojziju Stepincu. Njegov lik, njegova vjernost Crkvi i domovini ostaje nadahnućem za svakoga od nas. Kao što se u njegovu životu očitivalo da Bog iz najvećeg trpljenja izvodi najveće milosti, i mi molimo da možemo ustrajati u istome duhu. Ta nam je pobožnost pomogla da u bilo kojoj našoj bijedi, neimaštini i ogoljenosti osjetimo da je Bog s nama i da nas ljubi, istaknuo je mons. Šaško.

U prinosu darova prineseni su svijeća, katekizam, cvijeće, hostije, kalež, vino, voda, Biblija, kruh, klasje, školska torba i plodovi zemlje (voće). Na kraju mise prigodnu riječ uputio je biskupski vikar Giebelmann koji je izrazio zahvalnost hrvatskim sugrađanima na pomoći oko izgradnje Njemačke. Čestitku je uputio i delegat Komadina, posebno zahvalivši uime hrvatske pastve u Njemačkoj „voditelju misije fra Anti Biliću i pastoralnoj suradnici s. Dioniziji Tomas, kao i bivšim voditeljima misije i pastoralnim suradnicama te svima koji su svoje živote utkali u to važno djelo naše Crkve i naroda u inozemstvu".

Misno slavlje animirao je misijski mješoviti zbor pod vodstvom pastoralne suradnice s. Dionizije Tomas i orguljskom pratnjom dr. Joze Majdančića.

Večer ranije, u subotu 28. listopada, u Ludwig-Eckes-Festhalle u Nieder-Olm kod Mainza održana je prigodna akademija. Mnoštvo uzvanika i gostiju okupilo se na proslavi 50. obljetnice Hrvatske katoličke misije. Sve je srdačno pozdravio voditelj HKM Mainz fra Ante, iskazavši zahvalnost što su među njima zagrebački pomoćni biskup Ivan Šaško, biskup Mainza dr. Peter Kohlgraf, biskupski vikar biskupije Mainz Dietmar Giebelmann, ravnatelj dušobrižništva za Hrvate u inozemstvu dr. Tomislav Markić, provincijska predstojnica s. Kata Karadža, svećenici, među kojima su bili i dominikanci o. Diethard Ziels i o. Frane Prcela. Fra Ante je također pozdravio novog veleposlanika RH u Berlinu dr. Gordana Grlića Radmana, hrvatskog generalnog konzula iz Frankfurta Vladimira Duvnjaka, počasnog hrvatskog konzula u Mainzu Richarda Patzkea, gradonačelnika Mainza Michaela Eblinga te brojne predstavnike njemačkih i hrvatskih udruga i klubova iz Mainza i okolnih gradova. Dana 16. kolovoza 1967. provincijal Franjevačke provincije Presvetog Otkupljenja iz Splita dr. fra Petar Čapkun poslao je fra Stjepana Pavića u Mainz. Početkom rujna fra Stjepan je predstavljn generalnom vikaru biskupije Mainz mons. Ludwigu Hänleinu. Od tada djeluje hrvatska katolička župa sve do danas. Svih 50 godina slavi se misa na hrvatskom jeziku, istaknuo je fra Ante. Sve do danas ovu župu vode franjevci Franjevačke provincije Presvetog Otkupitelja iz Splita. Samo koju godinu kasnije u župu su došle i školske sestre franjevke Krista Kralja Bosansko-hrvatske provincije Prečistog Srca Marijina sa sjedištem u Sarajevu. Iz te je zajednice i sadašnja pastoralna suradnica s. Dionizija Tomas, koja je djelovala na početku misije, a djeluje i danas. Nju je posebno pozdravila provincijska predstojnica s. Kata Karadža, istaknuvši koliko je toj zajednici puno pridonijela s. Dionizija tijekom svoje dvadeset četiri godine djelovanja u Mainzu. Biskup Šaško izrazio je radost što može biti s Hrvatima na svečanosti 50. obljetnice HKM Mainz te je prenio pozdrave kardinala Bozanića. Brojne goste pozdravio je i novi veleposlanik RH u Berlinu dr. Grlić Radman.

Proslavi su nazočili i predstavnici policije iz gradova Mainza i Zagreba te predstavnici raznih udruga koji su vezani uz suradnju s gradom Zagrebom, a fra Ante je posebno pozdravio predsjednicu Hrvatske kulturne zajednice Mainz Katicu Vranešu i vodstvo i igrače nogometnog kluba „Croatia" Mainz. U kulturno-zabavnom dijelu programa nastupili su članovi misijskih folklornih skupina iz HKŽ Main Taunus/Hochtaunus i HKM Mainza, dok je glavni glazbeni gost večeri bio hrvatski branitelj i pjevač Đuka Čaić. Kroz program su vodile Josipa Marić i Marina Džaja.

Inozemne vijesti

U Novom Sadu održano plenarno zasjedanje MBK sv. Ćirila i Metoda

Novi Sad, 25.10.2017. (IKA) - Članovi Međunarodne biskupske konferencije sv. Ćirila i Metoda (MBK), pod predsjedanjem biskupa zrenjaninskog i predsjednika MBK mons. Ladislava Nemeta, održali su svoje XXXV. redovito plenarno zasjedanje 24. i 25. listopada u Novom Sadu.

Zajedno s biskupima na zasjedanju bila su i četvorica apostolskih nuncija nadležna za zemlje koje obuhvaća MBK, mons. Luciano Suriani, apostolski nuncij u Srbiji, mons. Luigi Pezzuto, apostolski nuncij u BiH nadležan i za Crnu Goru, mons. Anselmo Guido Pecorari, apostolski nuncij u Bugarskoj nadležan i za Makedoniju, te mons. Juliusz Janusz, apostolski nuncij u Sloveniji i apostolski delegat za Kosovo. Na zasjedanju su sudjelovali i umirovljeni barski nadbiskup Zef Gashi, mons. Filippo Colnago, tajnik nuncijature u Beogradu, te preč. Mirko Štefković, generalni tajnik MBK, a tijekom rasprave o projektu „Piccolo gregge“, na zasjedanju su sudjelovali i članovi radne grupe ovog projekta mons. Angelo Massafra, OFM, nadbiskup Škoder-Pulta i predsjednik BK Albanije, mons. Ivo Tomašević, generalni tajnik BK BiH, i preč. Leonardo Falco, rektor bogoslovije u Skadru.

Glavna tema plenarnog zasjedanja bila je analiza stanja i djelovanja MBK, te budućnost njezinog statusa u svjetlu nedavnog posjeta „ad limina“ papi Franji. Među ostalim biskupi su raspravljali i o projektu „Piccolo gregge“, u okviru kojeg se traže rješenja za materijalnu potporu djelovanju Crkve u dijaspori u tom dijelu Jugoistočne Europe, te su obišli kuću koja se uređuje za uspostavu sjedišta MBK u Novom Sadu. Nadalje, biskupi iz Srbije razmotrili su napredak projekta izrade novih udžbenika za školski vjeronauk, te su raspravljali o zakonskim rješenjima o grobljima i pokapanju, a razmotrili su i odvijanje procesa restitucije imovine Katoličkoj Crkvi.

U župnoj crkvi Imena Marijina u Novom Sadu biskupi su zajedno s nuncijima, svećenicima i narodom Božjim 24. listopada slavili misu koju je predvodio predsjednik MBK.

Papa razgovarao s astronautima na Međunarodnoj svemirskoj postaji

Vatikan, 26.10.2017. (IKA) - Papa Franjo se 26. listopada popodne putem izravne audio-video veze povezoao s astronautima na Međunarodnoj svemirskoj postaji koja se nalazi 400 km od Zemlje. Dvadesetominutni razgovor pape Franje sa šestoročlanom posadom na Međunarodnoj svemirskoj postaji, koju čine jedan Talijan, dvojica Rusa i trojica Amerikanaca, pobudio je veliko zanimanje u svjetskim medijima. Razgovor je bio vrlo prislan, prijateljski i srdačan, ali i teološki i filozofski. Zapovjednik misije Randolph Bresnik rekao je da mu je najdublje iskustvo u svemiru to „što može gledati Božje djelo iz njegove perspektive“. Mi gledamo Zemlju drukčijim očima: vidimo Zemlju bez granica, vidimo Zemlju gdje je atmosfera silno tanka i nepostojana. Gledati Zemlju na taj način omogućuje nam razmišljati kao ljudska bića, razmišljati o tome kako svi moramo raditi zajedno i surađivati za bolju budućnost, dodao je. Papa je zahvalio astronautima, rekavši da ih doživljava kao predstavnike čitave ljudske obitelji u velikom istraživačkom projektu koji je svemirska postaja.

Papina video-poruka sudionicima 48. socijalnoga tjedna talijanskih katolika

Vatikan, 27.10.2017. (IKA) – U povodu 48. socijalnoga tjedna talijanskih katolika, koji se ove godine održava u Cagliariju od 26. do 29. listopada o temi „Rad koji želimo: besplatan, kreativan, sudionički i solidaran“, papa Franjo je sudionicima uputio video-poruku koja je emitirana na početku radnog dijela skupa. Primljene talente možemo tumačiti kao darove i vještine koje trebamo uložiti u svijet rada, na izgradnju zajednica; zajednica koje podupiru one koji više ne mogu raditi, istaknuo je Papa, primijetivši kako nisu svi poslovi „dostojanstveni“. Postoje poslovi koji ponižavaju ljudsko dostojanstvo; oni koji proizvodnjom oružja snabdijevaju ratove; koji trgovinom prostitucije srozavaju vrijednost tijela; koji iskorištavaju maloljetnike. Dostojanstvo radnika vrijeda također i „rad na crno“, nezakonito zapošljavanje, poslovi koji diskriminiraju žene i ne uključuju osobe s invaliditetom.

I neizvjestan posao je otvorena rana za mnoge radnike koji žive u strahu od gubitka posla. Mnogo sam puta čuo žalopojke: tjeskoba zbog gubitka posla; tjeskoba osobe koja posao ima od rujna do lipnja, a ne zna hoće li ga još imati u rujnu. Potpuna neizvjesnost. To je nemoralno. To ubija: ubija dostojanstvo, ubija zdravlje, ubija obitelj i ubija društvo. Rad „na crno“ i neizvjesnost posla, ubijaju. Svoje misli upravljam također nezaposlenima, koji posao traže, a ne nalaze; obeshabrenima koji više nemaju snage tražiti ga, kao i privremeno zaposlenima, koji rade samo nekoliko sati mjesečno, bez mogućnosti da prijeđu prag siromaštva. Njima kažem: ne gubite svoje pouzdanje... Crkva se zalaže za gospodarstvo u službi osoba, koje smanjuje nejednakosti a kao cilj ima posao za sve, rekao je Papa.

Globalna gospodarska kriza započela je kao financijska kriza, a potom se pretvorila u gospodarsku krizu i krizu rada. Kriza rada je ujedno i ekološka i društvena kriza (usp. Enc. Laudato si', 13). Gospodarski sustav ima za cilj potrošnju, ne vodeći brigu o dostojanstvu rada i o zaštiti okoliša. Ipak, primijetio je Papa, među mnogim teškoćama, ne manjkaju ni znakovi nade. Mnoge dobre prakse su poput šume koja raste tiho i bez buke, a uče nas dvjema vrlinama: služenju osobama u potrebi; i oblikovanju zajednice u kojoj zajedništvo prevladava nad suparništvom. Natjecanje: ovdje je bolest meritokracije (društvo koje vrjednuje prema zaslugama)... Lijepo je vidjeti da društvena inovacija proizlazi iz susreta i odnosa, te da nisu sva dobra 'roba': na primjer, povjerenje, poštovanje, prijateljstvo i „ljubav“.

Ništa se ne smije protiviti dobru osobe i brizi za zajednički dom, često zanemaranivan modelom razvoja koji je stvorio ozbiljan ekološki dug. Tehnološke inovacije moraju se voditi savješću i načelima supsidijarnosti i solidarnosti. Robot mora ostati sredstvo, a ne postati idol gospodarstva koje je u rukama moćnih; morat će služiti osobi i njezinim ljudskim potrebama. Razlika između prvih i posljednjih radnika ne šteti naknadi koja je svima potrebna za život. A to je „načelo dobrote“, koje je čak i danas sposobno postići da nikome ništa ne manjka i da oplodi radne procese, život poduzeća i radničke zajednice. Zadatak poduzetnika je da povjeri talente svojim suradnicima, koji su sa svoje strane pozvani da ne zakopaju ono što su primili, nego da učine da ono raste, na službu (i korist) drugih. U svijetu rada, zajedništvo mora pobijediti suparništvo, poručio je Papa.

Papa primio anglikanskoga primasa

Razgovarali o temama od zajedničkog interesa kao što su pitanje sukoba, trgovine ljudima i potrebe crkvenog jedinstva u razjedinjenom svijetu

Vatikan, 27.10.2017. (IKA) - Papa Franjo primio je 27. listopada canterburyjskog nadbiskupa Justina Welbyja, primasa Anglikanske Crkve, zajedno s novim ravnateljem Rimskog anglikanskoga centra burundijskim nadbiskupom Bernardom Ntahoturijem. Za Radio Vatikan nadbiskup Welby rekao je kako je susret s Papom bio ispunjen smislom i radošću, smijehom, istovremeno opušten i obazriv. Na poseban su način razgovarali o temama od zajedničkog interesa kao što su pitanje sukoba, trgovine ljudima i potrebe crkvenog jedinstva u razjedinjenom svijetu.

Anglikanski primas istaknuo je da je ostvaren veliki napredak u anglikansko-katoličkom teološkom i misiološkom dijalogu. Usto postoji ekumenizam djela i molitve koji je izrastao iz teološkog rada, ali koji istodobno potiče taj rad. Napomenuo je da je nedostatak euharistijskog zajedništva bolan, ali je to u drugom smislu zdrava bol koja nas potiče da ozbiljnije radimo na jedinstvu.

Ranije ove godine najavljeno je da bi papa Franjo i nadbiskup Welby mogli zajedno posjetiti Južni Sudan. Anglikanski primas objasnio je da bi se takav posjet trebao dogoditi u trenutku kada može učiniti veliku razliku i usmjeriti prema miru. Rekao je kako i Sveti Otac i on pozivaju političke vođe da se okrenu od nasilja te da misle na ljude u Južnom Sudanu. Prisjetio se svog nedavnog posjeta izbjegličkim kampovima u sjevernoj Ugandi, u kojima se nalazi oko 260 tisuća ljudi, maleni dio onih koji su pobjegli od nasilja. Čekamo i molimo se za obraćenje srca političkih vođa, napomenuo je canterburyjski nadbiskup. Komentirajući podjele unutar anglikanskoga svijeta, posebice kad je riječ o pitanju homoseksualnosti, rekao je da će u zajednici tako različitoj kao što je Anglikanska Crkva neminovno doći do neslaganja, ali trebamo čuti Kristov poziv na jedinstvo u služenju siromasima, ne dopuštajući da nas išta omete u naviještanju Radosne vijesti.

Papa primio sudionike konferencije o međunarodnom humanitarnom pravu

Poželio je da tamo gdje se nalaze „rupe“ u međunarodnom humanitarnom pravu, pojedinci prepoznaju svoju moralnu dužnost poštovati i štiti dostojanstvo svakog čovjeka

Vatikan, 28.10.2017. (IKA) - Papa Franjo primio je 28. listopada u Vatikanu sudionike konferencije o međunarodnom humanitarnom pravu koja se ovih dana održava u Rimu. Upozorio je na nedostatnu zaštitu civilnog stanovništva u oružanim sukobima, dodajući da se Sveta Stolica nastavlja zalagati za okončanje svih oružanih sukoba. Papa je podsjetio da je Sveta Stolica ratificirala dva dopunska protokola Ženevskim konvencijama iz 1977. godine kako bi dala svoj doprinos ublažavanju posljedica oružanih sukoba. Rekao je da Sveta Stolica naročito cijeni zaštitu civilnoga stanovništva u oružanim sukobima, kao i zaštitu humanitarnih djelatnika i vjerskih predstavnika, ali i okoliša te kulturnih dobara. No, naglasio je da ima mjesta za napredak, i to posebice u drugom dodatnom protokolu koji obrađuje pitanje zaštite civila u oružanim sukobima koji nemaju međunarodni karakter. Sveti Otac napomenuo je kako je usprkos hvalevrijednom pokušaju da se putem takvih ugovora umanje negativne posljedice ratnih sukoba za civilno stanovništvo, potrebno učiniti još mnogo toga.

Papa je istaknuo da do nas s različitih ratnih poprišta prečesto dopiru svjedočanstva o strašnim i zvjerskim

zločinima, napadima na ljude i njihovo dostojanstvo, koji su lišeni osnovne čovječnosti. Do nas dopiru i vijesti o napadima na kulturna dobra, kao i na bolnice i škole čime se čitavim generacijama oduzima njihovo pravo na život, zdravlje i obrazovanje. Koliko li se samo crkvi i drugih kulturnih dobara ciljano napada, posebice za vrijeme liturgijskih slavlja, s brojnim žrtvama među vjernicima koji su se okupili radi molitve, gazeći tako njihovo temeljno pravo vjerske slobode, upozorio je Sveti Otac, prenosi Radio Vatikan.

Papa je upozorio na opasnost da nas te i slične vijesti zasite te nas učine neosjetljivima i ravnodušnima, umanjujući u određenoj mjeri ozbiljnost problema, te otežavajući tako otvorenost i solidarnost za probleme drugih. Potrebno je stoga obraćenje srca kako bismo nadišli ravnodušnost i da očitujemo solidarnost koja se može pretvoriti u angažman za cjelokupno trpeće čovječanstvo.

U isto je vrijeme ohrabrujuće vidjeti mnogobrojne izraze solidarnosti i ljubavi prema bližnjemu koji ne nedostaju u ratnim vremenima. Pomoć onima koji su pogođeni sukobima u sebi sadrži više djela milosrđa na temelju kojih ćemo na kraju našega života biti suđeni, istaknuo je papa Franjo. Poželio je da tamo gdje se nalaze „rupe“ u međunarodnom humanitarnom pravu, pojedinci prepoznaju svoju moralnu dužnost poštovati i štiti dostojanstvo svakog čovjeka. To vrijedi naročito za one situacije u kojima su posebno izloženi rizicima.

Osoba i zajednica temelji su Europe

Papa Franjo sa sudionicima konferencije „Ponovno promišljanje Europe: Kršćanski doprinos budućnosti europskoga projekta“

Vatikan, 28.10.2017. (IKA) - Papa Franjo se 28. listopada obratio sudionicima konferencije „Ponovno promišljanje Europe: Kršćanski doprinos budućnosti europskoga projekta“, koju je organiziralo Vijeće biskupskih konferencija zemalja Europske unije (COMECE). Svrha ovoga susreta bila je prije svega dijalog koji se obavlja u duhu otvorenosti i slobodi poradi obostranog obogaćenja, rekao je Papa, prenosi Radio Vatikan. Govoreći o „kršćanskom doprinosu“ budućnosti Europskoga kontinenta, kazao je da to znači promišljanje o zadatku kršćana danas u zemljama koje su stoljećima bile oblikovane vjerom. Počevši s likom sv. Benedikta, zaštitnika Europe, papa Franjo se usredotočio na dva glavna doprinosa kršćana Europi: podsjetiti ju da nije skup statistika ili ustanova, već je sačinjena od ljudi te joj pomoći obnoviti osjećaj pripadanja zajednici. Obitelj, ta osnovna zajednica, je mjesto gdje prvotno dolazimo do razumijevanja jedinstva u različitosti. Obitelj je skladno jedinstvo razlika između muškarca i žene, koje postaje snažnije i autentičnije u onoj mjeri u kojoj je plodonosno, sposobno otvoriti se životu i drugima. Šira društvena zajednica je slična, jer je u stanju cvjetati kada je otvorena različitostima i darovima svake osobe unutar zajednice. Osoba i zajednica su tako temelji Europe, a „cigle“ te strukture su dijalog, uključivost, solidarnost, razvoj i mir.

U naše dane kršćani su pozvani oživjeti Europu i njezinu savjest, ne zauzimanjem mjesta, nego stvaranjem procesa koji su sposobni probuditi nove energije u društvu, zaključio je Papa i na kraju izrekao molitvu: Neka nama, kršćanima ovoga vremena, sveti Benedikt, taj „poslanik mira, promicatelj jedinstva, učitelj civilizacije“, očituje kako je radosna nada, koja proistječe iz vjere, sposobna promijeniti svijet.

Prilog dokumenti

Raj – cilj naše nade

Papina kateheza na općoj audijenciji u srijedu 25. listopada 2017.

Draga braćo i sestre, dobar dan!

Ovo je posljednja kateheza na temu kršćanske nade, koja nas je pratila od početka ove liturgijske godine. U zaključku ću govoriti o raju, kao cilju naše nade.

„Raj“ je jedna od posljednjih riječi koje je Isus izgovorio na križu, obraćajući se dobrom razbojniku. Zaustavimo se nakratko na tom prizoru. Isus na križu nije sam raspet. Uz njega, s desne i lijeve strane, su dva razbojnika. Možda se nekome, prolazeći pored ta tri križa podignuta na Golgoti, oteo uzdah olakšanja, misleći da je konačno učinjena pravda usmrćivanjem takvih ljudi.

Pokraj Isusa je i jedan krivac koji priznaje da je zaslužio tu užasnu kaznu. Zovemo ga „dobri razbojnik“, on je, suprotstavivši se drugom, rekao: Mi primamo ono što smo svojim djelima zaslužili (usp. Lk 23, 41).

Na Kalavariji toga tragičnog i svetog petka Isus prispijeva vrhuncu svoga utjelovljenja, svoje solidarnosti s nama grešnicima. Ondje se ostvaruje ono što je prorok Izaija rekao o Trpečem sluzi: „Među zlikovce [je] bio ubrojen“ (53, 12; usp. Lk 22, 37).

I ondje, na Kalvariji, Isus ima posljednji susret s grešnikom, kako bi i njemu širom otvorio vrata svoga Kraljevstva. Ovo je zanimljivo: to je jedini puta da se riječ „raj“ javlja u evanđeljima. Isus raj obećava bijedniku koji na drvu križa ima hrabrosti uputiti mu najponizniju od svih molbi: „Isuse, sjeti me se kada dođeš u kraljevstvo svoje“ (Lk 23, 42). Nije imao dobrih djela kojima bi se podičio, nije imao ništa, ali se uzda u Isusa, kojem priznaje da je nedužan, dobar, tako različit od njega (r. 41). Bila je dovoljna ta riječ poniznog pokajanja da dotakne Isusovo srce.

Dobri razbojnik podsjeća nas na naše pravo stanje pred Bogom: da smo Njegova djeca, da je suosjećajan prema nama, da ga razoružamo svaki put kad mu pokažemo čežnju za njegovom ljubavlju. U sobama tolikih bolnica ili ćelijama zatvora to čudo se ponavlja bezbroj puta: ne postoji osoba, koliko god da lošim životom živjela, kojoj ostaje samo očaj a milost joj je zabranjena. Pred Boga svi dolazimo praznih ruku, pomalo poput carinika iz prisprodobe koji je ostao moliti izdaleka u hramu (usp. Lk 18, 13). I svaki put kad čovjek, vršeći posljednji ispit savjesti u svome životu, otkrije da ono loše ima znatnu prevagu nad dobrim, ne smije se obeshrabriti, već se pouzdati u Božju milost. I to nam daje nadu, to nam otvara srce!

Bog je Otac, i do posljednjeg trenutka očekuje naš povratak. A rasipnog sina, koji počinje ispovijedati svoje pogreške, otac ušutkuje zagrljajem (Lk 15,20). To je Bog: tako nas ljubi!

Raj nije mjesto iz bajke, niti je to čarobni vrt. Raj je zagrljaj s Bogom, beskrajnom Ljubavlju i u njega ulazimo zahvaljujući Isusu, koji je umro na križu radi nas. Tamo gdje je Isus, tamo je milosrđe i sreća; bez njega vladaju hladnoća i tama. U trenutku smrti kršćanin ponavlja Isusu: „Sjeti me se“. I ako ne bude nikoga tko bi nas se sjećao, Isus je tu, uz nas. Želi nas odvesti na najljepše mjesto koje postoji. Želi nas povesti tamo s ono malo ili puno dobra koje je bilo u našem životu, tako da ne bude izgubljeno ništa od onoga što je već otkupio. U Očevu će kuću donijeti i sve što je u nama potrebno otkupiti: nedostatke i pogreške iz čitavog života. To je cilj našeg postojanja: da se sve ispuni i preobrazi u ljubav.

Ako to vjerujemo, smrt nas prestaje plašiti, i možemo se također nadati da ćemo napustiti ovaj svijet spokojno, s velikim pouzdanjem. Tko je upoznao Isusa više se ničega ne boji. I moći ćemo i mi ponoviti riječi staroga Šimuna, koji je također blagoslovljen susretom s Kristom, nakon čitava života proživljenog u očekivanju: „Sad otpuštaš slugu svojega, Gospodaru, po riječi svojoj, u miru! Ta vidješe oči moje spasenje tvoje“ (Lk 2, 29-30).

I u tom času, konačno, više nećemo ništa trebati, nećemo gledati na nejasan način. Nećemo više uzalud plakati, jer sve je prošlo; čak i proroštva, čak i znanje. Ali ljubav ne, to ostaje. Jer „ljubav nikada neće minuti“ (usp. 1 Kor 13, 8).

Bez ljubavi i život i vjera ostaju neplodni

Papin nagovor uz molitvu Anđeo Gospodnji u nedjelju 29. listopada 2017.

Draga braćo i sestre, dobar dan!

Na ovu nedjelju liturgija nam stavlja pred oči kratak, ali vrlo važan evanđeoski odlomak (usp. Mt 22,34-40). Evanđelist Matej pripovijeda kako se farizeji okupljaju da iskušaju Isusa. Jedan od njih, neki zakonoznanac, postavlja mu pitanje: „Učitelju, koja je zapovijed najveća u Zakonu?“ (r. 36). To je pitanje zapravo zamka, jer se u Mojsijevu Zakonu spominje više od šest stotina zapovijedi. Kako, među svima njima, izdvojiti veliku zapovijed? Ali Gospodin bez oklijevanja odgovara: „Ljubi Gospodina Boga svojega svim srcem svojim, i svom dušom svojom, i svim umom svojim“. I dodaje: „Ljubi svoga bližnjega kao sebe samoga“ (rr. 37.39).

Ovaj Isusov odgovor nije samorazumljiv, jer među mnogim propisima židovskog zakona, najveću važnost je imalo Deset Božjih zapovijedi, koje je Bog izravno prenio Mojsiju, kao uvjet za Božji savez s njegovim narodom. Ali Isus nam želi dati do znanja da bez ljubavi prema Bogu i bližnjemu nema istinske vjernosti savezu s Bogom. Možeš činiti toliko dobra, izvršavati mnoge zapovijedi, činiti tolike dobre stvari, ali ako nemaš ljubavi, od toga nema koristi.

To potvrđuje drugi tekst iz Knjige Izlaska, koji se naziva „Kodeks saveza“, gdje se kaže da se ne može biti u savezu s Gospodinom i loše postupati s onima koji uživaju njegovu zaštitu. A tko su ti koji uživaju njegovu zaštitu? U Bibliji se kaže da su to siročad, udovice, stranci, migranti, to jest osobe koje su najusamljenije i nezaštićene (usp. Izl 22, 20-21). Isus svojim odgovorom želi farizejima također pomoći da uvedu reda u svoju religioznost, da spoznaju ono što je doista važno a što manje važno. Isus kaže: „O tim dvjema zapovijedima visi sav Zakon i Proroci“ (Mt 22, 40). One su najvažnije a sve ostale ovise o te dvije. A Isus je upravo tako živio svoj život: propovijedajući i čineći ono što je doista vrijedno i bitno, odnosno ljubav. Ljubav životu i putu vjere daje polet i plodnost: bez ljubavi ostaju neplodni i život i vjera.

Isus u ovom evanđeoskom odlomku nudi predivni ideal koji odgovara istinskoj želji našeg srca. Mi smo, naime, stvoreni da ljubimo i da budemo ljubljeni. Bog, koji je ljubav, stvorio nas je da nas učini dionicima njegova života, da nas ljubi i da mi njega ljubimo, i da zajedno s Njim ljubimo sve druge ljude. To je Božji „san“ za čovjeka. A da bismo ga ostvarili potrebna nam je njegova milost, potrebno nam je da u sebe primimo sposobnost za ljubav koja dolazi od samoga Boga. Isus nam se nudi u euharistiji upravo zbog toga. U njoj primamo Isusa u najvišem izrazu njegove ljubavi, kad je

samoga sebe prinio Ocu za naše spasenje.

Neka nam Presveta Djevica pomogne da u svojim životima prihvatimo „veliku zapovijed“ ljubavi prema Bogu i prema bližnjemu. Naime, premda tu veliku zapovijed ljubavi poznajemo od malih nogu, nikad joj se nećemo prestati obraćati i provoditi je u djelo u različitim situacijama u kojima se nalazimo.

Nakon Angelusa

Draga braćo i sestre, jučer je u Caxias do Sulu, u Brazilu blaženim proglašen Giovanni Schiavo, član redovničke zajednice sv. Leonarda Murialda (Giuseppini del Murialdo). Rođen u brdima u okolici Vicenze početkom 20. stoljeća, kao mladi svećenik poslan je u Brazil, gdje je revno služio Božjem narodu i radio na izgradnji redovnika i redovnica. Neka nam njegov primjer pomogne da u punini živimo naše prianjanje Kristu i evanđelju.